

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

hvetekornet

Nr. 10
Oktober
1986

Norge, Sverige
kr. 15.00
Danmark kr. 17.00

HVEM ER DE?

«Foursquare»
etablerer
seg i
Norden

9000 evangelister samlet i Amsterdam

INTERNATIONAL CONFERENCE FOR ITINERANT EVANGELISTS

Ny spalte:
RENA, RAMA, THEMA
med Bill Stenberg

Hotell-direktør tar Bibel-pause

Marilyn Hickey:
KVINNER I TJENESTE

Redaktør:

Rolf Erik Janøy

Redaksjonssekretær:

Ellen Ofte Jakobsen

Redaksjonsmedarbeidere:

Unni Flatha

Anne Hove Summarvik

Magne Vågnes

Spalteredaktører:

Jostein Janøy: «Hvetekryss»

Pelle Karlsson: En menighet

Svein V. Korsgården: Økonomi

Bjørn Lindvig: Plateanmeldelser

Kjell Sjøberg: Gaveoppdagelse

C. Peter Wagner: Den tredje bølge

Åge Åleskjær: Troen og Ordet

Grafisk form:

Svein Thorkildsen

Redaksjonell målsetting:

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med og formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap til og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper.

HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.**Abbonent-tjeneste:**

Inger Svendsen

Kontortid: mand.-torsd. 9.00-14.00

Tlf: 033-44726

Abonnementspriser:

Kr. 140,- pr. år. (Til land utenfor Europa kr. 80,- i tillegg for luftpost). Kan bestilles pr. telefon eller ved å sende navn og adresse til:

HveteKornet, Boks 770, 3191 Horten

Bankgirokonto: 2450 07 10167

Norsk postgirokonto: 4 04 04 40

Dansk postgirokonto: 9 46 40 26

Svensk postgirokonto: 42 49-9

Abonnementet er bindende inntil skriftelig oppsigelse.

Regnskap:

Jan Jensen, 3093 Hillestad

Revisor:

Svein V. Korsgården; 3080 Holmestrand

Annonser

Alle annonser sendes direkte til HveteKornets redaksjon, Boks 770, 3191 Horten
Annonsekonsulent: Magne Vågnes
Tante Ulrikkesvei 22 A
0984 Oslo 9

Telefon 02-10 67 42

Kontakt Vågnes eller redaksjonen for forespørsler og avtaler.

En annonse i HveteKornet når aktive kristne over hele Norge.

Priser:

Kr. 5,65 pr. spalte mm.

Kr. 4200,- pr. helside.

Tillegg for fargeannonser.

Ettertrykk

av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

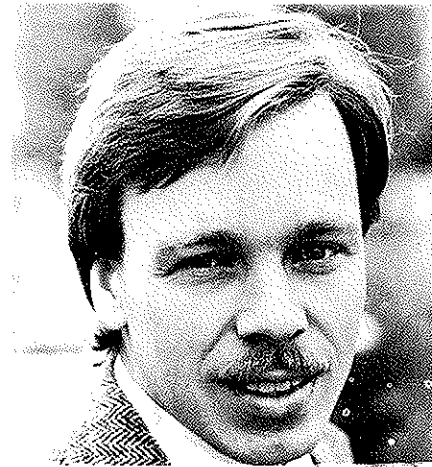
Sats, paste-up, repro og trykk:

Tangen-Trykk A/S, Drammen

ISSN 0800-3750

Hjertespråk

BYEN PÅ FJELLET

Tekst: Fred Jakobsen

Da Kristus vandret i verden, utførte Han de gjerningene Gud ba Ham om å gjøre. På den måten åpnebar Han Guds vilje og vesen for menneskene.

Kristi legeme på jorda i dag er menigheten. Han er selv hodet for legemet sitt. På den samme måten som Kristus åpnebar Gud, skal menigheten i dag vise verden hvordan Gud er, Hans rikdom, Hans makt og aller mest Hans kjærlighet til menneskene.

Vi, som Hans menighet, er kalt til å representere Gud og Kristus i verden.

Preget av kjærlighet

Det er viktig å ha klart for seg at menigheten ikke er en alminnelig forening opp tatt med religiøse aktiviteter. Den har en helt spesiell oppgave å utføre i verden. For å utføre oppgaven er menigheten avhengig av å forstå hva Gud vil og høre Hans røst, slik at Han får utføre sitt verk med oss og iblant oss.

Sett fra verdens side skal menigheten først og fremst være preget av indre kjærlighet og enhet. Den skal også åpnebar Guds herlighet ved at det skjer tegn og under - syke blir friske, sårede legt og bundne satt fri. Kristus åpnebar Guds hjertelag ved å utføre disse gjerningene da Han vandret på jorda. Vi, Hans menighet, er kalt til å gjøre det samme i dag.

Når Bibelen taler om kjærlighet eller det å elske hverandre, betyr det at vi skal gi oss til hverandre - først til Kristus og så til hverandre. Kristus viste sin kjærlighet ved at Han ga seg selv og ble vårt eksempel. Det er på den måten kjærligheten kommer til syne i hjem og menighet - ved at vi gir oss

selv til hverandre. Vi elsker ved å gi oss selv. Kan vi ikke gi oss selv, kan vi heller ikke formidle kjærligheten fra Gud. Og da kan vi heller ikke representere Ham i verden.

Det er en slående kontrast mellom menigheten i dag og Kristi virke på jorda. Problemet for Jesus og disiplene var ofte å komme seg litt vekk for å hvile fra folket som trengte på, men det var ikke lett. For Hans liv, som åpnebar Guds vilje og vesen, «kunne ikke holdes skjult» (Mark 7,24). Det samme gjelder byen som ligger på et fjell. Den kan heller ikke skjules (Matt 5,14). Guds herlighet skal altså komme så klart til syne i menigheten at den ikke kan skjules for dem som står utenfor.

Kommersiell markedsføring eller strenge evangeliserings-aksjoner kan ikke erstatte mangelen på kjærlighet og kraft, eller skjule at Kristi legeme ikke fungerer. Men når menigheten åpnebar Guds herlighet og makt, vil det være evangeliserende i seg selv. Menigheten vil da også bli et naturlig fundament for utadrettet virksomhet.

Folkehær

Det bør derfor være en hovedsak for oss i tiden framover at Kristi herlighet og makt får komme til syne.

Tilstanden i menighetene er først og fremst hyrdenes ansvar. Dersom hyrdene ikke fungerer, kan man heller ikke forvente at resten av menigheten skal fungere. Et fellesskap bestående av mennesker som har gitt seg selv til Kristus og hverandre, vil være stedet der Gud har mulighet til å åpnebar hvem Han er og hvordan Han vil at vi skal leve sammen. Det vil være mer verd enn tusener traktater og annonser. Mange mennesker er på leting etter Gud. Dersom menigheten ikke på en overnaturlig måte åpnebar hvem Gud er, vil de vanskelig kunne finne Ham.

Efeserbrevet lærer oss at Gud har satt noen spesielle tjenester i menigheten: Apostler, profeter, evangelister, hyrder og lærere. Men brevet sier også klart at disse tjenestene er satt der for at de hellige skal utrustes til å utføre sin tjeneste. Det er altså vi alle som skal utføre denne oppgaven i verden. Det dreier seg ikke om et lite elitekorps, men om en folkehær, der alle lemmene på Kristi legeme er knyttet sammen i kjærlighet og tjeneste. Da vokser og utbrer Guds menighet seg, og vår Konge får tilbake det som tilhører Ham. §

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvetekornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Oktober 1986 – Årgang 3

ARTIKLER

- 4 Trygghet og frihet gir vekst**
Intervju med Greg Bretz, misjonær i Norge
- 8 Forkynn Kristus!**
Utfordringen fra Amsterdam 86
Reportasje: Per Kapstad
- 12 Jeg vil være en hverdagskristen**
Hvetekornet samtaler med Inger Bretz
- 14 Foursquare satser på Europa**
Hva vil denne pinseretningen og hva lærer de?
- 19 Hva vil frukten bli?**
Kommentar til Foursquares arbeid i Norge
- 24 Albania - den sta eremitten**
Hva skjer i Europas mest lukkede land?
- 44 - Gud vil noe mer**
Hotell-direktør på bibelskole

SERIER

- 20 Dekatrend**
Kvinner i tjeneste
Tekst: Marilyn Hickey
- 31 Rene, rame rhema**
Ny spalte med Bill Stenberg
- 32 Den lokale menighet - Guds strategi**
Første del av en serie på tre om betydningen av den lokale menighet
Tekst: Cecilie Croissant
- 33 Vekkelse for vår tid**
Innta vekkelsen
Tekst: Arnfinn Clementsen
- 34 For en tid som denne**
Jesus - en mann med initiativ
Tekst: Peringe Pihlström
- 37 Den tredje bølgen**
120-fellesskapet
Tekst: C. Peter Wagner

Side 12

Side 20

Side 32

FASTE SPALTER

- 2 Hjertespråk**
Byen på fjellet
Tekst: Fred Jakobsen
- 38 Forum**
Lesernes spalte
- 41 Kommer i neste nummer**
Kort presentasjon av noen artikler i november-nummeret
- 42 Speilet**
Nyheter fra kristenfronten

**Hvetekornet fikk
over 1000 nye
abonnenter fra
mars til august.
Takk for hjelpen!**

Tilbud til HVETEKORNETs annonsører:
ANNONSEPRODUKSJON

Kr. 200,-

Pr. linje eks. mva
Evt. materiellkostn
i tillegg

X-ART
Reklamebyrå a/s

TH. 033-52 050 - 52 755

SÅ UT HVETEKORNET
**La det
spire over
hele Norden**
Se side 29 og 48!

GREG BRETZ

MISJONERER I NORGE:

Trygghet og frihet gir vekst

Det er ikke ofte et nytt kirkesamfunn finner plass og vekstmuligheter i dagens nordiske åndsklima, men nå ser det ut til at den amerikanske pinseretningen *Foursquare* har slått rot her. Siden Greg og Inger Bretz kom til Norge i 1982, utsendt fra Jack Hayfords velkjente menighet *Church on the Way*, har menigheter blitt grunnlagt og arbeidet vokst. Målet er at det skal grunnlegges en slik menighet i alle vest-europeiske land innen 1990. I Norge er målet at 2000 mennesker skal vinnes for Kristus og 10 menigheter opprettes innen samme tidsrom. Vi oppsøkte Bretz og noen av hans medarbeidere for å bli nærmere kjent med denne nye «planten» i den nordiske kirkesamfunnsflora.

De siste årene har det i økende grad vokst fram kristne grupper og forkynnere som ikke kan plasseres innenfor etablerte kirkesamfunn. Vi vil under vignetten «Hvem er de?» presentere noen slike.

Bevegelsen har sitt nordiske hovedkvarter ved Stathelle i Telemark der ekteparet Bretz har grunnlagt menigheten *Livets Vann*. Menigheten leier moderne kontorer i landlige omgivelser. Her fant vi menighetens nyinnsatte pastor John Henry Nøsen sammen med evangelist Erik Jensen, sekretær Mona Johansen og Foursquares «nordiske apostel» Greg Bretz. De er alle preget av ungdommelig pågangsmot, åpenhet, humor og engasjement for Guds rike, så det er ikke vanskelig verken å få brorskap eller svar på våre spørsmål. Bretz, som er gift med norskfødte Inger, har besøkt Norge flere ganger før de bosatte seg her og snakker godt norsk. (Les om hans personlige bakgrunn i egen ramme.)

Salvet lederskap

Vi spurte først Bretz om hvordan han med sin tverrkirkelige og karismatiske bakgrunn kunne gå inn i et såpass etablert og organisert kirkesamfunn som Foursquare.

Greg Bretz: -Etternoenårimeretablerte kirker var vi med og grunnla en fri, karismatisk menighet i en liten, avsidesliggende by i USA. Vi gjorde det nok i en viss frustrasjon over å ha sett menigheter som var så bundet av sine systemer at de ikke tillot Den Hellige Ånd å skape forandringer. Men etter fire, fem år i en slik frittstående menighet kjente jeg lengsel etter et større fellesskap. Jeg merket at både jeg og menigheten kom inn i en isolasjon som i seg selv var splittende. Jeg kjente behov for bredere kontakt og en lengsel etter å stå under et

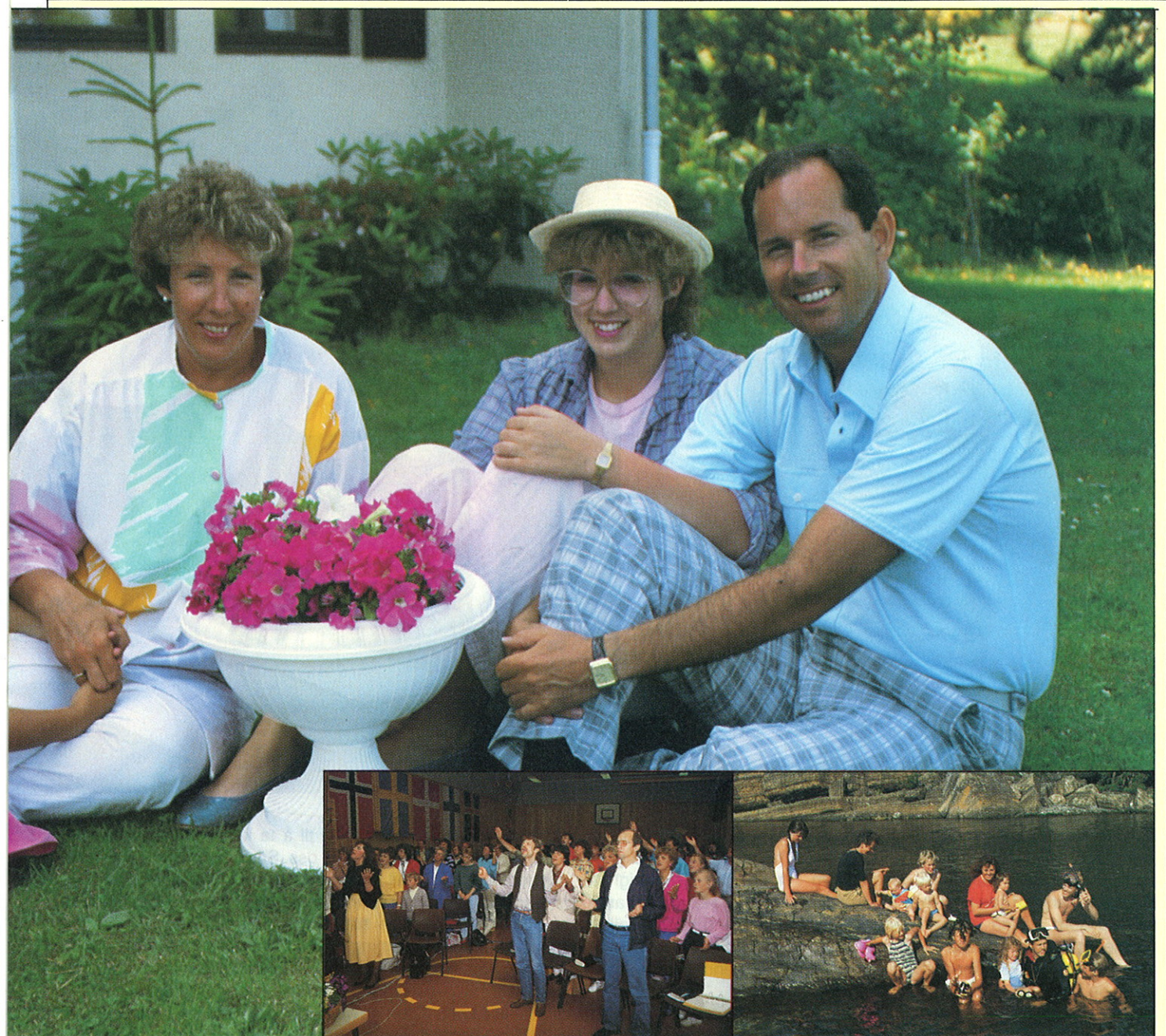

salvet lederskap. I denne tiden fikk jeg kontakt med Roy Hicks, tilsynsmann for Foursquare i den nord-vestre delen av USA. Han ble etter hvert som en åndelig far for meg.

Hvetekornet: -På hvilken måte kunne han føre deg videre? Med din metodistbakgrunn hadde du vel godt kjennskap til rettferdiggjørelse og helliggjørelse, og du hadde opplevd Åndens salvelse over liv og tjeneste hos Assemblies of God og i karismatiske kretser.

Greg Bretz: - Han ble en veileder for meg på det personlige plan - for mitt eget åndelige liv, for vår familie og i min tjeneste. Gjennom ham fikk jeg kontakt med andre ledere og pastorer som hadde en bredere horisont enn bare sin egen menighet. Hos Hicks fant jeg det salvede lederskapet jeg hadde savnet - han hadde vidsyn og visjoner. Videre hjalp han meg til å forstå mer klart Guds hensikt med menigheten: Å vinne verden for Kristus.

Før var jeg opptatt av at vi med våre

kirkelige organisasjoner kunne stenge for livet i Herren. Men jeg fikk se at selv om Foursquare har en velorganisert struktur, får menighetene være frie til å la Guds liv flyte på alle områder. Det å være en del av et stort nettverk av menigheter som stod sammen i én visjon, tiltalte meg. Jeg opplevde at Foursquare kunne gi meg kombinasjonen av tryggheten i en større sammenheng og frihet til å følge Herrens kall. Vi har et sterkt lederskap, derfor blir den enkelte gitt frihet å fungere i sin tjeneste.

Rolf McPherson, lederen for Foursquare International siden 1944 og sønn til grunnleggeren Aimee Semple McPherson, har sagt at hovedkvarteret, den øverste ledelsen, er til for å støtte de lokale menighetene, ikke omvendt. Det tiltalte meg. Mye av frustrasjonen jeg har sett i andre kirkesamfunn, har sin rot i at de lokale menighetene sitter med en følelse av at det kreves at de skal arbeide for å fremme sitt spesielle «samfunn».

Gammelt og nytt

Hvetekornet: - Du hadde tidligere vært pastor i den største organiserte pinseretningen i USA (Assemblies of God). Hvorfor søkte du ikke tilbake dit for å finne en «større sammenheng»?

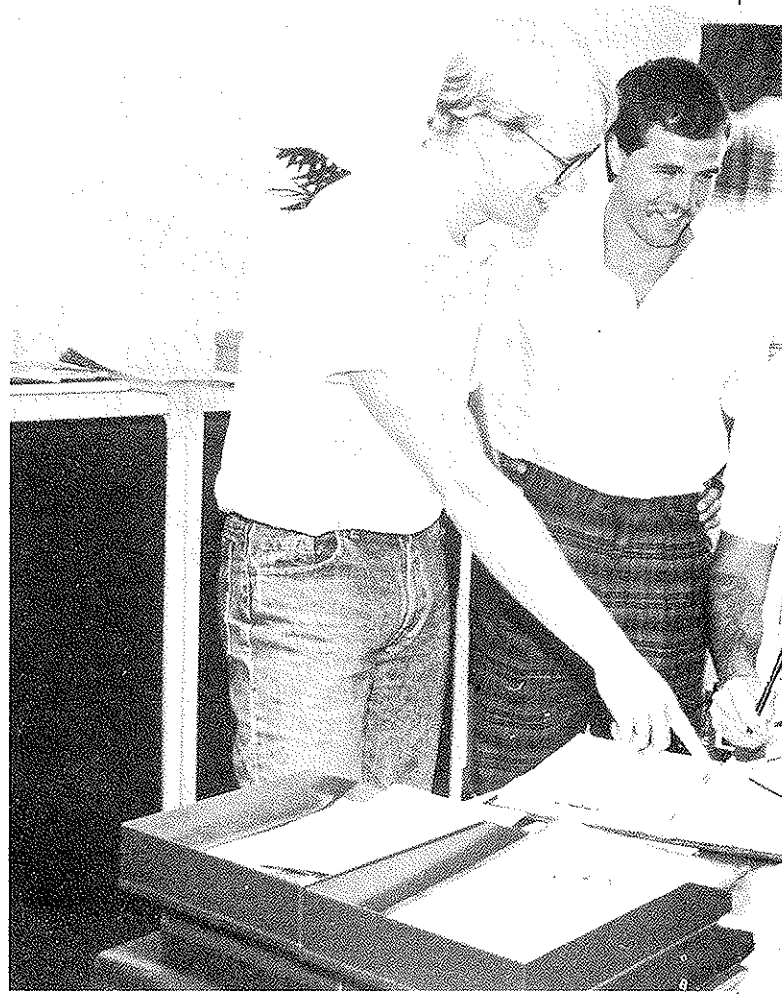
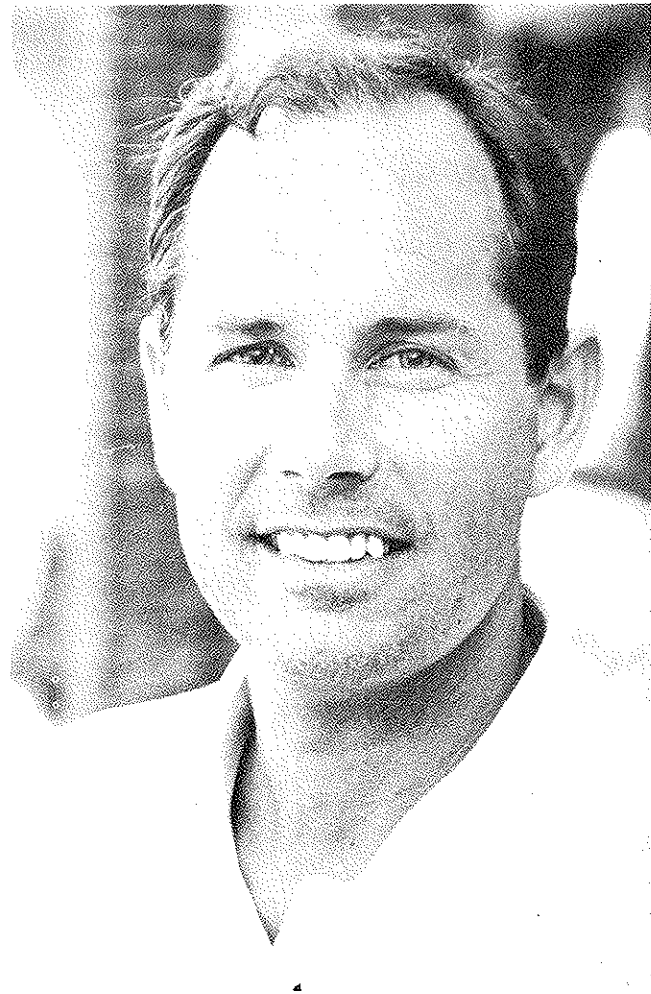
Greg Bretz: - På den tiden var ikke Assemblies of God så åpne for den karismatiske vekkelsen som Foursquare. I Foursquare fant jeg også flere av de mest sentrale karismatiske lederne i USA: Jack Hayford, Roy Hicks Sr., Roy Hicks Jr., Jerry Cook. Jeg spurte meg selv hvordan så mange ledere for en tverrkirkelig fornyelse kunne komme fra det samme samfunnet. Jeg fant at Foursquare hadde hatt en periode da de stivnet til i en kirkesamfunnsform, men mot slutten av 60-årene åpnet de seg fullstendig for den karismatiske vekkelsen ved at lederskapet gikk først.

Noen var skeptiske og bekymret - de ville ha de allike de var vant til. Men da McPherson hadde deltatt på en karisma-

Inger og Greg Bretz med sine to døtre på plenen utenfor familiens bosted ved Stathelle. På det lille bildet ovenfor ser vi John Henry Nøsen og Erik Jensen sammen med familie og venner nyte sommeren ved Langesund Bad. Til venstre et glimt fra et møte i menigheten.

tisk Foursquare-samling, sa han at dette var noe menighetene måtte åpne seg for. - Her har vi fått tilbake den samme ånd som preget min mors tjeneste, sa han. (Se egen artikkel om Aimee Semple McPherson i neste nummer.) Dette var begynnelsen på en ny tid for Foursquare. Det førte bl.a. til at mange nye menigheter ble grunnlagt.

Fremdeles finnes det flere Foursquare-menigheter som fungerer som helt tradisjonelle pinsemenigheter, side om side med menigheter som opplever fornyelse. Men det fine er at de gir hverande frihet til å gå i den retning hver enkelt menighet opplever som den rette for seg. Jeg har sett hvordan tradisjonelle og fornyede menigheter elsker, respekterer og velsigner hverandre.

Sett i dette perspektivet er nye menigheter noe positivt. Da behøver ingen ta fra kjære og trofaste kristne den form de gjennom mange år har vent seg til som sin. Samtidig kan de som vil, gå videre med Herren. Gamle og nye menigheter supplerer hverandre slik at alle kan finne et sted hvor de trives og fungerer. Et eksempel på en menighet som går fornyelsens vei, er *Church on the Way* utenfor Los Angeles, som også er vår utsendermenighet.

Hvetekornet: - Jeg besøkte Angelus Temple i Los Angeles en søndag formiddag og fikk være med på en forholdsvis ordinær gudstjeneste. Representerer selve modermenigheten den «gamle» typen?

Greg Bretz: - På mange måter gjør den nok det. Men samtidig har de opplevd fornyelse på en annen måte. De har bygget opp en spansktalende og en koreansk menighet som samles i Templet. Angelus Temple har blitt en internasjonal menighet i bykjernen.

Variasjon

Hvetekornet: - Hva er hensikten med å etablere et nytt pinsesamfunn her i Norge som jo er nokså godt dekket med pinsemenigheter allerede? Læremessig er det vel ikke store forskjellen.

Greg Bretz: - Det spørsmålet har vi fått mange ganger! Men det som er viktig for meg, er å gjøre det Herren har kalt meg til.

Hadde jeg kommet fra en baptist-sammenheng, måtte jeg ha gjort det samme: Plantet nye baptistmenigheter. Mitt kall er å virke i Norge, og det har Foursquare gitt meg anledning til. Mitt kall er ikke å arbeide for Foursquare som et nytt kirkesamfunn her - jeg brenner etter å vinne mennesker for Herren.

Statistikkene viser at antallet aktive kristne i Norge er lavt. I alle fall 90% av nordmennene er uten noe personlig forhold til Jesus eller en menighet. Det er disse vi ønsker å nå. Men når mennesker tar imot Jesus, får vi et ansvar for å føre dem inn i et godt og byggende fellesskap, slik at de kan bli det Herren har tenkt med dem. Den beste måten å evangelisere på, er å plante fungerende menigheter. At disse menighetene blir tilknyttet Foursquare, er av underordnet betydning - det som betyr noe, er at mennesker blir vunnet for Jesus og får et menighetsfellesskap.

Hvetekornet: - I USA oppmuntres kristne til å danne nye menigheter, det betraktes som kirkevekst. Men i Norge oppfattes nye menigheter mer som splittelsesvirksomhet, noe som skader de andre menighetene. Hvordan ser du på dette?

Greg Bretz: - Vi tror at Herren er glad i variasjon, det kan en tydelig se i naturen. Variasjon er ikke noe brudd på enheten. Enhet er en ånd, en holdning. Det som er viktig for oss, er å høre Herrens røst og å

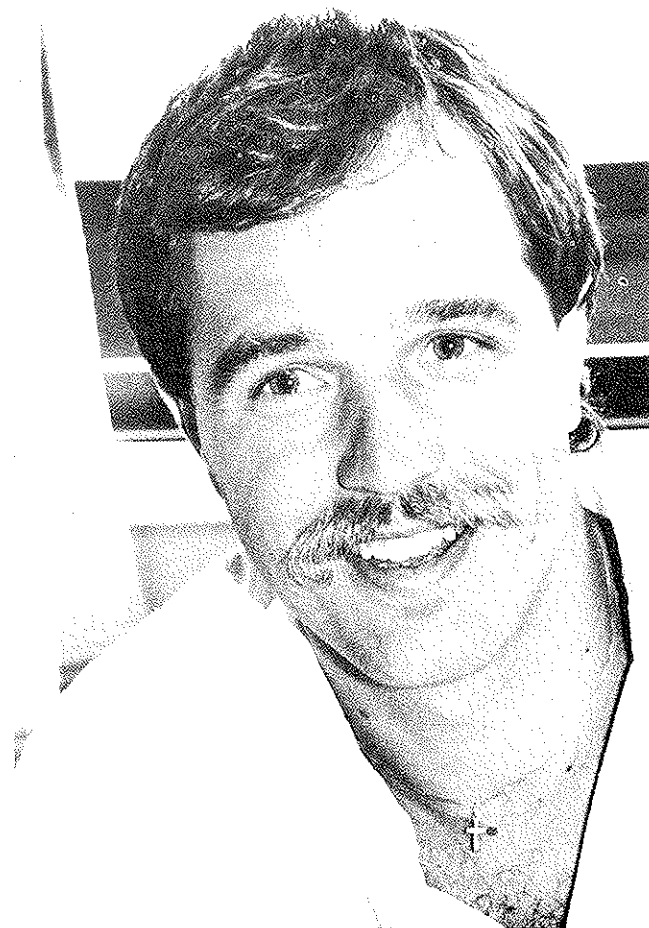
være villig til å ta konsekvensene av det Han sier til oss. Samtidig ønsker vi å elske alt Guds folk og gi de andre frihet til å gå den vei Herren leder dem. Vi har tillit til at alle som følger Herren, vil dra i samme retning fordi Han ønsker orden og enhet. Det er viktig å beholde den ydmyke holdningen overfor andre kristne, samtidig som en er lydige mot den visjon Herren har gitt. Denne balansen er vanskelig, men nødvendig.

Hvetekornet: - Kan du forstå andre menighetslederes frykt for at dere skal virke splittende i Norge?

Greg Bretz: - Ja, det kan jeg, men splittelse har sin årsak i holdninger til våre med-søsken. Om vi er selvrettferdige, kritiserer hverandre, tar avstand fra de som ikke deler vårt syn på alle punkter, eller hvis vi ikke kan innse at andre har en større visjon enn det vi selv har sett og opplevd, og at andre kan ha like mye fra Herren som det vi har, virker vi splittende. Det er slike ting som splitter - ikke at kristne samles i forskjellige bygninger og eventuelt går fra ett bygg til et annet.

Hvetekornet: - Du har ingen motforestillinger mot å danne et nytt kirkesamfunn i Norge? Vi har jo allerede minst 30-40 stykker her. Vil ikke enda ett være med på å øke oppdelingen av Guds folk?

Greg Bretz: - Jeg tror vi heller er med på å øke variasjonen. Så lenge Kristus står som sentrum og får dirigere det hele, og så

På kontoret til menigheten Livets Vann finner vi Erik Jensen, John Henry Nåsen og Greg Bretz i ivrig samtale med menighetens sekretær Mona Johansen. Ellers ser vi helt til venstre Greg Bretz og til høyre John Henry Nåsen.

lenge som vi arbeider for sjelenes frelse og Guds folks oppbyggelse med en ydmyk og kjærlig holdning, tror jeg det vil styrke Guds folk som helhet og ikke skape splittelse.

Samvittighetskonflikt

Hvetekornet: - Du sier at dere begynte dette arbeidet i Norge fordi dere opplevde at de historiske kirker her i landet ikke oppmuntrer til å «gå videre med Herren». Mener du at dette er noe spesielt for Norge?

Greg Bretz: - Dette er nok dessverre tilfellet i mange land. Men Norge var det området Herren hadde lagt ned i våre hjerter og som vi var spesielt opptatt av. Når vi besøkte Norge, kom folk og fortalte om sine frustrasjoner og lengsler og ba om råd. De ønsket å være lojale mot sine menigheter samtidig som de ønsket å praktisere det Gud hadde vist dem. Det ble en samvittighetskonflikt. De måtte nesten være ulydige mot Herren for å vise lojalitet med sitt kirkesamfunn. Valgte de derimot å være lydige mot det Herren hadde vist dem, ble det oppfattet som motstand mot menighetens retningslinjer.

Hvetekornet: - Hvilke erfaringer hadde du som kunne hjelpe dem i denne situasjonen?

Greg Bretz: - I arbeidet i Washington hadde jeg møtt mennesker som følte den samme konflikten. Vi mente at en god løsning ville være å opprette nye menigheter

for de som opplevde at de ikke kom noe videre i den sammenheng de stod. Det var dette som skjedde i Moses Lake.

Slike nye menigheter behøver ikke være noen konkurrent til de eksisterende menighetene. De kan være et supplement, et tilbud til de som føler at de i lydighet til Herren må ta skritt videre som deres menigheter ikke vil godta. Men på denne tiden fantes det svært få kristne ledere i Norge som var innstilt på å betale prisen for et slikt skritt. Jeg kom utenfra og behøvde ikke føle meg bundet av slike hensyn eller ta hensyn til hva mennesker sa og mente.

Hvetekornet: - Så din tanke er altså å plante nye menigheter rundt omkring i Norge?

Greg Bretz: - Ja, men i den hensikt å vinne flere mennesker for Kristus.

Hvetekornet: - Men vil dere ikke også trekke til dere kristne fra andre samfunn og på den måten bli en konkurrent til eksisterende menigheter?

Greg Bretz: - Noen vil nok oppleve oss som konkurrenter, men det er ikke vår hensikt. Foursquares strategi kan samles i fire punkter: Evangelisere, gjøre til disipler, opparbeide livskraftige menigheter og ta del i den tverr-kirkelege fornyelse. Det er disse retningslinjene vi arbeider etter.

Det er klart at mennesker vil bli tiltrukket av sammenhenger hvor de opplever liv. Men helt siden vi begynte arbeidet her, har vi vært tilbakeholdne med å ta imot kristne

fra andre menigheter. Når det har kommet mennesker til oss og lurt på om de skulle gå ut av menigheten de tilhørte for å slutte seg til oss, har vi bedt dem bli stående der de er, hvis da ikke Herren på en særskilt måte har gjort det klart for dem at de skal gå inn i vår menighet.

En annen sak er at mennesker som blir frelst eller får møte Gud hos oss, kan være passive medlemmer i andre menigheter. Fordi det var her de kom med på nytt, er det ofte naturlig at de blir værende her. Men det er ikke vårt ønske å fiske kristne fra andre menigheter.

Hvetekornet: - Ligger det ikke snublende nær å sette Foursquare i sentrum for din tjeneste? Du er jo utsendt for å bygge Foursquare-menigheter i Norden.

Greg Bretz: - Så lenge vi stod helt på bar bakke her i Norge, ble vi underholdt fra Foursquare i USA. Når jeg til tider har følt dette som en forpliktelse til å etablere Foursquare i Norge, har jeg snakket med vår misjonssekretær om det. Hver gang har han forsikret meg om at det de i første rekke er interessert i, er at vi får anledning til å realisere vårt kall. Derfor behøvde vi ikke bekymre oss for at støtten kanskje ville

Forts. side 16

Utfordringen fra Amsterdam '86:

Forkynn Kristus!

– gjør en evangelists tjeneste

- Et uforglemmelig møte med nærmere 9000 evangelister
- En sterk utfordring om å nå vår generasjon med evangeliet
- Vår forkynnelse er Kristus; en oppvurdering av evangelistens budskap og tjeneste

Reportasje: Per Kapstad

Hjertelig velkomst

Allerede ute på flyplassen fikk vi føling med at det virkelig var *mange* som skulle delta på denne konferansen; stadig ble busser fylt opp med brødre og søstre fra alle verdens kanter. Aldri før har en konferanse kunnet samle folk fra så mange nasjoner! 9000 deltakere fra 178 land, pluss 2000 pressefolk og medarbeidere. Nesten 90% av alle disse hadde aldri før besøkt en slik internasjonal konferanse. Og enda 20 000 evangelister hadde ønsket å få være med på Amsterdam 86, som er den andre internasjonale kongress for reisende evangelister Billy Grahams organisasjon har arrangert. Årets kongress ble holdt fordi så

mange måtte avvises ved forrige anledning, så det spørs om de ikke må arrangere enda flere.

Jeg kom alene med fly fra Zürich og regnet med at «her vil man forsvinne i massen...». Men det ble en helt motsatt opplevelse. Selv om det overalt var fremmede ansikter (og språk!), var det med én gang en atmosfære av fellesskap og enhet. Ikke minst folkene i medarbeiderstaben gjorde sitt til at dette kunne skje. Det var ingen stive mottakelser, men hjertelige omfavnelser og håndtrykk, ja, slik som man bare kan oppleve det blant Guds folk! Jeg ble innlosjert sammen med en kanadisk evangelist, og vi fikk også oppleve timer sammen over Guds Ord og utvekslet erfaringer i Guds rike.

Det var første gang fyrstedømmet Liech-

Norske deltakere på Amsterdam 86. Stående fra venstre Egil Sjaastad, rektor ved Fjellhaug Skoler; Europa-evangelist og artikkelforfatteren Per Kapstad; Oddbjørn Evenshaug i Indremisjonen; res.kap. Bent Reidar Eriksen. Foran fra venstre ser vi biskop Håkon E. Andersen; evangelist Arne Gundersen; evangelist Egil Solheim.

tenstein var representert på en konferanse som denne. Da navnene på landene som var representert i den store forsamlingen ble lest opp, var det godt å høre LIECHTENSTEIN og se det blå og røde flagget vaie framme ved plattformen!

Blant presentasjoner, velkomsthilsener og bekjentgjørelser ble det fra første stund tydelig forkynt hva som mest skulle oppta vår oppmerksomhet de kommende dager: *Navnet og personen Jesus Kristus!*

Gjør en evangelists tjeneste!

Mottoet for konferansen var hentet fra 2 Tim 4,5, og det skulle bli dager med *fellesskap, motivasjon og undervisning*. I 22 ple-

numsmøter, 5 seminarer og 143 workshops fikk deltakerne undervisning i hvordan evangeliet best kan forkynnes i storbyer, i jungelen, i fengsler og på universiteter. Det var sant som Billy Graham sa: «Dette er ikke en konferanse om evangelisering; det er en konferanse for evangelister.»

Noe av det mest verdifulle for mitt vedkommende var det inspirerende fellesskapet både i undervisningstidene og ellers under konferansen. Jeg fikk også et sterkt inntrykk av at det som ble forkynt, ikke var teorier, men egne erfaringer, utprøvd i praksis under forskjellige omstendigheter.

Foruten de daglige plenums møtene der alle detok, kunne vi også velge mellom 15-20 workshops pr. dag. Det var forøvrig imponerende å se hvordan konferansens funksjonærer klarte å manøvrere hele denne folkemassen fra den store hallen, via en kaffepause og over til de mange forskjellige workshops i løpet av mindre enn 45 minutter! Forskjellige kristne arbeidere fra flere kanter av verden sto for undervisningen i disse arbeidsgruppene. Her kan det nevnes navn som Loren Cunningham, Bob R.P. Evans, Floyd McClung, Barry E. Moore, Stephen F. Olford, Charlie Riggs, J. Oswald Sanders, Robert E. Colemann - og 130 andre!

I en slik workshop hvor temaet var «En evangelists tjeneste i fengslet», ble jeg sittende ved siden av en eldre bror fra Malawi. Han var sikkert ikke særlig kjent med undervisningsformen «workshop», for da foreleseren begynte sesjonen med å gi oss tre spørsmål vi skulle svare på i våre ar-

beidshefter, snudde broderen fra Afrika seg til meg og sa, dog med et glimt i øyet: «Dette kan ikke stemme. Jeg kom hit for å lære noe, ikke for å svare på spørsmål!»

Men det ble en interessant undervisningstime. Mot slutten av timen skulle vi samtale med vår sidemann for å dele tanker om arbeid i fengsler med hverandre. Det var sterkt å høre hva min afrikanske bror hadde å fortelle - et vitnesbyrd jeg sent kommer til å glemme.

Kraften i Den Hellige Ånd

Da jeg kom til konferansen hadde jeg ikke rukket å gjøre meg så mange tanker om hva jeg forventet meg. Tankene mine var mest opptatt av det vi hadde opplevd den siste tiden i Sveits og Liechtenstein. Vi sto midt oppe i en vanskelig tid med sterke konflikter blant kristne, og slike ting er det ikke alltid like lett å komme igjennom. Derfor var det ekstra godt å møte åpenheten og troen på konferansen i Amsterdam.

Igjen og igjen ble det forkynt om nødvendigheten av å være fylt av Den Hellige Ånd: «Den Hellige Ånd er den beste evangelisten!» Det ble ikke bare talt om dette, vi ble også oppfordret til å be for hverandre om renselse og om fylden av Guds kraft. Når vi ba for hverandre i små grupper på denne måten, kjente vi Guds kraft over forsamlingen på en mektig måte. I et møte satt jeg ved siden av en anglikansk prest som så ganske upåvirket ut; han så ut til å tenke på helt andre ting enn det det ble talt om. Men da vi etter talen ble oppfordret til å samtale

Budskapet om nødvendigheten av Den Hellige Ånds salvelse over tjenesten ble mottatt med åpne armer.

og be to og to, åpnet denne mannen sitt hjerte, og vi fikk en herlig stund i åpen fortrolighet mens Den Hellige Ånd fylte oss begge!

En stor prosent av forsamlingen kom fra pinsemenigheter og karismatiske retninger, og mange av oss kunne kanskje ha ønsket en enda større frihet for Den Hellige Ånds virkninger. Men tar man i betraktning hvor mange som også kom fra menigheter og kirker som tradisjonelt ikke er så kjent med disse tingene, var konferansen sikkert et langt skritt videre i positiv retning. Denne oppfatningen hadde også mange andre brødre jeg var i kontakt med. En tysk forkynner fortalte meg derimot at mange fra Tyskland ikke ville komme fordi de mente at Billy Graham var blitt for karismatisk! I alle fall ble Dr. Tomas Zimmerman (lederen for Pinsevennenes Verdenskonferanse) ønsket spesielt velkommen som «leder for den kristne bevegelsen som vokser sterkest i dag». Under konferansen ble det også lest opp en personlig hiisen fra Paul Yonngi Cho, pastor i verdens største protestantiske kirke (en pinsemenighet) i Seoul, Sør-Korea.

Den verdenskjente evangelisten Luis Palau utfordret sine kolleger fra hele verden til å leve et hellige liv og «bli fylt av Den Hellige Ånd». Han fortalte et par eksempler på evangelister som hadde falt fra Herren fordi de var blitt fristet av kjærlighet til pen-

Nye aktuelle plater

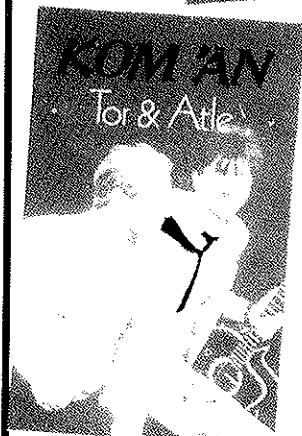
Lovende debut med engasjerende og utfordrende sanger.

Topp kvalitet.

LP/MC-4

Jan Honningdal
KANAL

ELP/EMC-2026

Tor & Atle er her igjen med bl.a. "Det bryter gjennom" og mange andre bra låter.

LP/MC-4

KOM 'AN – Tor & Atle

ELP/EMC-2027

Hos din musikkforhandler eller direkte fra

Evangelist

P.B. 1016, 2301 Hamar. Telf. 065/31 797

Nordiska Journalist-högskolan

tilbyr en treårig akademisk utdannelse

- * Massemediakunnskap
- * Religion
- * Økonomi
- * Statsvitenskap

Vi ønsker å utdanne kristne journalister til aviser, ukeblader og nærradioer.

Også mulighet for eksamen etter ett års studier. Det treårige studiet leder fram til magistergrad i journalistikk.

For nærmere opplysninger send navn, adresse og telefonnummer til:
NORDISKA JOURNALISTHÖGSKOLAN
BOX 84 S-565 00 MULLSJÖ
Tlf. fra Norge: 095-46-392-11400

ger, kvinner og seg selv. «Hvis vi ikke lar kjødet bli korsfestet, er vi ferdige og ute av spillet!» understreket Palau som kom med mange kraftsalver:

«Du må ikke tro at du er Guds «spesielle, blåøyde gutt» som kan omgå synden på en lettferdig måte og likevel ha Guds velbehag over ditt liv.» «Det at du klarer å samle inn mange penger, er ikke noe bevis på Den Hellige Ånds salvelse. Det beviser kun at du kan samle inn mange penger!» «Du må ikke forveksle applaus, foto i avisene, mirakler eller til og med det at mennesker blir frelst i dine møter med å være fylt av Den Hellige Ånd.» «Søk et klart og gjenomsiktig forhold til din himmelske Far, eller så risikerer du å miste effektiviteten i din tjeneste.»

Kristus-sentret forkynnelse

I en tid da ulike «emner» opptar deler av Guds folk og fører til splittelser og strid, var det godt å oppleve *Kristus-forkynnelsen* i Amsterdam. Selvfølgelig ble det også undervist om feillesskap, disippelskap, celleder, menigheten, bønn, helbredelse og andre tjenester og gaver i Den Hellige Ånd, men det var *proklamasjonen av Jesus Kristus, vår Herre og Frelser*, ja, hele verdens Herre og Frelser, som kom i forgrunnen. For meg var det en fornyet opplevelse av hvilken *sammensmeltende* virkning dette skønne navnet har! Det betyr seier i sjelevinnerarbeidet og ødeleggelse av ethvert Satans angrep når dette navnet kommer i sentrum.

I avslutningsmøtet talte Billy Graham et evangelistisk budskap og vendte seg spesielt til de som nok kalte seg evangelister, men som fremdeles ikke hadde opplevd Jesus som sin Frelser. Det var en gripende stund da flere tok imot utfordringen og reiste seg og bekjente sitt ja til Jesus.

I det samme møtet forkynte han også om nødvendigheten av å bli fylt av Den Hellige Ånd: «Vi vil forkynde Kristus for hele verden, men bare ved Den Hellige Ånds kraft kan vi lykkes. Be for meg, jeg trenger en fornyelse ved Den Hellige Ånd i mitt liv. La oss be for hverandre at vi må marsjere ut i verden i Guds kraft. Det vil bli en *stor høst* før Jesus, Kongen, kommer tilbake!»

Ansvar og forpliktelser

I og med at dette var en konferanse for evangelister, var selvsagt mye av forkynnelsen rettet inn mot forskjellige sider av evangelistens liv og tjeneste:

Dr. Stephen Olford hadde et sterkt budskap om «Evangelisten og det personlige hellighetsliv»; et ransakende ord til kristne arbeidere som ofte står i fare for å fortelle *andre* hva de skal gjøre uten selv å praktisere det i sitt eget liv.

Dr. Nilson Fanani fra Brasil underviste om «Evangelistens ansvar overfor menigheten». Han vitnet også om hvor *forskjellig* Guds menighet kan være: «I Angola kan de ha møter i over 8 timer. Der bruker de ikke klokka, men kalenderen! Jeg har vært i

Amerika og Europa og forkynt evangeliet - overalt er det forskjellig, men Guds menighet er det likevell!»

Anne Graham Lotz (Billy Grahams datter) har grunnlagt «Bible Study Fellowship Class» i Nord Carolina, USA, og hun holdt en utfordrende bibeltime mot slutten av konferansen om «Evangelistens trofasthet».

Dr. Cliff Barrows (Billy Grahams nære medarbeider gjennom mer enn 40 år) talte om «Evangelistens familieliv» og nevnte en del eksempler fra sin egen familie. Ofte kommer evangelisten til kort overfor sin egen familie, men her har vi et gudgitt ansvar vi ikke kan løpe fra!

I en av de 15 «forpliktelsene» fra Amsterdam 86 som 10 000 bekjente seg til under konferansen, heter det også: «*Våre familier har Gud betrodd oss som en hellig skatt som vi skylder den samme trofasthet som vårt oppdrag i tjenesten mot vår neste.*»

En annen av «forpliktelsene» handlet om evangelistens forhold til penger og statistikk: «Vi vil være trofaste forvaltere av alle ting som Gud har betrodd oss slik at vi til enhver tid er rede til å legge fram oversikt over vår finansielle situasjon og å gi ærlige statistikker.»

Ærlig og ydmyk

Selv om Graham selvfølgelig stod sentralt i dette store arrangementet, fikk vi aldri inntrykk av at vi hadde foran oss en «super-evangelist» som ville lære oss andre hvordan det hele skulle gjøres. Da han presenterte sin eldste sønn, Franklin Graham, sa han at «Franklin har ingen storartet far, men han har en fantastisk mor», og erkjente slik at han dessverre ikke hadde klart å følge opp sitt farsansvar som han burde ha gjort. (Franklin Graham leder et arbeid kalt *Samaritans Purse* som arbeider for å samle inn penger til misjons- og utviklingsprosjekter.) Han ba også sin kone om å komme fram til talerstolen, noe hun ikke var forberedt på, og hun hilste forsamlingen med to knappe setninger, bl.a. ønsket hun evangelistene Herrens rike velsignelse i verdens viktigste oppgave.

Noen tok det litt galt opp at Graham engasjerte medlemmer av sin familie under konferansen, men dette burde være et positivt forbilde, ikke minst for evangelistene. Mitt personlige inntrykk var at han la for dagen et naturlig og avslappet forhold til sin familie og deres deltakelse i konferansen.

Graham fortalte også åpent om hvordan han selv opplever sin tjeneste: «Når jeg står foran en forsamling og skal tale, får jeg ofte klamme hender og skjelver i knærne. Jeg kjenner meg ofte uverdigg når jeg står framfor en skare mennesker og skal forkynde Kristus. Jeg er redd for at jeg skal si eller gjøre noe som kan villedde noen, for jeg taler jo til evige sjeler som står foran muligheten til å få et evig liv i himmelen.»

I programmet for konferansen var det satt av en dag til gateevangelisering i Amsterdam. «Jeg ønsket å gå med ut», fortalte Graham, «men jeg hadde et handicap.

Med bilder av meg i avisene nesten hver dag, ville jeg fort bli gjenkjent ute på gata. Derfor tok jeg på meg gamle olabukser, solbriller og lue før jeg bega meg i vei sammen med noen andre evangelister. Det ble en uforglemmelig dag, og jeg fikk lære mye om personlig samtale av de brødrene jeg var sammen med...»

Stort nattverdsmøte

Den nest siste dagen under Amsterdam 86 fikk vi oppleve en uforglemmelig stund sammen idet vi feiret Herrens nattverd. Den aglikanske biskopen Maurice A.P. Wood fra England talte og sto for forrettelsen, men fikk hjelp av mange andre i utdelingen av brødet og vinen.

Her var det brødre og søstre fra de mest forskjellige land og kulturer. Det var en opplevelse å møte f.eks. evangelister fra Australias urbefolkning og andre «primitive» folkestammer, faktisk var det flere hundre av dem på konferansen. De så ikke ut til å trives helt i dress og slips, og for mange var dette det første møte med Vestens «sivilisasjon» og teknikk (innretninger som f.eks. et toalett var ukjent for en del av dem). Men de var løskjøpt ved Jesu dyre blod og fylt av Den Hellige Ånd «som vi».

Det var stort å møtes på tvers av slike og andre grenser ved nattverdsbordet, i bønne og lovprisningen. Amsterdam 86 ble en forsmak på hvordan det en dag vil bli hjemme i himmelen! De fleste av oss som var til stede, er nok enige om at konferansen også var en mektig demonstrasjon av

hvor levende og aktiv Jesu Kristi kropp er i dag. Det betyr også at det er *er håp for de som ennå lever i håpløshetens mørke!*

Samhørigheten og ansvaret for hverandre ble også forsøkt uttrykt i praktisk handling. Under konferansen var det opprettet en sentral hvor evangelister fra fattige land kunne komme og forsyne seg med klær, sko og annet utstyr. Dette var samlet sammen av kristne fra Nederland, Korea, Canada og England. En evangelist ankom uten sko, men fikk et par nye i Amsterdam. En annen var på leting etter en brudekjole til sin datter, og han fant en!

Varige resultater

For de fleste av oss som deltok i Amsterdam, vil nok konferansen bety en velsignelse i lang tid framover. Vi fikk med oss materiale, bøker, arbeidshefter og kassetter som vi i lang tid framover vil kunne bruke i det personlige studium, foruten alle de inntrykk konferansen ga oss gjennom fellesskapet, møter og samtaler. Mange reiste nok også hjem med nye tanker om evangeliseringsarbeidet, nye ideer om arbeidsmetoder og strategier. Andre fikk oppleve en ny start i sin tjeneste, renselse og et hellig liv.

Billy Graham, som gjennom 40 år vel har talt evangeliet til flere enn noen annen i historien, har slett ikke tenkt å gi seg. Sammen med sitt team er han nå i full gang med planleggingen av en stor kampanje med satellitt-overføring til 150 nasjoner. Verden er i desperat behov av evangeliet!

Luis Palau utfordret sine kolleger fra hele verden til å leve et hellig liv og korsfeste selvlivet, et alvorlig budskap som førte mange inn i større overgivelse.

I et NRK-intervju ble jeg spurt om ikke Amsterdam 86 kostet for mye, med et budsjett på ca. 21 millioner dollar. Men jeg tror resultatene av denne konferansen i tiden som kommer vil vise at konferansen var verdt hver eneste krone! 🙏

Vil du hjelpe oss

«Så ut»

HVETEKORNET

på

DITT HJEMSTED!

Bli fast

kommisjonær

Kontakt vår

ekspedisjon!

033-44 726

Inger og Greg Bretz legger vekt på å stå sammen både i hjem og menighet. Inger deler lederansvaret med sin mann og har bl.a. fått være med på å hjelpe mange medsøstre inn i et rikere liv i Gud. Hun deler gjerne med oss sitt syn på kvinner i tjeneste som ektefelle, mor og forkynner.

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

Lovisk miljø

Inger Bretz kommer fra et kristent hjem, men tok ikke et bevisst standpunkt for Kristus før hun ble voksen. Hun var kalt av Gud, men opplevde det kristne miljøet som svært lovisk. - Jeg hørte aldri noe fra de kretser om et personlig liv i Kristus og hva det kunne gi meg. Det jeg hørte, var alt jeg ikke måtte gjøre. Hadde jeg fått mulighet til å velge Jesus i ung alder, hadde jeg nok gjort det, sier hun.

- I 1968 traff jeg Greg på båten over til England. Jeg hadde tatt en jobb der, og ubevisst var det nok et forsøk på å flykte fra Gud. Greg fortalte meg om et levende forhold til Jesus, og det tente et håp i meg, smiler Inger.

- Men Foursquare har vel omtrent den samme lære og de samme krav som det miljøet du opplevde som lovisk. Har du ikke her møtt de samme tendenser der som de du reagerte mot under din oppvekst?

- Er man ensidig opptatt av læren, kan en nok havne i den samme lovisheten innen Foursquare også. Personlig er jeg lite opptatt av teoretiske lærebegreper; det jeg er opptatt av, er at mitt forhold til Jesus fungerer i hverdagen. Jeg vil være en hverdagskristen slik at det blir naturlig for meg å snakke om Jesus. Det jeg ønsker å formidle videre, er at den enkelte er verdifull, er elsket, og ikke skal tenke om seg selv at man er noe mindreverdig som ikke kan bli brukt i Guds rike. Dette underviser jeg om på *Kvinner i Vekst*, et tverr-kirkelig kvinne arbeid som møtes en gang i måneden, og på kvinnemøtene i menigheten.

Personlig omsorg

- Det har skjedd positive ting på kvinnesamlingene du leder. Hvordan legger du opp disse, praktiserer dere f.eks. nådegavene?

- Vi legger stor vekt på lovsangen og bruker også en del tid på undervisning. I den personlige omsorgen for hverandre på møtene, opplever jeg at min tjeneste ligger i det med forbønn - Gud gir meg innsikt i menneskers situasjon slik at jeg kan be konkret. Men når det gjelder personlige råd i profetisk form, er jeg tilbakeholden. Jeg har dessverre sett for mye misbruk av det

- JEG VIL VÆRE EN HVERDAGSKRISTEN

te. Jeg legger vekt på orden og en fredfull atmosfære i disse møtene. Vi tillater ikke hysteriske utslag som at man står opp og hylar. Jeg fyller jo ikke alle tjenestene selv, og prøver å sette i funksjon andre som jeg vet er balanserte. Det er på ingen måte noe ekstatisk miljø.

- Går lovsangen over i tilbedelse på samlingene deres?

- Det kommer litt an på undervisningen, men vi har opplevd flere ganger at lovsangen virkelig har gått over i tilbedelse - at Jesus har kommet helt i sentrum for alles oppmerksomhet.

Akseptering

- Føler du at kvinnene har frihet til å fungere i menigheten her?

- Ja, vi har like stor frihet til å komme med det Herren har gitt oss som det mennene

har. Flere av gruppelederne er kvinner, og jeg tror ingen ville reagere på en kvinnelig møteleder f.eks. Men fordi det ikke er noe problem for oss, tenker vi heller ikke så mye på det.

Det som først slo meg med Foursquare, var den fullstendige aksepteringen. Når jeg møtte nye mennesker, følte jeg f.eks. aldri at jeg ble vurdert ut fra hva jeg hadde på meg. Noe annet jeg opplevde fint, var respekten for kvinnen og hvilken verdi de ga henne. Hun deler oppgavene med sin mann, slik at f.eks. eldstehustruene også er med i eldste-samlingene. Det tror jeg gir større bredde i lederskapet, kvinner ser jo ofte tingene fra en litt annen vinkel.

Det å stå med et lederansvar i en menighet er ikke en yrkeskarriere, men en livsstil. Tjenesten blir så flettet inn i livet er det er uråd å skille mellom arbeid og privatliv.

Derfor er det så viktig å stå sammen med ektefellen i det Gud leder en inn i.

Det er mye snakk om kvinnefrigjøring og kvinnekamp. Men jeg er overbevist om at den eneste måten å bli fri på, er ved at Sønnen får sette oss fri. Da kan vi bli fri til å være den vi er. Da får vi også et naturlig forhold til et så belastet begrep som underordning. For meg betyr underordning en vei til frihet fordi det er noe som kommer innenfra, en holdning som setter meg fri fra «stå-på-krava»-holdningen.

Fungere hjemme

- Hva mener du er viktig i ekteskapet når en sammen vil tjene Herren?

- For vår egen del har vi et nært, dypt og godt forhold. Når mannen er opptatt med menighetsarbeid o.l. og kona har nok å gjøre med hus og barn, er det en fare for at en mister det dype fellesskapet. Men fordi Greg og jeg kan snakke om slike ting sammen, kan vi justere dette.

Greg skyter inn: - Vi har jo også vært gjennom tider da oppgavene har vært i ferd med å skille oss fordi vi har blitt så opptatt på hver vår kant. Det er et fare-signal når en blir så opptatt utenfor hjemmet at en ikke får tid til å være sammen.

En av retningslinjene Bibelen setter opp for de som skal velges som eldste, er nettopp hvordan de fungerer i hjemmet. Kan de ikke styre sitt eget hus, hvordan kan de da ha et styringsansvar i Guds menighet? Evne til å vise omsorg, til å lede barna til Kristus, få familien til å fungere i Herren, er forutsetninger for å kunne fungere i en tjeneste i den større familien, menigheten.

Når det er frustrasjoner i forholdet mellom Inger og meg, har vi ikke overskudd av liv og glede å gi videre til menigheten. Og det er det viktigste å gi. Kom det bare an på undervisning, kunne vi jo bare be dem lese forskjellige bøker eller sette på en god kassett i et møte. Å ha en familie som fungerer godt sammen og kan formidle liv og glede, er en stor ressurs.

Inger tar ordet igjen: - Det er én ting å kunne holde en preken, men det er det mennesker ser som i første rekke taler til dem. Jeg er så takknemlig til Gud for barna våre. I ydmykhet må vi ha lov å si at det kan merkes på dem at vårt hjem har fungert etter Herrens vilje. Lena, den eldste, var 12 år da vi kom hit til Stathelle. I USA hadde hun vært en del av et større barne- og ungdomsmiljø i menigheten, mens hun her var alene på sin alder i lengre tid. Da var det veldig godt å se at det grunnlaget hun hadde fått bygget inn i seg, tålte påkjenningen.

Det at vi tør fortelle åpent om problemer vi har hatt oss imellom og personlig, er med på å sette andre i frihet. Det er mange som har sagt til oss at fordi vi er så åpne, har de også fått frimodighet til å komme fram med sine nederlag.

En annen ting jeg brenner for, er at pastor-koner skal føle seg fri til å komme fram med sine behov. Føler de trang til å komme til forbønn i et møte, skal de gjøre det. En

hustru til en menighetsleder står i en lederstilling, enten hun er klar over det eller ikke, og behøver også forbønn og omsorg. Det er verken nødvendig eller rett at vi alltid skal stå fram som de sterke. Også når lederne kommer sammen, er det viktig at det er frihet til å komme fram med behov og problemer. Det er unaturlig hvis vi alltid skal stå på, bekjenne og dele visjoner med hverandre. Jeg føler det så viktig at vi kan komme sammen i åpenhet og ydmyke oss innfor Herren og hverandre.

Vi skal heller ikke kvie oss for å komme fram til forbønn i flere møter etter hverandre. Det kan være tider i vårt liv da vi trenger spesielt mye forbønn, eller Herren taler spesielt til oss om å gå nye skritt. Derfor ønsker jeg så inderlig at alle skal føle seg fri til å søke forbønn når de måtte føle behov for det, uten hensyn til posisjon eller når en gjorde det sist.

Praktisere kjærlighet

- Hvordan svarer du de som mener at det ikke behøves flere menigheter i Grenlands-området eller enda et kirkesamfunn i Norge?

- Det som er viktig for meg, er at vi er i Herrens vilje med det vi gjør. Når vi ser på den responsen vi har hatt her på Stathelle, kan vi ikke annet enn å tro at dette er et Herrens verk. Greg og jeg vet i alle fall at vi ikke hadde kunnet gjøre dette bare ut fra menneskelige ressurser. Gud har øst ut av sine velsignelser over arbeidet, og vi har sett mennesker bli løst gjennom det. Det er svar godt nok for meg.

Når vi ser tilbake på årene vi har hatt sammen, ser vi tydelig at vi har gått gjennom en forberedelse til det vi står i nå. Vi har hatt kontakt med ulike kristne sammenhenger: Greg med sin oppvekst i et metodist-hjem, jeg med mitt lutherske barndomshjem og ungdomskontakt med pinsebevegelsen, så den karismatiske vekkelisen og en tid i *Assemblies of God* i USA, og etterpå samarbeid med metodistene i Norge. Jeg er så takknemlig til Gud for alle menighetene vi har hatt kontakt med. Alle sammen har de lært oss viktige ting i Guds rike, og de har gitt oss en bred erfaringsbakgrunn.

- Hvorfor da ikke virke innenfor den norske pinsebevegelsen eller metodistkirken?

- Da må jeg bare si at Herren ledet oss videre. Hvorfor og hvorfor ikke kan jeg ikke svare på. Men Gud la ned i oss en lengsel som gjorde at vi ble tiltrukket av Foursquare og det de stod for. I Foursquare møtte vi handling, ikke bare ord. De snakket ikke bare om kjærlighet til hverandre, de praktiserte den. Det prøver vi også å overføre til menigheten her. Vi hjelper hverandre med praktiske ting, f.eks. går det på omgang å vaske huset for et medlem med dårlig rygg. Det er aldri noe problem å finne barnevakt - det er også noe vi hjelper hverandre med.

Vi opplevde det som Herrens vei med oss at vi ble sendt hit til Norge for å bygge

Kassettserie med:

GREG BRETZ

En salvet forkytter
med
et sterkt budskap

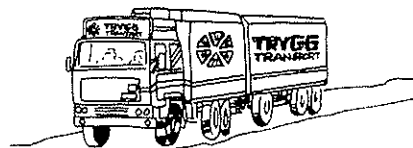
**Lousang og
tilbedelse**

4 kassetter
Pris kr. 120,- + porto

**JHM
Forlag**

Boks 159
1441 Drøbak
Tlf. 02-93 38 60

Nytt på veiene!

VI UTFØRER FLYTTING - PAKKING
SMÅ OG STORE OPPDRAG.
BE OM PRISTILBUD.

SKAPBIL 20-50 m³
FULL ASSURANSE.

**Trygg
Transport A/S**

4534 MARNARDAL
TLF. 043-81 842 - 88 949
Mobil tlf. 094/64 246

**Artikkelen
om
Amiee
Sample
Mc Person
kommer i
november nr.**

opp menigheter her. Hadde det vært opp til meg, kunne jeg gjerne blitt i Statene resten av mitt liv. Men Herren ledet oss tilbake til Norge. Jeg tror aldri jeg har vært så tilfreds som jeg er nå

Tverrkirkelig i Ånd. Evangelisk i budskap. Internasjonal i utbredelse. Det er målsetningen for Den internasjonale evangeliske kirke.

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

I de senere årene har de startet virksomhet i flere land i Europa, men dette er bare en begynnelse ifølge den strategi samfunnet har for dette kontinent. Vi ser her litt nærmere på disse planene og hva samfunnet står for læremessig. Foursquares tjeneste i Europa begynte i 1920-årene da samfunnets grunnlegger, Aimee Semple McPherson, evangeliserte i England, Irland og Skottland og enkelte europeiske storbyer. Den nordiske pinsepi-oneren T. B. Barratt tok imot henne med begeistring, og han oversatte flere av hennes artikler og utga dem i bokform i 1927 på Korsets Seiers forlag. Men det er først i nyere tid at samfunnet har drevet systematisk virksomhet i Europa. De har nå arbeid i følgende seks land:

Hellas

Det eldste av disse arbeidene er i Hellas. Hit kom det første misjonæreteparet i 1958 og begynte å arbeide i Aten. I løpet av noen uker ble 150 mennesker frelst, men pga. stor motstand fra den gresk-ortodokse kirken ble mange motløse. Etter den første framgangen ble det en periode uten vekst fordi de som overtok arbeidet, ikke hadde den samme evnen til å takle motstanden.

I dag er arbeidet i Hellas imidlertid inne i en ny periode av framgang som har holdt seg siden midten av 70-tallet. Da fulgte menigheten Herrens kall om å gå ut og evangelisere, og ca. 300 mennesker er i dag med i menigheten. Menigheten har også startet en bibelskole. Målet for arbeidet i Hellas er å vinne 3000 mennesker for Kristus innen 1990, etablere fire selvstendige menigheter og ti forskjellige møtesteder, i tillegg til å lære opp arbeidere.

Spania

I Spania begynte arbeidet i 1974, og i dag er det en stor menighet med eget lokale i Madrids sentrum. Denne menigheten har fostret mange arbeidere som nå er i ferd med å etablere nye menigheter i andre deler av byen. Snart skal også andre deler av landet nås. Et av målene som er satt for Spania, er 25 nye menigheter.

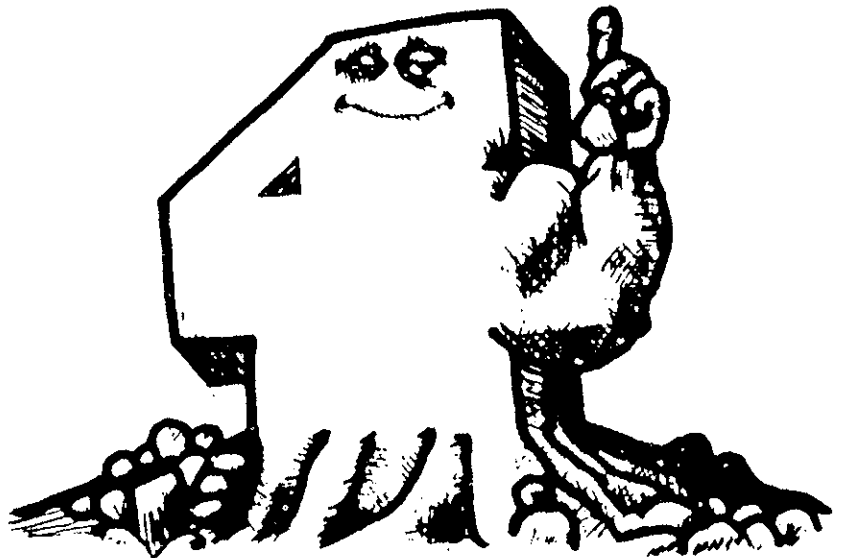
England

Arbeidet i England ble opprettet i 1981. Noe av det mest interessante som har skjedd her, er den tjeneste som har vokst fram i den afrikanske og vest-indiske befolkningen. Foursquare har innsatt en nigerianer for å ta seg av dette arbeidet.

Frankrike

Foursquares første arbeidere i Frankrike kom til landet i 1980. Etter to års språkstu-

Vil «Foursquare» vise «muskler» i Europa – eller bare bli enda et kirkesamfunn?

FOURSQUARE SATSER PÅ EUROPA

dier i Marseilles flyttet de til Paris for å starte sin tjeneste. Nesten straks åpnet det seg dører for dem i hjertet av byen og i forstedene. Det er nå dannet en menighet i Creteil i utkanten av Paris. Det er forholdsvis hardt å drive protestantisk virksomhet i Frankrike, men Foursquares arbeidere der tror at ved Guds kjærlighet og åndelige krigføring skal også franskmenn få oppleve frelse i Jesus.

Tyskland

Arbeidet i Vest-Tyskland er det nyeste i Europa. Hit kom de første misjonærene først i 1985 og startet arbeid i Hannover. Vest-Tyskland vil spille en viktig rolle i arbeidet med å nå inn i Øst-Europa.

Norge

Norge vil stå sentralt i Foursquares planer om ekspansjon i Norden. Siden Bretz kom til landet, har arbeidet hatt en stadig utvikling. Flere er blitt frelst, og det er vitnet om bemerkelsesverdige helbredelser - fra mennesker som er løst fra sterke følelsesmessige bånd til en invalid kvinne som ble helbredet for ødelagt rygg.

Greg og Inger Bretz har grunnlagt menigheten *Livets Vann* på Stathelle. Menigheten er nå så stor at de har konkrete planer om å bygge eget lokale. En seks mål stor tomt er allerede innkjøpt i et planlagt boligområde midt mellom Stathelle og Langesund. Sentralt på tomten er det tenkt et torg med aktiviteter som skal betjene befolkningen i området, så som barnepark, kafeteria med uteservering om sommeren, boksalg osv. Kirkerommet vil få plass til 220 personer. Ved hjelp av to mindre saler på hver sin side av lokalet kan det utvides til å romme ca. 450 mennesker. Bygget vil også inneholde 5 rom for barne- og ungdomsaktiviteter. Disse rommene kan også leies ut til grupper og foreninger i området. Samlet areal på to etasjer vil bli ca. 1450 kvadratmeter.

Også på flere andre steder i Norge har Foursquare i dag fast virksomhet.

Misjonsstrategi

Foursquares tanke med å satse så sterk i Europa nå, er at det på lengre sikt vil frigjøre ressurser, både menneskelige og økonomiske, til misjonsinnsats i Den tredje verden der de bl.a. har som mål å nå 100 nye folkeslag med evangeliet. Dessuten tror de at vest-europeerne er de som har størst muligheter til å evangelisere Øst-Europa pga. kulturelt og historisk slektskap. Ved å opprette menigheter i Vest-Europa, får en brohoder for arbeidet i Østblokken. Alle Europas gjestarbeidere fra Den tredje verden, mange av dem fra muslimske land som er stengt for utenlandske misjonærer, er også i seg selv en misjonsmark. I sin tur vil de kunne dra tilbake til sine hjemland og forkynde budskapet videre.

Foursquare har utarbeidet en strategi for sitt arbeid i Europa med nåværende virksomheter som baser for framtidig ekspansjon. Denne strategien deler Vest-Europa opp i fire områder, og har gitt hvert område både kortsiktige og langsiktige mål.

Den sørlige region: Sør-Europa med virksomhet i gang i Spania og Hellas. Neste skritt er virksomhet i Portugal og Italia. Deretter følger de sørlige kommunistlande-

ne: Jugoslavia, Albania, Buglaria og Romania. Tredje skritt blir det sørlige Sovjet, Lilleasia og Nord-Afrika.

Den nordlige region: Norge som hovedkvarter med utgangspunkt i virksomhet som allerede er i gang. Neste skritt er de andre nordiske landene: Sverige, Danmark, Finland og Island. Deretter nordlige og vestlige deler av Sovjet.

Den sentrale region: Noe hovedkvarter er ennå ikke utpekt. Det kan bli Frankrike, Vest-Tyskland eller England. De neste landene som skal nås i denne regionen, er Østerrike og Sveits. Deretter kommer de vestlige kommunistlandene: Øst-Tyskland, Polen, Tsjekkoslovakia og Ungarn. Tredje skritt blir de sør-vestlige republikkene i Sovjetunionen.

England: Kan bli en del av sentral-regionen eller sete for samarbeidet i Europa som helhet. Fra England skal i første rekke Nederland, Belgia og Luxemburg nås.

Lære

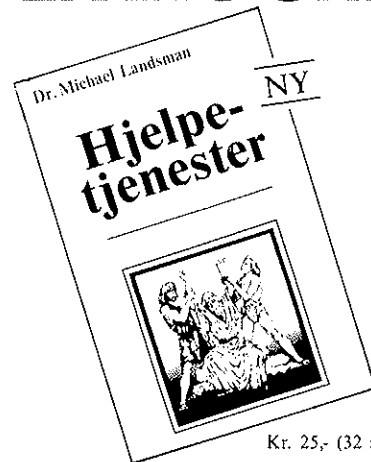
For de som ønsker å se nærmere på hva Foursquare lærer, er det utgitt et lite, faktspekket hefte: *Dette tror vi*. Interesserte kan bestille heftet fra Kilden Media, Bjørkesnaret 1, 3960 Stathelle.

Navnet «Foursquare» kommer fra en åpenbaring Aimee Semple McPherson fikk i 1922 under en vekkelse i Oakland, California. Mens hun talte om Esekiels syn av de fire kjeruber med fire ansikter, fikk hun se den firfoldige (foursquare) tjenesten Jesus har: Frelser, Åndsdøper, Helbreder og Kongen som kommer tilbake. Disse fire sider kom til å stå sentralt i forkyndelsen av det hun kalte «det firfoldige evangelium».

Det er vanskelig å finne noe hos Foursquare som avviker fra det allment aksepterte i evangeliske kirker rent læremessig. Aimee Semple McPherson har kortfattet utformet en troslære som aldri har blitt forandret. Den understreker troen på Bibelen som Guds inspirerte ord, at Gud er treenig, Jesu forsoning og frelse av nåde. Det heter at «den nye fødsel må erfares for å bli et Guds barn», videre at «kristenlivet er en daglig erfaring». Det oppmuntres også til balanse og moderasjon, og det advares mot «ekstreme handlinger, fanatisme, baktalelse og klaging». Dåpen bør skje «ved full neddykkelse på dåpskandidatens bekjennelse». Man tror også på «et godt, tolerant forhold mellom alle samfunn innenfor den kristne tro.» «I det grunnleggende - enhet, i det øvrige - frihet, i alt - kjærlighet.»

«Medlemskap kan ikke fåes uten at den enkelte først prøves på sin tro», heter det i dette heftet. Dessuten må man erklære lojalitet til sine brødre og søstre i dette samfunnet og gi uttrykk for sin troskap mot samfunnes retningslinjer og policy, slik at det ikke oppstår illojalitet, opprørskhet, kritikk eller bakvaskelse av dette fellesskap eller dets ledere. Om noen må gå på akkord med dette fellesskapet, anbefales det at vedkommende sender en skriftelig utmelding. «Avsporinger, uvesentligheter og ordkløverier omkring doktriner som bryter ned enheten og trekker oppmerksomheten bort fra sjellevinneroppgaven, må taes hånd om der det oppstår», heter det videre. «Kristus må være den sentrale person som løftes opp så alle mennesker kan se Ham, elske Ham og bli dratt nær til Ham.» §

NYE BØKER FRA LIVETS ORD

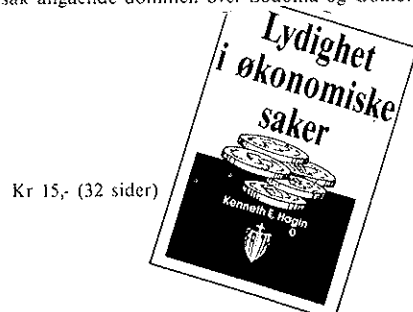

Kr. 25,- (32 sider)

«Denne boken vil hjelpe mange menn og kvinner til å gjenkjenne sin tjeneste og sette dem i stand til å fullføre den kallelse Gud har for deres liv.»
Buddy Harrison

Kr 15,- (32 sider)

Lær deg å før din sak inn for Gud. Abraham var djerv og samtalte med Herren. Han førte folkets sak angående dommen over Sodoma og Gomorra.

Kr 15,- (32 sider)

«Vi ønsker alle at Gud skal bruke oss, ikke sant? Skulle ikke du ønske at Gud kunne bruke deg til å reise noen opp fra sykesengen? Men hvordan skal du kunne gjenkjenne Guds stemme til å reise noen opp fra sykesengen hvis du ikke engang kan gjenkjenne Guds stemme til å gi 10 kroner eller 1000 kroner til Herrens sak?»

Begge bøkene får du i din kristne bokhandel - eller direkte fra:

**Livets Ord
Forlag A/S**

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

Greg Bretz
Forts. fra side 7

falle bort hvis vi ikke snart fikk grunnlagt en Foursquare-menighet.

Jeg opplever at andre henger seg mer opp i dette med kirkesamfunn enn vi selv gjør. Vi er ikke så opptatt av at vi representerer ett bestemt kirkesamfunn. Det vi er opptatt av, er at menigheten skal fungere. Det som opptar meg mest, er mitt personlige forhold til menneskene rundt meg: At jeg kan være til hjelp og støtte for mine medarbeidere i menigheten, fungere godt sammen med familien min osv. Jeg tror at gode, personlige forhold vil bære frukt.

Organisasjonsformen

Hvete-kornet: - Er det noe som skiller Foursquare fra pinsebevegelsen i Norge?

Greg Bretz: - Trossmessig står vi heit på linje og har den samme bekjennelse. I praksis er styreformene annerledes. Foursquare har en organisert og hierarkisk oppbygget struktur, det har ikke den norske pinsebevegelsen. Hos oss er hver menighet underlagt samfunnet og er ikke selvstyrende som i den norske pinsebevegelsen.

Hvete-kornet: - Kan du kort fortelle hvordan Foursquare er bygget opp?

Greg Bretz: - Øverst har vi styret som velger sin leder. Siden 1944 har det vært Rolf McPherson, men han går av nå i løpet av et par år. Under styret står tilsynsmennene for de forskjellige delene av USA, for Canada og for misjonslandene. Vi i Norge er underlagt tilsynsmannen for Europa og Afrika, og han besøker oss et par ganger i året. Under hver tilsynsmann sitter et landsstyre.

Som leder for arbeidet i Norge er jeg formann i landsstyret for Norge og har tilsyn med vårt arbeid i Norge og resten av Norden. Norge er valgt til «base» for arbeidet som skal bygges opp i de andre nordiske landene. Vår tilsynsmann og jeg har plukket ut de som sitter i landsstyret nå, men ennå er arbeidet her så nytt at det er nærmest som et interimstyre å regne. Under landsstyret igjen står alle våre ordinerte arbeidere: pastorer, evangelister, bibellærere. Landsstyret for Norge har nå fått myndighet til å gi ordinasjon til forkynnere i Norden.

Pastoren velger selv ut eldstebrødrene og eventuelt assisterende pastor hvis han trenger det. Når det kommer en ny pastor, går alle eldstebrødrene av, slik at han fritt kan velge sine medarbeidere. Menigheten velger administrasjonsstyret som samarbeider med pastoren om den praktiske styringen av menigheten. De er også med på å velge ny pastor når det er aktuelt, i samarbeid med menighetens tilsynsmann. Er det ikke mulig å komme fram til enighet i administrasjonsstyret, tar pastoren avgjørelsen. Menigheten kan ikke selv si opp sin

pastor, men mener de at noe er galt, kan de henvende seg til landsstyret som vil undersøke saken. Det har myndighet til å avsette en pastor om nødvendig.

Hele tiden er det snakk om et samarbeid og ikke dirigering. Det blir en slags blanding av demokratisk og hierarkisk modell der menigheten deltar aktivt i styringen av sin egen virksomhet, samtidig som den er underlagt autoritet.

Menigheter i Norden

Hvete-kornet: - Hva kaller dere samfunnet her i Norge, og hvor mange steder driver dere virksomhet?

Greg Bretz: - Vi er et registrert trossamfunn under navnet Den Internasjonale Evangeliske Kirke. Det er navnet vi har over hele Europa. Hver menighet velger så sitt eget navn på sin virksomhet, gjerne et som uttrykker visjonen med arbeidet, f.eks. har menigheten her på Stathelle valgt å kalle seg *Livets Vann*.

I Stavanger arbeider et amerikansk misjonærpar, Steve og Leslie Ranck. De arbeider i første rekke blant amerikanere og briter i oljeindustrien, men har også en del nordmenn med i virksomheten. Arbeidet der kaller seg Stavanger Foursquare Ministries.

I Stjørdal har vi et ganske nystartet arbeid med tidligere misjonspastor Vilhelm Langemyr i spissen. Her er det mellom 20 og 30 medlemmer. Det har vært sagt at vi har tatt medlemmer fra Misjonskirken der, men de fleste som fulgte Vilhelm over i den nye menigheten, var medlemmer som var lagt til Misjonskirken mens Vilhelm tjente der. Men de fant seg ikke helt til rette der, og ble med i *Livets Brød* da Vilhelm sluttet som pastor i misjonsmenigheten. Siden har det kommet til både nyfrelste og kristne som tidligere ikke hadde noen menighetstilhørighet.

I Asker har vi en gruppe som kaller seg *Livets Kilde* med et gårdbruker-par fra distriktet som ledere, Yvonne og Ivar Sjulstad. I tillegg er det i ferd med å vokse fram et fellesskap på Rissa. Dette er så nytt at det ikke har fått noe navn ennå.

Vi har også nettopp startet et nytt forlag - *Kilden Media*. Det første vi har trykket, er heftet *Dette tror vi* som forteller i korte trekk om Foursquares bakgrunn og lære. Det neste vil bli en norsk oversettelse av *The Church on the Way* av Jack Hayford som forteller om menigheten i California. Denne boken har fått svært god mottakelse i den engelsk-talende verden, og vi tror den vil ha noe å si oss her i Norge også.

Hvete-kornet: - Har dere noe arbeid i gang i Sverige eller Danmark?

Greg Bretz: - I Danmark begynte vi nå i sommer i Odense. I Sverige og Finland har vi ikke noe ennå, men vi har gode kontakter på Færøylene.

Vårt mål er 50 heltidsarbeidere i Norden innen 1990, foreløpig har vi 15. Om det lykkes, vil vi ha et godt grunnlag for ekspansivt arbeid etter den tid. Dette målet ble

satt opp i 1982, før vi dro til Norge. Vi følte at dette var noe Herren ga oss.

Tjenestegrupper

Hvete-kornet: - Hvor stor er menigheten på Stathelle, det første stedet dere startet virksomhet i Norge?

John Henry Nøsen: - Vi er 166 innskrevne medlemmer; 89 voksne, troende døpte, resten menighetsbarn. I 15-årsalderen avgjør de selv om de fortsatt vil stå som medlemmer.

Er et medlem lite å se i lengre tid, tar vi kontakt med vedkommende for å høre om de fortsatt ønsker å stå som medlem. Kontakter de oss for å melde seg ut av forskjellige årsaker, gjør vi ikke noe forsøk på å holde dem igjen.

Hvete-kornet: - Har dere delt menigheten i smågrupper?

Greg Bretz: - Ja, vi har bønnegrupper organisert i det vi kaller tjenestegrupper. Smågruppene er delt opp etter hvilken tjeneste de enkelte ønsker å fungere i. Slik har vi omsorgs- og fellesskapsgrupper som f.eks. tar seg av mennesker med rusproblemer og nerveproblemer. Vi har musikk-gruppe, media-gruppe, forbønnsgruppe. På den måten blir gruppene funksjonsrettet og ikke så selv-sentret. I tillegg samles en del i mindre grupper på privat initiativ.

Hvete-kornet: - Hva med det personlige fellesskapet hvor den enkelte kan åpne seg og få oppmuntring eller korrigering fra de andre?

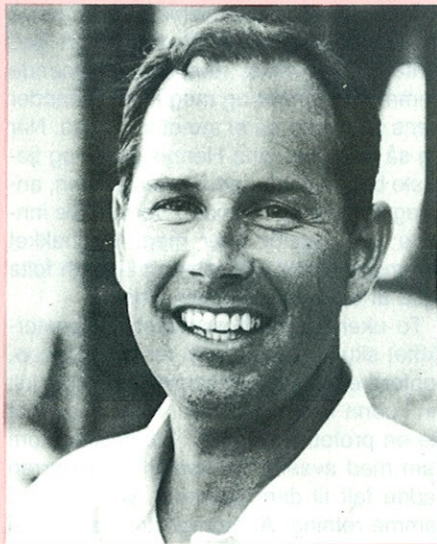
Greg Bretz: - Denne funksjonen blir iverretatt i andre sammenhenger, f.eks. på møter i kvinnegruppa *Kilden* og mannsggruppa *Menn i vekst*. Dessuten blir det jo også rom for dette i tjenestegruppene. I de offentlige møtene gir vi anledning til bønn for og med hverandre. Vi oppfordrer forsamlingen til å danne små bønneringer med tre til fem stykker der de sitter. Vi vet at i mange tilfeller blir disse bønnestundene benyttet til sjelesorg og forbønn for helt konkrete ting som en av dem legger fram for de andre. Etterpå har vi felles bønn, og nådegavene er ofte i funksjon. Dessuten er vi mye sammen i hjemmene utenom de faste møtetidene.

Mange av de nye som kommer hit, forteller at det første som slår dem, er at dette er en personlig, intim menighet. Om vinteren spiser vi sammen en fredag i måneden. Da leier vi et lokale, alle tar med seg litt mat hver, og så bruker vi hele ettermiddagen og kvelden sammen. Om sommeren møtes vi ute hver fredag og griller og koser oss sammen.

Hvete-kornet: - Hvor stor er aktiviteten her på Stathelle, og hvor mange mennesker kommer til møtene?

John Henry Nøsen: - Vi har bare to offentlige møter i uka, søndag formiddag og kveld. Møtet søndag formiddag har hovedtyngden på bønn og lovsang. Vi har også litt undervisning på disse møtene, og lar da medlemmer med forkynnergaver få

HVEM ER GREG BRETZ?

Greg Bretz er nok ukjent for de fleste i Norge ennå, selv om han under den karismatiske vekkelseres første tid besøkte en del menigheter her, særlig innenfor Metodistkirken. Men om Foursquare-bevegelsen når de mål for vekst og utvikling som den har satt seg for de nærmeste årene, vil det bli vanskelig å overse Greg og Inger Bretz innen nordisk frikirkelighet.

Greg er født på USAs østkyst og oppvokst i Fresno, California. Der tilhørte hans foreldre en metodistmenighet med norsk pastor, Harald Haver fra Skien. - Jeg husker da de kom til menigheten, forteller Greg. - Jeg var 13 år gammel. De viste lysbilder fra Norge og fortalte om sitt hjemland. Allerede da var det noe i meg som sa at jeg en dag skulle reise dit. Da jeg seks år senere skulle begynne min militærtjeneste, ga min pastor meg adresser til sine slektninger i Norge, og sa at hvis jeg havnet i Europa, måtte jeg dra og besøke dem.

- Jeg ble stasjonert i Tyskland, og dro på min første tur til Norge i 1968. På denne reisen traff jeg Inger. Ombord på en båt mellom Bergen og England ble vi kjent med hverandre, og en måned senere besøkte jeg henne på hennes hjemsted Styrvoll i Lågendalen. En måned senere forlovet vi oss, og i august 1969 giftet vi oss og flyttet til USA.

- I 1970 ble vi åndsdekt begge to og kom med i den karismatiske vekkelseren i California. Vi begynte å gå i en Assemblies of God-menighet hvor Dick Mohrman var pastor. Han arrangerte tverr-kirkelige møter i pinsemenighetens lokaler hver mandagskveld. Det var på et slikt møte vi ble åndsdekt. Så helt fra begynnelsen av var vi med i et tverrkirkelig miljø. Etter 6-7 måneder gikk vi formelt inn i denne menigheten, forteller Greg Bretz. De ble med i et disippeltreningssprogram menigheten hadde, og etter to år dro de til Colombia sammen med en misjonær og var der i tre måneder.

Mens de bodde i Fresno, jobbet Bretz i bygningsbransjen og gikk på bibelskole om kveldene. Under hele denne tiden ble de stadig minnet på Norge. En dag begynte Greg å tenke så på sin svoger Kristian Lie, forkynner i pinsebevegelsen i Norge. - Jeg kan ikke forklare hvorfor, men Guds Ånd kom over meg mens jeg ba for ham, og jeg begynte å gråte. Noe sånt hadde jeg aldri opplevd før; jeg fikk en byrde for Norge på en ny måte, sier Bretz.

De begynte å forberede et team som kun-

ne dra med dem til Norge. Deres visjon var at teamet fra USA skulle arbeide utfra en lokal pinsemenighet og føre de nyomvendte inn der. Men tross Ingers kontakter fant de ingen pinsemenighet som var åpen for denne virkeformen, som var noe fremmed i 1973.

Rett før de skulle dra, fikk de kontakt med metodistpastor Harald Dysjeland i Larvik. Han hadde bedt Gud om medhjelpere til menighetsarbeidet i et års tid. Det var en ungdomsvekkelse på gang i menigheten, men de hadde ikke kapasitet til å ta seg av alle disse på en tilfredsstillende måte. Dysjeland tok opp med menighetsrådet om teamet fra USA kunne gå inn i deres sammenheng, selv om de kom fra en pinsemenighet. Bretz tror at hans bakgrunn fra en metodistkirke var en medvirkende årsak til at menigheten våget å invitere dem.

I Metodistkirken i Larvik fikk de være til hjelp ikke bare i et ekspansivt ungdomsarbeid, men også i den karismatiske vekkelseren som brøt fram i byen på denne tiden. De inviterte sin pastor Dick Mohrman over, og han fikk tale i flere menigheter og tverrkirkelige sammenhenger.

Inger og Greg var i Larvik fra juli 1973 til januar 1975. Da dro de tilbake til California, hvor menigheten hadde kalt Greg til å gå inn som ungdomspastor. I denne tiden reiste han også en del rundt i USA, og han kom i kontakt med et pioneararbeid i småbyen Moses Lake i staten Washington. Her var han og Inger med på å grunnlegge en helt ny menighet uten noen spesiell kirkesamfunns-tilknytning med Greg som pastor. Menigheten vokste raskt.

Men Norge lå fortsatt på deres hjerter, og to ganger dro de over med team fra menigheten i Moses Lake. De hadde også kontakt med den danske presten Svend Boysen. - Da vi besøkte tre metodistmenigheter med vårt team i 1979, var det vanskelig å dra tilbake til USA, minnes Greg. - Jeg så hvor store behovene var her. Fornylelsen hadde berørt en rekke enkelt-mennesker, og disse utgjorde større og mindre grupper i de forskjellige menighetene. Når de ønsket å ta konsekvensen av sin fornylelse med de omlegninger det måtte føre med seg, følte de seg hindret av sin menighetssammenheng. Dette skapte en dyp nød i våre hjerter og viste at det var bruk for oss i Norge, sier Greg Bretz. §

anledning til å komme fram. Søndag kveld har vi også bønn og lovsang, noen ganger undervisning og andre ganger mer vekkelserpreget forkynnelse.

Møtene søndag kveld er de som er best besøkt, i vintertiden ligger antallet på 110-120. Det vil si de fleste av våre voksne medlemmer, pluss 30-40 andre. I tillegg har vi barnearbeid som samler 20-30 barn og voksne parallelt med møtene.

Hvetekornet: - Har menigheten deltatt i evangeliseringsarbeid utenom stedet her?

John Henry Nøsen: - I sommer dro førti stykker fra menigheten til Odense i Danmark for å evangelisere. Etterpå deltok vi i GO-festivalen i Frankfurt. Hver deltaker betalte selv reise og opphold.

Grunnen til at vi valgte nettopp Odense, er at dette er en stor by med lite evangelisk virksomhet. Først dro alle førti ned for å drive åndelig krigføring en uke med bønn, enkelte friluftsmøter, personlig evangelisering. Etterpå kom et pionerteam fra menigheten for å drive mer pågående evangelisering og holde en kampanje i H.C. Andersen-hallen sammen med Viggo Wilhelmson, som er en av våre evangelister.

Forholdet til andre

Hvetekornet: - Hvordan er kontakten med de andre menighetene i området?

Greg Bretz: - Stort sett er den god. Særlig til Misjonsforbundet har vi hatt et bra forhold, og jeg har talt i flere av deres menigheter. Etter at Vilhelm Langemyr gikk ut derfra og sluttet seg til oss, har det riktignok vært noe vanskeligere pga. misforståelser rundt denne situasjonen. Men de ga oss virkelig god hjelp og støtte i oppstartingen og viste oss stor tillit. Også med statskirkeprestene har vi fin kontakt.

Inger har drevet et tverr-kirkelig kvinnearbeid i tre år, og samler opptil 100 kvinner fra alle kirkesamfunn regelmessig.

Jeg tror vi er blitt så godt akseptert av de andre menighetene i distriktet fordi de har sett at arbeidet vårt bærer frukter. Jeg forstår godt den skepsisen som vi først ble møtt med. Den er naturlig. Men vi er glad for den gode kontakten vi nå har fått med andre kristne i området.

Hvetekornet: - Hvordan har ledere i den norske pinsebevegelsen reagert på at det er etablert en ny pinseretning i landet? Har du blitt kontaktet for samtaler og eventuelt samarbeid?

Greg Bretz: - Vårt styresett er såpass forskjellig fra det som praktiseres i den norske pinsebevegelsen, at det nok er lite aktuelt med et organisasjonsmessig samarbeid.

Da vi kom hit i 1982 for å slå oss til her, visste vi ikke hvor Herren ville ha oss. Vi hadde med oss et team fra Church on the Way i USA, og vi hadde bl.a. møter i Filadelfia, Oslo. Etter hvert fikk vi forståelsen av at Herren hadde kalt oss til å virke her i Grenland. Så langt vi visste, fantes det ingen frikirkelig virksomhet her på selve Stat-

helle, men etter hvert fikk vi kontakt med en del frittstående bønnegrupper. Faktisk hadde disse gruppene uavhengig av hverandre bedt om at det måtte bli en menighet her. Jeg tror Herren brukte oss som en katalysator for å føre disse gruppene sammen. De ble begynnelsen på menigheten her.

Etter at vi hadde arbeidet her et år, ble jeg bedt om å møte pinseforstandere og forkynnere fra hele Telemark for å fortelle om arbeidet vi drev. De spurte meg ut om Foursquare, om planene for virksomheten i Norge osv. Jeg syntes det var et godt samvær og følte at jeg møtte forståelse.

En tid etter fikk jeg brev fra kontoret i Los Angeles med kopi av et brev de hadde fått fra Morgan Kornmo og Hans Svartdahl. De skriver at de opplever vårt arbeid på Stat-helle som splittende, og ber ledelsen i USA om å trekke oss ut av landet.

Slik jeg oppfatter det, har vi ikke splittet noen pinsemenighet. Det er kommet med noen få fra andre pinsemenigheter, men de fleste var frafalne eller passive medlemmer. Det er bare et par eksempler på at aktive medlemmer av pinsemenigheter har gått over til oss, og i disse tilfellene har både de og vi vært sikre på at dette var i Herrens vilje.

Ny pastor

Hvetekornet: - Foursquare ble jo grunnlagt av en kvinne, Aimee Semple McPherson. Hvordan ser dere i dag på kvinner i tjeneste? Kan en kvinne bli pastor?

Greg Bretz: - I prinsippet kan vi si at en kvinne kan stå i en hvilken som helst tjeneste hun er kalt til og utrustet til. I Statene har vi også flere kvinnelige pastorer.

Aimee stod lenge imot sitt forkynnerkall fordi hun mente at det ikke var en tjeneste for en kvinne. Hele tiden mente hun at det i første rekke var menn som skulle forkynne og lede menigheter. Men etter hvert måtte hun godta at stadig flere kvinner gikk inn i slike tjenester fordi Herren hadde kalt dem. Det var faktisk flere kvinner i tjeneste på hennes tid enn det er i dag.

De fleste kvinnelige forkynnerne og pastorene er gift, og dermed underordnet en mann. Enslige kvinner i tjeneste er underordnet pastoren i sin lokale menighet. Men slik er jo hele strukturen i Foursquare - alle har en autoritet over seg.

Hvetekornet: - John Henry Nøsen kom til dere fra Misjonsforbundet for ikke så lenge siden. I dag står han allereide som pastor i menigheten her på Stat-helle, en stilling med kanskje større ansvar blant dere enn i andre sammenhenger. Hvorfor sette en «utenfra» inn i et slikt embete etter så kort tid og ikke la en slik tjeneste modnes fram i menigheten?

Greg Bretz: - Jeg har hele tiden hatt som ønske at det skulle modnes fram et lederskap i menigheten. Vår misjonsstrategi er jo å sette «innfødte» inn i ledende

stillinger så snart som råd.

John Henry og Lisbeth ble ledet til oss på en helt konkret måte. Vi fikk svært god kontakt, ikke minst fordi de ble boende hjemme hos Inger og meg i fem måneder mens de ventet på et annet sted å bo. Når jeg så hvordan John Henrys gaver og tjeneste begynte å fungere i menigheten, anto jeg at dette var mannen Herren ville innsette som pastor etter meg. Vi snakket sammen om det, og John og Lisbeth følte også at dette var Herrens plan.

To uker før mediemøtet der pastor-skiptet skulle legges fram for menigheten, oppfordret vi medlemmene til å gå spesielt inn i bønn for menigheten. Medlemsmøtet ble en profetisk samling. 7-8 stykker kom fram med avsnitt fra Bibelen som Herren hadde talt til dem gjennom, og alt gikk i samme retning: At menigheten var på vei inn i en ny tid, at vi måtte være åpne for nye ting, det ville komme nye ledere og at vi måtte være åpne for nødvendige forandringer. Da forstod vi at tiden var inne for å ta dette skrittet.

Vi hadde tenkt at dette året skulle være en slags overgangstid der vi delte ansvaret, men tingene har utviklet seg så fort at jeg måtte bli frigjort til å kunne reise mer. Slik Herren har lagt situasjonen til rette, har dette utviklet seg naturlig. John Henry og Lisbeth har blitt svært godt mottatt av menigheten og har vunnet deres fulle støtte og tillit.

Hvetekornet: - De forkynnere dere nå har, har vel alle vært aktive innen andre kirkesamfunn før de sluttet seg til dere. Hvordan ser du på det?

Greg Bretz: - Jeg har jo selv en slik bakgrunn, og jeg har opplevd det som en berikelse. Når en har sett flere sammenhenger fra innsiden, tenker en ikke så kategorisk lenger - en får se at Gud har gitt noe sterkt og positivt til alt Guds folk. Kan en gjøre seg nytte av det Herren har gitt i de forskjellige sammenhenger, står en bedre rustet til å fungere, forstå og oppbygge Guds folk i en bredere sammenheng.

Nøsen og Jensen

Hvetekornet: - Hva trakk deg til Foursquare, John Henry Nøsen?

John Henry Nøsen: - Felles for flere av oss som har gått inn i Foursquares arbeid i Norge, er at vi har arbeidet på fulltid for Youth With A Mission tidligere (ikke norske Ungdom i Oppdrag, men det internasjonale arbeidet). Det gjelder både meg selv, Vilhelm Langemyr og Viggo Wilhelmsen. Noe av det første som slo oss ved Foursquare, var at visjonen, arbeidsmetodene, hele opplegget, lå nært opptil det vi hadde opplevd hos YWAM. Vi hadde alle prøvd å få noen av holdningene og visjonene fra YWAM inn i lokal-menigheter her i Norge, f.eks. gløden for å nå ut og mer målbevisst evangelisering og misjon, men vi opplevde liten åpenhet for det. I Foursquare fant vi igjen det vi hadde savnet.

Hvetekornet: - Du og Erik Jensen overtok jo arbeidet med Misjonsbilen

som Ole Rekdal startet, men så ga dere dette fra dere igjen og gikk inn i Foursquare. Hvorfor det?

John Henry Nøsen: - For det første var jeg et ordinært medlem av en lokal misjonsmenighet, uten noe større ansvar eller innflytelse i samfunnet enn det innebærer. Erik var medlem av en baptistmenighet. Da vi skulle overta Misjonsbilen, som er et tverr-kirkelig evangeliseringsarbeid, håpet vi på et samarbeid med Misjonsforbundet uten at Misjonsbilen ble forbundets tiltak. Vi ønsket som forkynnere å stå under deres autoritet, men samtidig virke tverrkirkelig. Det lot seg ikke gjøre.

Da vi fikk kontakt med Foursquare, var vår tanke akkurat den samme: Å fortsette Misjonsbilen som et tverr-kirkelig arbeid, men personlig stå under menighetens autoritet. Da begynte Misjonsforbundet sentralt å engasjere seg i saken. Etter en tid tok Erik og jeg den enkle, men tunge beslutning å overlate Misjonsbilen til andre og selv gå inn i menigheten her fullt ut.

Vi har fremdeles den samme visjonen og opplever at vi får anledning til å følge den her også. Evangeliseringsteam med 40 stykker ut fra menigheten forteller litt om at evangelisering står sentralt i arbeidet.

Erik Jensen: - For meg som forkynner var dette skrittet nesten et være eller ikke være.

Jeg begynte å reise litt som forkynner i baptist-samfunnet uten å være ordinert. Siden gikk jeg på Misjonsforbundets skole, noe som en del baptister reagerte på. Det gjorde meg skeptisk til kirkesamfunns holdninger. Jeg opplevde det dessuten tungt å stå alene og isolert i forkynnertjenesten. På Ansgar ble jeg kjent med John Henry og vi fikk god kontakt. Vi tok noen turer sammen til Øst-Europa, og John Henry ba meg bli med ham i arbeidet med Misjonsbilen. Jeg opplevde det virkelig som Herrens vei for meg, og ga meg helt og fullt i dette arbeidet. Derfor var det tungt å gi det fra seg.

Jeg har fortsatt et godt forhold til baptist-samfunnet. Da jeg fortalte min forstander om mitt engasjement her, møtte jeg stor forståelse. Han mente baptistforbundet fortsatt hadde bruk for meg som evangelist, og jeg tar fortsatt imot invitasjoner fra baptistmenigheter.

For meg har det vært som å komme til et åndelig hjem å komme hit, jeg har møtt omsorg og støtte som jeg ikke hadde møtt tidligere.

Hvetekornet: - Hvordan er det for dere to som kommer fra vanlige frikirkemiljøer, å finne dere til rette i et så organisert samfunn som Foursquare?

John Henry Nøsen: - For min del føler jeg det betryggende. Det gir trygghet å være underordnet en større sammenheng. Jeg føler meg beskyttet på en helt annen måte enn det jeg har opplevd tidligere i min tjeneste. Jeg opplever at jeg har ledere over meg som ønsker å hjelpe meg og fostre fram den nådegave jeg har fått fra Herren. De vil korrigere meg hvis jeg er på et sidespor.

Erik Jensen: - For meg har det å gå inn i Foursquare vært en inngangsport til å kunne tjene Herren for fullt. Jeg opplever at jeg får fullstendig frie hender til å tjene Ham i det Han har kalt meg til. De rammene som er satt opp her, er så fundamentale at det ikke var det minste problem for meg å godta dem. De harmonerer med det jeg stod for også tidligere.

Internasjonalt

Hvetekornet: - Hvordan er tilstanden for Foursquare i dag? Nådde samfunnet sitt høydepunkt under Aimee Semple McPherson og har siden mistet tilslutning?

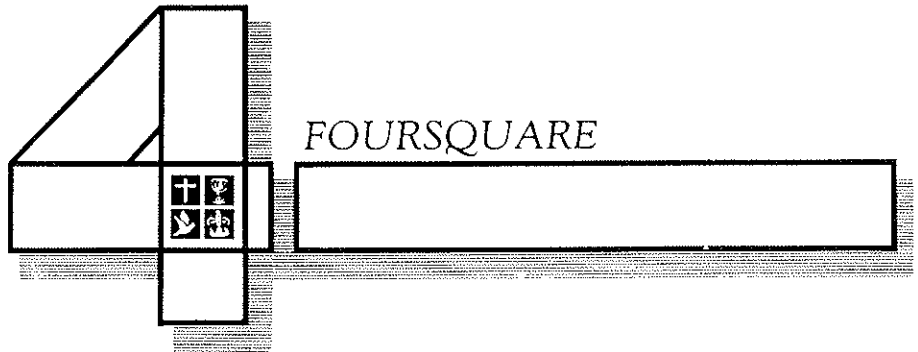
Greg Bretz: - Siden bevegelsen på 60-tallet åpnet seg for den karismatiske vekselserien, har den opplevd en stadig ekspansjon. Hver sjette time grunnlegges det en ny Foursquare-menighet. Til sammen har vi 13 000-14 000 menigheter over hele jorden, og medlemstallet er nesten en million. Vi er fremdeles et langt mindre samfunn enn Assemblies of God, men vekstprosenten vår har økt hvert år i det siste tiåret.

Mange mener at vi bringer med oss noe amerikansk når vi etablerer oss i andre deler av verden. Det tror jeg ikke vi gjør. For det første er vi et internasjonalt samfunn. Bare 1300 av våre menigheter ligger i USA og Canada. De 12 000-13 000 andre menighetene ligger i andre deler av verden. Den av våre menigheter som vokser raskest, ligger i Brasil. Det er også den største menigheten vi har.

Tanken er at arbeidet i hvert land skal ledes av et styre av innfødte. Det vil f.eks. si at jeg skal arbeide for å kunne trekke meg ut av ledelsen av Den Internasjonale Evangeliske Kirke i Norge og Norden. Misjonæren begynner altså som pastor i en ny menighet, men trekker seg ut av denne oppgaven når en innfødt kan overta; misjonæren har ansvaret som tilsynsman for menighetene i et område, men trekker seg ut så snart en innfødt kan overta. Etter hvert som innfødte overtar stadig flere oppgaver, fungerer misjonæren kun som rådgiver. Han mister altså etter hvert all sin makt og overlater den til nasjonale arbeidere.

Jeg er fremdeles underholdt fra USA. Det samme er Steve og Leslie i Stavanger. Alle norske arbeidere er underholdt av menighetene her i Norge, og hver menighet er økonomisk selvstendig. Vi har fått hjelp fra USA til å kjøpe tomte vi skal bygge på her i Stahelle, og de vil hjelpe oss å samle inn penger til lokalet, men det er bare for å hjelpe oss i gang. På lengre sikt må vi bære ansvaret også for økonomien selv, og også min lønn skal etter hvert bli betalt fra Norge.

Slik Foursquare er bygget opp, er vi som alle andre avhengige av at ledelsen er ledet av Guds Ånd. Den dag vi bare blir en organisasjon, mister vi Guds velsignelse. ☹

HVA VIL FRUKTEN BLI?

Vi har forsøkt å få kommentarer fra andre kristne som er blitt berørt av Foursquares nyetablering av menigheter i Norge. De uttaler sin tillit til de forkynnere som nå er knyttet til bevegelsen, men er mer betenkt over at så mange av dem og deres medlemmer kommer fra andre menigheter.

Forstander Rolf Håkonsen i pinsemenigheten Betania, Brevik, sier at han har hatt liten kontakt med menigheten Livets Vann, og bare har hatt en kort samtale med Bretz. - Menigheten jeg betjener, er blitt svekket fordi flere av våre medlemmer er gått over til Livets Vann, særlig av de unge, sier han. Andre i distriktet hevder at Livets Vann har vært et frisk pust i et område hvor det er lite levende menighetsliv fra før.

Det Norske Misjonsforbund har hatt en viss kontakt med Bretz den tid han har bodd på Stathelle, og han har bl.a. talt i noen av deres menigheter. Misjonsforstander Bjørn Øyvind Fjeld sier at de har hatt et godt forhold til Bretz og Foursquare. Han reagerer ikke på at Nøsen gikk fra Misjonsforbundet til Foursquare; det er ikke uvanlig at forkynnere går over i andre sammenhenger.

- Den eneste belastningen i forholdet er det som har skjedd i Stjørdal, sier Fjeld. - Vi mener det er prinsipielt galt at en pastor som betjener én menighet, danner en ny menighet på samme sted. Da vil man lett bli årsak til splittelse. Men vi ønsker fortsatt Foursquare Guds velsignelse over deres arbeid i Norge.

Den hardeste kritikken mot Foursquare kommer fra de som av ulike grunner har trukket seg eller blitt utelukket fra menigheten Livets Vann. Endog et tidligere medlem av Foursquares *landsstyre* har angrepet organisasjonen i lokalavisen. Det blir hevdet at medlemmene alt vesentlig kommer fra andre menigheter, og at det legges for liten vekt på å vinne nye. Den sterke organiseringen og pastorens makt er også punkter som blir angrepet. At medlemmer som ikke vinner fram med sin kritikk mot visse sider av en menighetsvirksomhet, kommer i et sterkt motsetningsforhold til menighetens ledelse, er forøvrig et velkjent fenomen her

til lands.

Det er for tidlig å si hva frukten av denne nye bevegelsen i Norden vil bli. Det vil mer enn vanlig avhenge av den åndelige kvaliteten hos de som har lederansvaret. I et samfunn som gir lederne så stor makt, kan interne problemer raskt løses ved å gi valget mellom underordning eller utelukkelse. Det krever stor ydmykhet og vilje til å sette seg selv til side om man skal lede menighetsarbeidet uten å misbruke slike fullmakter.

Ekteparet Bretz hadde vært med i Foursquare i bare kort tid da de startet den første menigheten her i landet. Det har også gått kort tid før forkynnere som kommer fra andre sammenhenger, har fått pastorsansvar. Et unntak er Viggo Wilhelmsen som sikkert har foretrukket å virke som evangelist. Men det sies at de fleste venneflokker som nå har fått en tilknytning til bevegelsen, har kommet i kontakt med den gjennom Wilhelmsens virke.

De mest erfarne i Foursquare-sammenheng i Norge er ekteparet Steve og Leslie Ranch i Stavanger. De var med i Jack Hayfords menighet *Church on the Way* i ti års tid før de ble utsendt derfra til Norge. Med så lang erfaring fra det som i dag er en av de mest levende menigheter i USA, har de sikkert mye å bidra med. Det sies av folk som har sett virksomheten i Stavanger på nært hold, at den er preget av samhold, sjelevinning og et godt forhold til andre kristne i byen. Ekteparet Ranch sang i stevnet i Sarons Dal i sommer, og de har fått en viss tilknytning til virksomheten der.

Denne bevegelsen er av så ny dato i Europa og Norden at den er sterkt preget av forkynnere som kom med i dette kirkesamfunnet for kort tid siden. Vil de forbli i denne sammenhengen? Hvordan vil den videre utviklingen bli? Disse og mange andre spørsmål kan bare framtiden gi svar på. Hovedspørsmålet er om utviklingen vil bli preget av mennesker med ambisjoner på egne og sin kirkes vegne, eller av ledere som er opptatt av hva som tjener Guds sak. §

KVINNER I TJENESTE

Tekst: Marilyn Hickey

Hva er årsaken til at stadig flere kvinner går inn i forkynnertjenester? Hvilke retningslinjer bør disse kvinnene følge?

Personlige holdninger

«En kvinnes oppgave i menigheten er å synge i koret eller undervise i søndagsskolen.» Det ville jeg ha sagt for noen år siden, selv om jeg er oppvokst i en vidsynt menighet. Mitt første møte med en kvinne på talerstolen var faktisk også mitt første møte med en åndsfullt gudstjeneste. Kvinnen satt sammen med sin mann på plattformen og viftet med lommestørkle mens vi sang.

For å være ærlig irriterte hun meg. Jeg hadde aldri sett noen løfte hendene og vifte med et lommestørkle, og jeg tenkte: «Lommestørklet er for nesa di.» Men jeg kommer

aldri til å glemme den kvinnen og budskapet hennes. Hun gikk ned fra talerstolen, spaserte i midtgangen og snakket direkte til menneskene mens hun talte. Det var en slik salvelse over henne at jeg følte meg

DECATREND

6

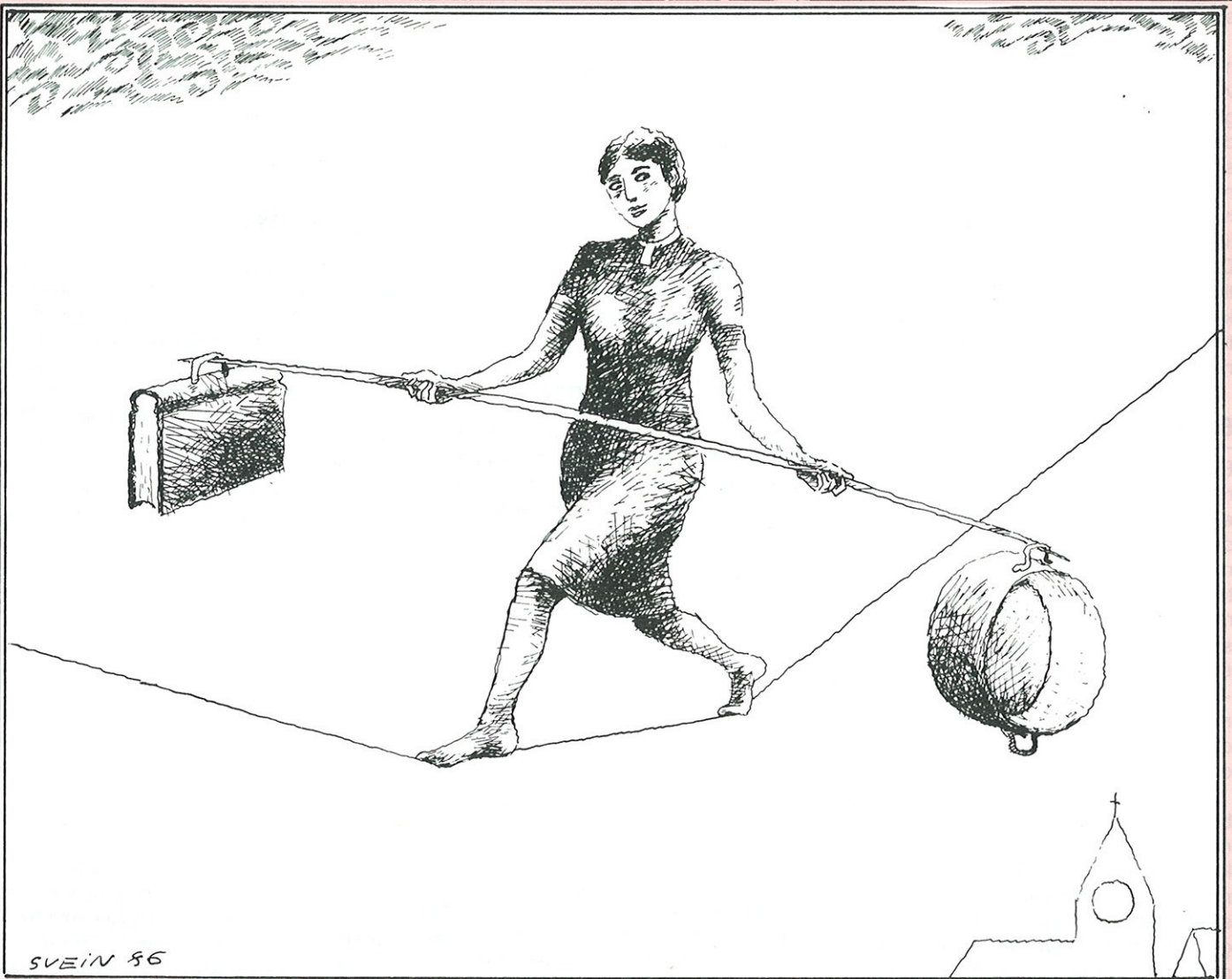

TRENDER I TIDEN

ubehagelig til mote.

Kvinnen kom bort til meg og sa: «Søster, har du fått for mye av Jesus?» Innvendig tenkte jeg: «Jeg er ikke din søster.» (Jeg hatet det uttrykket). Likevel, den dagen kom Den Hellige Ånds salvelse over mitt liv. Jeg forlot gudstjenesten med en følelse av irritasjon og lurte på hvorfor i alle dager menigheten tillot en kvinne å tale. Men

samtidig var jeg dratt av Den Hellige Ånd.

Neste gang jeg hørte en kvinne tale, virket det frastøtende. Selv om hun så kvinnelig ut, var hun svært maskulin i måten hun talte på og førte seg på. Jeg tenkte for meg selv at jeg aldri ville prøve meg som forkynner: «Kvinner burde ikke være på talerstolen». Dette var altså mine første inntrykk av kvinner i tjeneste.

Spesielle tjenester

Kvinner som er kalt av Gud til å tjene i menigheten, har lenge vært i en vanskelig og forvirrende situasjon. Holdninger mot dem, lik de jeg selv hadde, har gjort dem usikre på om de er akseptert av menigheten. Selv om enkelte samfunn, som noen pinseretninger og Frelsesarméen, har ordinert kvinner helt siden organisasjonene ble grunnlagt, er det først i de siste tiårene at de fleste kirker har begynt å ønske kvinner velkommen blant presteskapet.

Den første kvinnen som ble ordinert i USA, var Antoinette Brown fra South Butler, New York. Hun ble ordinert av den lokale kongregasjonalistiske kirken i 1853. Men at hun ble ordinert, førte ikke til at kristenfolket som helhet fikk tillit til og anerkjente kvinnelige forkynnere generelt. I de godt og vel hundre årene siden den gang har bare noen få kvinner med særskilte

tjenester blitt allment akseptert.

En av pionerene var Phoebe Palmer som fra 1837 gikk inn i en usedvanlig tjeneste og ble en av Hellighetsbevegelsens mest populære forkynnere. Midt på 1800-tallet grunnla Ellen White syvendedagsadventistene og ledet samfunnet i nesten 50 år. Aimee Semple McPherson, en populær evangelist med en lysende tjeneste, grunnla the International Church of the Foursquare Gospel i 1927. Nærmere vår egen tid kan vi nevne Kathryn Kuhlman. Hennes berømte helbredelsestjeneste trakk store mengder mennesker til hennes møter, og hun var også ofte å se på TV.

Disse kvinnene trakk store tilhørerskarer fordi deres tjenester var noe utenom det vanlige. Men deres virke førte ikke med seg noen generell akseptering av kvinnelige forkynnere. Til tross for at det fremdeles finnes en del skepsis, ser det i dag likevel ut til at så mange kvinner er eller er på vei inn i forkynnertjenester, at man med rette kan kalle det en trend.

I de 21 årene fra 1956 til 1977 har fem store kirkesamfunn i USA begynt å ordinere kvinner: Presbyterianere, metodister, lutheranere, episkopalere og nasjonale baptister. I dag er det bare en håndfull av de store kirkesamfunnene i USA som ikke ordinerer kvinner: Den romersk-katolske kirke; åtte ortodokse kirker; Missouri

lutherske synode og the Church of God in Christ.

I løpet av disse årene er mer enn 13 000 kvinner ordinert, og de arbeider nå i kirker over hele Amerika. Antageligvis er det enda flere kvinner i tjeneste i de lokale menighetene, uten at de er offisielt anerkjent av sitt kirkesamfunn sentralt. Selv om kvinner sjelden utgjør mer enn fem prosent av presteskapet i et kirkesamfunn, er antallet stadig stigende.

Sønner og døtre

Hva er grunnen til denne trenden mot kvinner i tjeneste? Først og fremst tror jeg at noe av Guds hensikt med den karismatiske vekkelseren var å reise opp kvinner for Ham. Joel 3,1 profeterer om dette: «Jeg vil utgyde min Ånd over alt kjød, og deres sønner og deres døtre skal tale profetiske ord.» Å profetere betyr også å undervise. Skriften forutsier altså at både våre sønner og våre døtre skal profetere og undervise.

I kjølvannet av den karismatiske vekkelseren har vi fått å se kvinner gå inn som ledere av bibelstudiegrupper og bli dypt engasjert i bønnegrupper og evangelisering. Selv rene mannsgrupper er blitt påvirket av kvinner som er helhjertede menighetsarbeidere. Gud har reist opp kvinner, og deres tjenester er blitt både en gave og

en hjelp for menigheten.

Resultatet er at vi i dag ser mange kvinner som tjener i menigheten - med undervisning, forkynnelse eller sang - og de er glade for at de er kvinner. De er kvinner og de er akseptert som kvinner. Naturligvis ser vi at noen av dem går feil, akkurat som noen menn gjør det. Men det er viktig å huske at kvinnelige forkynnere er mer synlige enn mannlige fordi det er færre av dem. Det kan kanskje virke som om kvinner fra tid til annen er årsak til flere problemer i kirkene enn menn er, men jeg tror sannheten er at kritikken mot kvinner blir lagt mer merke til fordi de er mer synlige.

Bibelsens lære

En annen grunn til trenden mot flere kvinner i tjeneste er at stadig flere har en økende forståelse av hva Bibelen lærer om dette. Den menigheten som bringer kvinner til taushet, bringer Den Hellige Ånd til taushet. Tragisk nok har dette vært tilfelle i mange århundrer. Men kristne begynner å se at både menn og kvinner alltid har vært Guds salvede, og Salme 105,15 erklærer: «Rør ikke ved min salvede, og gjør ikke mine profeter noe vondt!» (Dette skriftstedet viser faktisk til Sara som Guds salvede.)

I hundrevis av år har to skriftsteder blitt brukt for å nekte kvinner å gå inn i forkynnertjenester. I 1 Kor 14,34 skrev Paulus at kvinner skulle være stille under gudstjenesten. Fullstendig taushet fra kvinnenes side forlanges imidlertid ikke verken i Det gamle eller Det nye testamentet. Dette skriftstedet refererer bare til de kvinnene som snakket høyt og spurte sine menn spørsmål i kirken. Senere i 1 Kor snakker Paulus om kvinner som ber og profeterer i kirken. Det skulle minne oss om at et skriftsted alltid må sees på bakgrunn av den sammenhengen det står i.

Det andre skriftstedet som har vært brukt mot kvinner i tjeneste, er fra 1 Tim 2,12 hvor Paulus skriver: «...men jeg tillater ikke en kvinne å være lærer eller å være mannens herre, hun skal være i stillhet.» Dette verset refererer imidlertid til et mann/hustru-forhold, ikke til forhold innen menigheten. Det kan vi se av sammenhengen som omtaler Adam og Eva og det å føde barn, altså familieforhold.

I hjemmet er ektemannen hustruens hode. Men når en kvinne taler fra en prekestol, taler hun fra sin posisjon i Kristus. Når det gjelder den posisjonen forteller Bibelen oss at det er «verken kvinne eller mann i Kristus» (Gal 3,28).

Min egen erfaring illustrerer denne sannheten. Min mann, Wally, er pastor. Hjemme har jeg av og til forsøkt å dele med ham en spennende åpenbaring fra Guds Ord. Noen ganger har han reagert med en mild «så hyggelig»-holdning. Men når han hører meg forklare den samme sannheten fra talerstolen, spør han entusiastisk etterpå: «Marilyn, hvor fikk du den åpenbaringen? Den var herlig!» Du skjønner, i hjemmet er

jeg Wallys hustru. Mitt kall der er å elske ham, ikke å undervise ham. Fra talerstolen er jeg imidlertid Guds budbringer som deler Guds budskap med de andre.

Skal vi være ærlige, er få kvinnelige forkynnere omtalt i Bibelen. Det gjelder både Det gamle og Det nye testamentet. Likevel har Gud alltid brukt kvinner på mange spesielle måter. Jeg vet ikke om vi noen gang vil få se noen stor prosentdel av kvinner i heltidstjenester, selv om dagens ordinasjonstall kan tyde på det. Men uansett tror jeg at dette er kvinnenes tid i menigheten, hvis det er noen slik tid.

Akseptering av kvinnen

En tredje årsak til at flere kvinner går inn i tjenester, tror jeg kan være at samfunnet generelt begynner å akseptere kvinner i ledende stillinger. Kvinnenes naturlige evner ble tidligere oversett, men nå får stadig flere øynene opp for at disse egenskapene er verdifulle. Derfor er næringslivet nå endelig villig til å bruke kvinner på nye områder.

I mange år var den vanlige holdningen til kvinner denne: «De er ikke så intelligente. La dem lage mat og ta vare på barn, men overlat for all del ikke økonomiske saker til dem! Det har de ikke hode til!» Men samfunnet oppdager endelig at vi kvinner har hatt hjernen hele tiden, og endelig får vi anledning til å bruke den. Vi møter altså en ny tillit til at vi kan utfylle ledende stillinger på en tilfredsstillende måte.

Denne tilliten til kvinnen er også på vei inn i menigheten. Og det burde ikke forundre noen at kvinner er mer aktive i menighetene i dag enn noen gang tidligere. Det er bare å beklage at Gud måtte gå veien om verdens holdninger for å rive ned motforestillinger mot kvinner i lederskap. Men når Han nå har fått gjort det, bruker Han våre nyoppdagede evner til å oppfylle sin plan for Menigheten.

Hvilke tjenester?

Jeg har prøvd å vise noen av grunnene til at stadig flere kvinner går inn i tjenester, men jeg vil også nevne hvilke tjenester kvinnene først og fremst går inn i.

Personlig tror jeg at de fleste kvinnelige forkynnere ikke er kalt til å være *pastorer*. Selv om statistikken jeg nevnte tidligere i artikkelen viser at et voksende antall kvinner i USA blir ordinert til prestegjeringen, er de fleste kvinnelige pastorer jeg kjenner, blitt bedt om å lede kirker på misjonsmarken. Det vanligste blant kvinner i tjeneste tror jeg er at de blir oppreist som evangelister, profetinner, lærere og forkynnere.

Jeg kan ikke fullt ut forklare årsaken til denne tendensen. En grunn tror jeg ligger i at det å være hyrde på mange måter er noe unikt blant tjenestegavene. Derfor representerer det en spesiell situasjon for kvinner. Jeg tror imidlertid at enten man er mann eller kvinne, må de som har en av de andre fire forkynnergavene, være underlagt hyrdene. Hvis en evangelist, profet,

forkynner eller lærer ikke er villig til å underordne seg, vil heller ikke andre underordne seg hans eller hennes tjeneste. Men jeg er overbevist om at de få kvinnene som er pastorer, er under Guds autoritet; Apg 20,28 sier at Den Hellige Ånd gjør pastorer til menighetens tilsynsmenn.

Myke kvaliteter

En tendens jeg ser blant kvinner i tjeneste, er deres voksende bevissthet om at de kan bruke sine spesielle kvalifikasjoner *som kvinner* til å utføre Guds hensikt. Jeg liker det faktum at Bibelen bruker et annet ord for å beskrive hvordan Gud skapte Eva enn det bruker om da Han skapte Adam. Det hebraiske verbet *yatsar* som blir brukt om Eva, betyr «å skulpturere» eller «å forme med flid». Gud skulpturerte kvinnen på en spesiell måte, slik at hun kunne utfylle og fullstendiggjøre bildet. Hun var bokstavelig talt et kunsthåndverk!

De myke kvaliteter som Gud skapte i kvinnen, er de samme kvaliteter som gjør dem egnet til å gå inn i en lang rekke tjenester. Da jeg besøkte Etiopia for å dele ut mat og bibler, sa de til meg: «Du kan reise til steder hvor ingen mann kunne dra. Folk stoier på deg fordi du er kvinne. De tror du har et morshjerte og at du ønsker å hjelpe.» Det er bare ett eksempel på de fordeler i tjenesten man kan ha ved å være kvinne.

Mange har vært imot at kvinner skulle inn i tjeneste fordi de har barn å ta seg av. Men igjen, dette kan være like mye en fordel som en ulempe. Gud er så økonomisk at Han kan bruke alt i vår situasjon til å oppfylle sin hensikt. Jeg tror at Han bruker en kvinnes moderlige omhet til å gjøre henne mer forståelsesfull, omhjert og trofast mot andre enn de fleste menn kunne være. Våre barn gir oss mulighet til å utvikle de egenskaper Gud ønsker at vi skal ha i vår tjeneste for andre.

På samme måte kan våre barn dra nytte av at vi er i tjeneste. Jeg tror ikke at min datter, Sara, har noe imot at hun er født inn i en familie hvor begge foreldrene er forkynnere. Ofte har hun faktisk sagt: «Mor, jeg er så glad for at vi har det slik». Da Sara bodde hjemme, gikk jeg ikke glipp av noe i tjenesten. Vi tok henne med overalt. Hun sov under talerstolen innpakket i et ullteppe, og vi tok henne med når vi ble bedt om å komme og be for folk. Sara deltok tidlig i møtene og be for med og hjalp andre til å motta Den Hellige Ånds dåp. Hun har fått møte personlig mange velkjente forkynnere, og hun har fått være med og be med bokstavelig talt hundrevis av mennesker. Hvor mange barn har hatt slike fordeler?

Vi ser ofte på vår livssituasjon som en klamp om foten, mens Gud ønsker at vi i stedet skal betrakte den som en gudgitt fordel. Med det i tankene tror jeg vi lærer å se at den store fordelene for en kvinne i hennes tjeneste - og også i lederstillinger i verden - er hennes naturlige legning for *medfølelse*. Hvis det var opp til kvinnene, ville det ikke være kriger, for det er vi som

UNGDOMSKONFERANSE I ARENDAL

Nyttårshelgen 28. des. – 1. jan.

Vi starter søndag 28. des i Skytebanevn. 3.

(Nedenfor Granehallen)

Talere:

Linda Graaf

Bill Stenberg

Leiv Holstad

Kjell Haltorp

LOVSANGSTEAM: Jonny Slottheden, Anita Hernes m/band, Bjørn Aslaksen m/flere.

INNKVARTERING: Ta med sovepose og liggeunderlag. Innkvartering + middag under hele konferansen koster kr. 250,-. Tørrmat ordner du selv. Informasjon fåes på tlf 041-15 302/041-36 434.

KONFERANSEAVGIFT: (Betraktes som din innmelding) Kr. 50,-. Betales snarest til «Nyttårskonferansen '86-87», 4800 Arendal, Postgiro 72 56 63 9

Velkommen til dager som vil forandre ditt liv, og utruste deg til tjeneste for Herren.

MOTTO: NORGES UNGDOM SKAL BLI FRELST!

føder de barna som siden blir sendt i krigen som soldater. Jeg tror Gud utstyrte kvinner med denne naturlige omsorgen for at vi skal være med å skape overnaturlige resultater i Menigheten og i verden.

En følge av dette tror jeg vi kan forvente å se stadig mer av i dagene som kommer: Flere og flere kvinner vil komme fram med gudgitt visdom for sitt land og til og med for andre nasjoner. Vi vil få se kvinner som Debora, profetinnen som var en dommer i Israel og en leder også for mennene. De kvinnene som kommer til syne, vil ha stått sin prøve for Gud når det gjelder hengivenhet til Guds Ord og underordning under lederskapet i menigheten. Jeg er overbevist om at den betydning kvinner i tjeneste vil få, vil vokse dramatisk i dette ti-året.

Retningslinjer

Med en slik sjanse til å forandre historien følger imidlertid en stor byrde av ansvar. For å kunne tjene Gud og Hans folk effektivt, må kvinnene legge seg på sinne tre prinsipper for en vellykket tjeneste.

For det første må de i stedet for å etterligne en bestemt rolle eller et mønster, tjene på den spesielle måten som Jesus ønsker de skal tjene på. Noen ganger blir vi tiltrukket av andre menneskers tjeneste og salvelse, og vi ønsker å gjøre eller være det

samme. Men Gud er svært kreativ, og Hans gaver er forskjellige. Han viser oss stadig nye og originale veier å gå for å nå de fortapte, og vi kan bare være effektive når våre åndelige ambisjoner kommer fra Ham.

Vi bør ikke si: «Den eneste måten jeg kan tjene på, er ved å være evangelist, profet eller lærer.» I stedet skulle vi spørre Gud: «Hva ønsker du jeg skal gjøre?» Nøkkel nr. 1 til en vellykket tjeneste er å være åpen for den spesielle tjenesten som Jesus har for hver og en av oss.

Mitt andre råd er at når man har fått visshet om hvilken tjeneste man er kalt til, skal man ikke kjempe i egen kraft for å komme inn i en slik tjeneste. Altfor ofte prøver kvinner å hjelpe Gud på en aggressiv måte i stedet for å la Gud hjelpe dem. Resultatet er at mennesker reagerer negativt på oss. Kanskje kvinner ubevisst føler at de må være pågående for å kompensere for sitt kjønn, men gjør det på feil måte. Det er Guds ansvar å åpne dører for dem Han kaller.

Jeg mener ikke å si at vi ikke må være utholdene. Da Gud kalte meg til å forkynne på TV, møtte jeg masse kritikk og dørene til studio var fullstendig låst. Likevel visste jeg at hvis Gud ville dette, ville også dørene åpnes før eller siden - og det skjedde! Så vi må bare fortsette å banke, men uten å bry-

MÅNEDENS
DYNAMIS
KASSETT

Forfrisker, fornyer og forandrer hundrevis av lyttere over hele Norden.

- Solid og Bibelbasert undervisning for åndelig vekst og utvikling.
- Vi plukker ut de mest aktuelle kassetter fra opptak over hele Norden.

Benytt bestillingskortet på s. 30.

te opp dører eller søke å komme inn i noe som ikke er i Guds vilje.

Det tredje viktige punktet er at kvinner i tjeneste må lære å være avhengige av Gud alene. I en tjenestesituasjon må kvinner være spesielt oppmerksomme på tendensen til å klynge seg til mennesker for å få framgang. Salme 75 sier klart at forfremmelse kommer fra Gud, så vi bør stole på og være avhengig av Ham alene.

Jeg har sett kvinner bli fornærmet fordi deres menighet eller andre mennesker ikke har plassert dem i rampelyset. De klager: «Pastoren ødela tjenesten min». Men sannheten er at intet menneske kan ødelegge en tjeneste som Gud har innsatt. Gud vil vende enhver vanskelighet til en fordel hvis vi helt innstiller oss på å stole på Ham alene.

Jeg sa en gang til Herren: «Det er for stort press å stå i denne tjenesten. Jeg ønsker meg et normalt liv.» Han svarte: «Dette er normalt for deg». Jeg vet hva Han mente. Selv om det å være en kvinne i heltidstjeneste kan være svært utfordrende fra tid til annen, har jeg funnet ut at det er det mest meningsfylte jeg kan tenke meg. Som mange kvinner i våre dager - og mange andre som kommer etter oss - oppdager jeg at Guds «normale» for meg er et overnaturlig liv i tjeneste for Ham.

Oversatt fra *Charisma* av Anne Hove Sunnarvik.

Marilyn Hicky er en av Amerikas mest aktuelle forkynnere med en sterk undervisningstjeneste. Hun er med i faste TV-program og er også aktiv som forfatter.

Albania er kjent for å være det landet i verden som sterkest motarbeider den kristne tro og andre religioner blant sine innbyggere. Det er lite vi vet om dette landet, men nå er det kommet en ny bok med tittelen *Albania - pionerenes land*. Den gir innblikk i dets historie, kultur og religion. Hva vil skje i dette landet nå når dets mangeårige diktator Enver Hoxha er død? B.V.Henry gir interessant bakgrunnsmateriale i sin bok. Vi bringer her en artikkel av ham om Albania, et land som ligger Guds folk på hjertet.

ALBANIA DEN STA EREMITTEN

Tekst: B. V. Henry

Landet og folket

Albania er et av de mest hemmelighetsfulle av alle de europeiske landene. Med en størrelse som Belgias er det også et av de minste. Landet har en 400 km lang kystlinje langs Adriaterhavet og grenser mot Jugoslavia og Hellas. Det albanske språket tilhører den indo-europeiske språkfamilien, men danner sin egen gren, utviklet fra det illyrisk-trakiske språket.

Mesteparten av landet består av åser og fjell som ofte er dekket av krattskog. Men minst tjue prosent av det er flatt sletteland. Tidligere var disse områdene for en stor del myr der bare myggen trivdes, men nå er de grøftet og oppdyrket.

Albania har en befolkning på omtrent 2,75 millioner mennesker. 96% av disse er etniske albanere som er oppdelt i to grupper: Ghegerne som bor i nord og langs Shkumbi-elven, og toskerne i sør. Den eneste minoritet av noen betydning er grekerne i sør. Mange albanere bor utenfor landet, over 1,5 millioner bare i den autonome jugoslaviske provinsen Kosovo nordøst for Albania. Det finnes også store albanske samfunn i Italia, Hellas og Tyrkia.

Albanerne ble muslimer i det fjortende århundret under styret til de osmanske tyrkerne. Majoriteten av dem er sunni-muslimer eller etterkommere av sunni-muslimer som ikke praktiserer sin religion. Det antas at omtrent 200 000 sogner til bektasji-broderskapet av sjia-muslimer. Men den religiøse overbevisningen har ikke hatt den samme totale betydning her som i andre deler av den muslimske verden. De forskjellige religiøse gruppene har tolerert hverandre og levd fredelig side ved side; det var mange blandede ekteskap, og muslimske og kristne albanere hadde mange av de samme skikkene.

Enver Hoxha snakker med arbeidere under tiden han var diktator i Albania.

Økonomisk og politisk situasjon

Gjennom århundrene er Albania gjentatte ganger blitt inntatt av utlendinger, med den tyrkisk-osmanske okkupasjonen som den lengste. Den varte fra slutten av det 14. århundret til 1912. I det året ble landet endelig gjenopprettet som selvstendig stat og forble det inntil Mussolinis invasjon og okkupasjon i 1939. Da fascismen falt, tok kommunistene, ledet av nå avdøde Enver Hoxha, kontroll over landet. 29. november 1944 opprettet Hoxha og hans høyre hånd, Mehmet Shehu (begge navn avslører deres muslimske bakgrunn), det strenge stalinistiske regimet som har hatt makten siden.

Før den andre verdenskrig var Albania det mest tilbakestående landet i Europa, uten industri, effektivt jordbruk eller jernbane. 80% av befolkningen var analfabeter. Men da kommunistene kom til makten, ble det gjort enorme anstrengelser for å bygge

opp industrien så fort som mulig, samt å forbedre jordbrukssektoren.

Sør i landet finnes det store områder med åssider som før var snaue og ufruktbare, men som nå er terrasser med appelsin- og sitronplantasjer. Overalt er det kollektivgårder, nydyrking, vanningsanlegg, olivenplantasjer, vingårder og en overflod av frukthager hvor det vokser epler, fiken og annen slag frukt. Og alt dette skjer der hvor det før var ufruktbar jord.

Men Albania er likevel et utviklingsland sammenlignet med Vesten. Oksekjerrer og gamle bondekvinne med vide bukser rusler forbi splitter nye metall- og tekstilfabrikker som er montert av ingeniører fra Peking. Og selv om de gamle husene fra før krigen i byer som Berat og Gjirokastra er ganske hyggelige, er de fleste husene dårlig bygget, med sprukken sement og avskallende maling. Selv de nye blokkene i byene ser ikke nye ut. De er kjedelige - sementvasket eller malt med kremfarget

eller svak blå-grønn maling.

En annen ting som slår en tilreisende, er hvor lite trafikk det er. De få drosjer, busser og lastebiler som finnes, er alle eid av staten. På landet ser det ut til at det meste av transporten foregår ved hjelp av esler, oksekjerrer, sykler, åpne lastebiler eller gamle traktorer.

Den økonomiske og sosiale framgang som har funnet sted, har kostet dyrt. Det albanske samfunnet er det strengest kontrollerte i verden. Overvåkingen av radio, TV og litteratur er nesten fullstendig, og det er svært få som virkelig vet hva som skjer i verden utenfor. Det strenge albanske systemet tillater ikke fri utvandring, og stenger praktisk talt sine borgere inne innenfor landets grenser.

Albania har Europas høyeste fødselsrate, og det virker som om fødselskontroll er forbudt. På denne måten kan det lille landet øke sin arbeidskraft og hærstyrke.

For å sikre en total tilpasning til det marxist-leninistiske verdensbildet, har Partiet hjelp av det hemmelige politiet og en en sikkerhetsstyrke som antas å være verdens største i forhold til folkemengden. Personlig frihet og frihet til å tenke det en vil, er fullstendig bannlyst. Alt må rette seg etter Partiet i denne «vidunderlige, nye verden». Selv svært forsiktig opposisjon mot Partiets ledende rolle kan resultere i fengsling eller arbeidsleir.

Albania brøt kontakten med Jugoslavia i 1948, med Sovjetunionen i 1961 og med Kina i 1976. Alle disse landene ble etter tur beskyldt for å være kapitalistiske og imperialistiske. I dag avslår de diplomatiske forbindelser med de fleste vestlige land.

Streng kontroll

En tilreisende får sitt første inntrykk ved grensen. Sikkerhetsrutinene er intense, og det kan gå halvannen time før en gruppe turister får slippe igjennom. Soldater i kinesisk-inspirerte uniformer finnes overalt, og turister holdes under konstant oppsikt. Landet er fullstappet med bunkere og kanonstillinger spredt over marker og åser. Denne «bunkermentaliteten» og isolasjonen ser ut til å være bevisst politikk for å holde utlendinger borte. Overalt møtes besøkende med banner og slagord som lovpriiser Partiet og dets grunnlegger Enver Hoxha (1908-1985).

Inne i selve landet blir hvert skritt bevoktet. Det er soldater, hemmelig politi og angivere overalt. «Guidene» som har ansvaret for turistselskapene, prøver å sikre at en får minst mulig kontakt med albanere. I det store og hele er folk tilbakeholdne og fryktomme, og de gir liten respons på smil og forsøk på å hilse på dem. Besøkende blir advart mot å ta bilder uten lov, samt å ta turer ut fra hotellene på egen hånd.

Sikkerheten er plagsom, men ikke bare for utlendinger. Ingen albaner får reise utenlands uten i offentlig ærend, og selv da ikke alene. Til og med bevegelser innenfor deres eget land er strengt overvåket, og de

kan ikke fritt velge hvor de vil bo. «Frigjøringen» sies å hatt stor virkning. Det trøtte, slitne, håpløse og triste uttrykket i mange ansikter tyder på det motsatte i dette «arbeidernes paradys».

Den religiøse situasjonen

Kjent som Illyria var Albania under romersk kontroll fra 167 f.Kr. Apostelen Paulus opplyser i Rom 15,19 at han var i området og forkynte evangeliet, men i de 1900 urolige årene som har gått siden den gangen, har landet nesten ikke hørt evangeliet.

Etter at det romerske herredømmet ble borte, kontrollerte det byzantinske imperium området. I denne perioden ble den ortodokse tro innført. Mellom år 600 og 800 trengte slaviske stammer inn på Balkan, og den romerske og byzantinske kulturen ble feid vekk. Rundt 1250 kom fransiskaneremunker til Albania, og dette markerer begynnelsen på den romersk-katolske innflytelsen. Den var sentrert rundt den gamle byen Shkodra i nord og dekket et relativt lite område. I siste halvdel av det 11. århundret invaderte osmanske tyrkere Albania, og det viktigste de etterlot seg, var Islam som har forblitt religionen for de fleste albanere.

Før kommunistene tok over i 1944, var den religiøse fordelingen i Albania 65% muslimer, 25% ortodokse (for det meste tosker-folk i sør) og 10% romersk-katolske (for det mest gheg-folk i nord). Antallet evangeliske kristne var ekstremt lavt fordi landet knapt hadde hørt evangelisk forkynnelse på århundrer. Og det på tross av at Albania grenser til Makedonia som var det første området i Europa apostelen Paulus besøkte.

Før siste krig fantes det en bibel-forretning i Tirana, og den amerikanske Albanske Evangeliske Misjon hadde et aktivt arbeid rundt byen Korca fra 1891. Det antas at det en tid faktisk var rundt 1000 kristne i dette området. For tiden kjenner vi i Vesten knapt navnet på en eneste evangelisk kristen i Albania, selv om det finnes noen få albanske troende utenfor landet.

13. november 1967, etter økende forfølgelse, avskaffet det albanske kommunistpartiet alle religiøse institusjoner og erklærte seg som «verdens første ateistiske stat». Det ble forbudt å praktisere sin religion, og alle steder for tilbedelse (ca. 2150) ble stengt, ødelagt eller gjort om til muséer, restauranter eller lager, ofte prydet med skilt som priste Anti-Gud-Partiet. Men så sent som i september 1969 rapporterte Radio Tirana at kristne fremdeles møttes i grupper i hjemmene. Muslimer, romersk-katolske, ortodokse og evangeliske kristne ble internert i leirer for omskolering, og vi vet at virkelig troende led martyrdøden. Som kirkefader Tertullian skrev: «Ingen forbrytelses navn kunne nevnes mot dem, bare den forbrytelsen som lå i et Navn.» Her gjelder også vår Herres ord i Luk 21,17: «Dere skal hates av alle for mitt navns skyld.»

Så sent som i 1973 ble en romersk-

katolsk prest, Shtefan Kurti, henrettet ganske enkelt fordi han hadde døpt barnet til en kvinnelig fange i en konsentrasjonsleir. Så langt vi vet er den muslimske, ortodokse og romersk-katolske ledelsen fremdeles i fengsel, og mange har dødd der. Folk som nylig har rømt fra Albania, forteller at siden midten av 1979 er mennesker som er oppdaget med religiøse gjenstander, særlig litteratur og innsmuglede bibler, eller som har tatt del i gudstjenester, blitt sendt rett til arbeidsleir uten rettsak.

Artikkel 37 i «Konstitusjonen til den sosialistiske folkerepublikken Albania» sier: «Staten anerkjenner ingen religion, og støtter og utvikler ateistisk propaganda med den hensikt å inngi folket det vitenskapelige, materialistiske livssyn.» Artikkel 55 sier også: «...religiøse aktiviteter og propaganda er forbudt».

Finnes det da ingen form for gudsdyrkelse i Albania i dag? Den eneste tilbedelse man kan se, er av Partiets avdøde første-sekretær, Enver Hoxha, som det er statuer og bilder av overalt. Hans bøker blir studert, det han har gjort blir æret og hans person blir stadig lovprist (Jmf. Rom 1,21;23 og 25).

Evangelisk forkynnelse i dag

Vi priser Gud for at kristen litteratur kommer inn i Albania i dag som aldri før, selv om albanerne har grunn til å frykte hva som vil skje om de blir oppdaget med den. Kristne har spredt tusenvis av evangeliedeler til mange albanske hjem i Kosovo-provinsen i Jugoslavia. Deler av Guds Ord er også blitt spredt blant albanere i andre deler av Jugoslavia og i Italia og Hellas.

Selv om evangeliske radio-programmer blir systematisk forstyrret i Tirana/Durres-området, tror vi de kommer gjennom i andre områder av landet. Hver uke kringkastes kristne programmer på albansk fra Trans World Radio i Monte Carlo. Dette er antagelig den beste måten å nå inn i Albania på i dag.

Vi tror forholdene i landet vil forandre seg i den nærmeste framtid. Vil den kristne kirken kunne møte denne utfordringen og utnytte de nye mulighetene? Den overveldende muslimske dominans er absolutt noe som hører fortiden til. Mange tenkende unge albanere er desillusjonerte og misfornøyde med måten landet deres blir styrt på, særlig når de i all hemmelighet hører på utenlandske nyhetsprogram og ser på italiensk fjernsyn.

Med det kjennskap du har fått til Albania gjennom denne artikkelen, blir det kanskje lettere for deg å be for dette landet. Vil du be om hjelp til dette landet i desperat åndelig nød, og for de kristne som søker å finne Guds veier til mer effektiv evangelisering av det i årene som kommer? Be om at Guds suverenitet må bli åpenbart i albansk historie, særlig nå etter at den tidligere diktatoren Enver Hoxha er død. Kanskje en ny tid vil begynne under den nye lederen, Ramiz Alia. Samtidig som vi ber om åpne

VILL DU HÖRA ULF EKMAN 1 GÅNG/MÅNAD?

Då är Livets Ords Månadskassett någonting för dig! Du får en ny aktuell kassett varje månad i brevlådan för endast 21:45 Skr (inkl. porto). Du kan också lösa årsprenumeration för 245 Skr (inkl. porto). Som medlem får du också specialerbjudanden som bara gäller dig. Bli medlem idag! Då skickar vi kassetten "Du kan leva i gudomligt beskydd" som är oktober månadskassett. Ett starkt budskap om det beskydd som finns för dig när du vandrar med Gud.

NY SERIE UES20 – 3 BAND 90 Skr

LIDANDE – VAD SÄGER EGENTLIGEN BIBELN?

Lidande är inget mysterium som inte bibeln nämner något om. Tvärtom så talar den mycket om det och ger svar på många frågor bl a:

- Vem kommer med lidande?
- Varför drabbar det den det drabbar?
- Hur kan Gud tillåta att det händer?
- Finns det beskydd för det och seger över det?
- Finns det olika sorters lidande?

I denna serie studerar vi vad som hände med Job, hur det kunde hända och vad utgången blev. Han var rättfärdig precis som du och jag och när du tagit del av budskapet så kommer du att ha fått svar på många frågor och se utvägen ur det som du kanske befinner dig i just nu.

Beställ från Livets Ords Båndtjänst, Box 24050, 750 24 UPPSALA, 018-15 79 40.

dører og hjerter for evangeliet, bør vi forberede oss på å hjelpe dem med litteratur. Bønnegrupper rundt omkring i verden kan være nøkkelen til åndelig gjennombrudd i Albania. Vi bør gjøre det vi kan for å holde oss informert om forholdene, og handle på det Herren leder den enkelte til.

Hva skjer i Albania i dag?

Albania er nærmest hermetisk lukket mot omverdenen, så det er ikke lett å få sikre opplysninger om hva som foregår i landet. Den tidligere «landsfaderen» siden 1944, Enver Hoxha, døde som kjent i fjor, og ikke minst de kristne har ventet spent på meldinger som kunne fortelle hvilken linje hans etterfølger Ramiz Alia ville følge.

Norsk Økumenisk Pressebyrå kan gjengi hva albanske flyktninger har å fortelle, og det er ikke særlig oppmuntrende. Den 80 år gamle jesuitter-pateren Pjeter Meshkalla er fengslet fordi han privat leste messen. Han ble pågrepet under en husundersøkelse i landsbyen Guri-i-zi, og har tidligere tilbragt hele 34 år i albanske fengsler og arbeidsleirer.

Bladet *Pulse* derimot, som er organ for en Amerikas største misjonssammenslutninger, Evangelical Missions, rapporterer om tegn som tyder på en noe mykere linje. Ifølge dem har albanske myndigheter uttalt at ingen vil bli arrestert eller på annen måte straffet for å be privat, og de forteller også at enkelte turister har kunnet vitne for albanere uten å komme i vanskeligheter. *Pulse* oppgir det vesttyske misjonsarbeidet *Lys i Øst* som sin kilde.

FJELLFERIE PÅ GEILO

- ☆ 100 senger
- ☆ Svømmehall m/solarium
- ☆ Badstu og massasjebad
- ☆ Aktivitetsmuligheter for hele familien

Haugen Hotell

Pokst 143, 3581 Geilo. Tlf. 067-85 644

Kontakt oss om gode pristilbud!

Reiseplan høst/vinter -86 Evangelist Tom Arild Fjeld

ZANZIBAR	August
NERSKOGEN BØNNEFJELL	September
USA	Sept/Oktober
PAKISTAN	November

Bli også DU en del av Guds store drøm om EVANGELIET TIL ALLE MENNESKER, ved å bli en TROESPARTNER.

Ring, eller skriv til:

STIFTELSEN
TRO & VISJON

Tlf. 031/44859 Boks 105, 1720 GREÅKER

NY!
**Kristenrock-
kassett fra ZOE**

KUN Kr.55,-
(+ porto)

7 nye, egenkomponerte låter fra en gruppe rutinerte musikere.

JA! jeg bestiller stk. av kassetten: "Here we are" med kristenrock gruppen ZOE

Navn:

Adr.:

Kupongen sendes til:

X-ART SHOP
Boks 213,
3081 HOLMESTRAND

For konsertbooking ring Tlf.033 52050

Christian Network

-er et bindeledd for bedrifter ledet av kristne. Vi vil gå sammen om å frigjøre resurser til verdens viktigste arbeid.

- *FRELSE FOR MENNESKER
- *FRIGJØRELSE AV GUDS FOLK

Ringene er sluttet. Vi er ett i Kristus og vil bygge opp et felles grunnlag for hjelpetjenester og styringsoppgaver i Norge.

Nærmere informasjon gis ved vårt sekretariat tlf. 033 52007
Spør etter Anne eller Nina.

Med hilsen

Svein V. Korsgården
Svein V. Korsgården Registrert Revisor.

P.S. Alle registrerte firmaer vil få jevnlig informasjon.

FIRMA:	FIRMATELEFON:
KONTAKTPERSON:	PRIVATTELEFON:
GATE Vei:	AKSJEKAPITAL:
POSTNR STED:	ETABLERINGSÅR:
TELEX TELEFAX:	OMSETNING:
BRANSJE:	MEDARBEIDERE:
	Dato
	Underskrift

Bonnebehov

Kupongen sendes til CHRISTIAN NETWORK Bilet 16 3080 Holmestrand

Bilkjøp hos oss gir deg økonomi* til å kjøre sikre kvalitetsbiler.

Her er noen priseksempelr:

H.D. TRADING AS
Hans Nilsen Tlf. 033 52 212

Verkstedkontrollerte biler med GARANTI!

*Flere former for gunstige finansieringsordninger.

Midt-Norge Bønnefjell

Midt-Norge Bønnefjell er **ditt bønnefjell**. Her kan du komme når som helst hele året i gjennom og være avsides med Herren i bønn og Guds ord. Her rår en åndens atmosfære. Guds ord forkynnes kl. 09.00 og kl. 18.00 hver dag. En bønnevakt-kjede pågår hele døgnet. **Ring inn til oss dine nødrop og behov!** Vi vil med en gang gå inn i bønn og forbønn for deg.

Vi ønsker å oppmuntre alle troende til regelmessig å avsette 1 uke tre ganger årlig til utelukkende innvielse, bønn og Guds ord her på fjellet! Amen! Det er ikke mye!!
VELKOMMEN HIT! VI SER ETTER DEG!

Alisa og Steinar Remetun
grunnleggere

TROS

WEEKENDER

NOVEMBER: 28.–30.
Hovedtaler:

OKTOBER: 17.–19.
Gjestetalere:

Herbert Mjorud

Elizabeth Alves

Åge Åleskjær

Alisa og Steinar Remetun

Skapende Tro

Vi vil oppmuntre deg til å bli abonnent på **det nye månedlige tidsskriftet**, «Skapende Tro».

Tidsskriftet sendes ut fra Midt-Norge Bønnefjell. Det er gratis. «Skapende Tro» vil gi deg en solid troens undervisning. Det vil bringe rapporter fra troskampanjer i inn- og utland. Det vil gi deg evangeliet i en enkel **proklamerende** stil. **I tillegg** vil du kunne følge utviklingen og utbyggingen av Midt-Norge Bønnefjell.

MELD DEG SOM ABONNENT PÅ «SKAPENDE TRO».

Redaktør: Steinar Remetun.

DISIPPEL SKOLE

2.kull på Midt-Norge Bønnefjell

I over 10 år har jeg ønsket å starte en disippelskole.

Det er derfor en stor glede og indre forløsning i å allerede være i god gang.

Som student ved Midt-Norge Bønnefjell sin disippelskole, vil du få solid trosundervisning. Du vil være med på en troskampanje – og utadrettet evangelisering. Skolestedet er i et fostrende bønnefjell-miljø i vakre naturomgivelser; hvor du også vil stå i en daglig ansvarsrelasjon.

KONTAKT MIDT-NORGE BØNNEFJELL FOR NØDVENDIG VIDERE INFORMASJON.

Kontakt: Midt-Norge Bønnefjell
7395 Nerskogen
Tlf. (074) 26 4 65

RENA RAMA RHEMA

Når vi møtes igjennom denne spalten som nå innledes i bladet Hvetekornet, vil jeg rette din oppmerksomhet mot noen av de erfaringsområder vi allerede er i og andre som Guds Ånd kommer til å lede oss inn i.

I de senere årene har mye forkynnelse sterkt understreket f.eks. behovet for fornyelse av sinnet, rettferdighetens gave, å vandre i Ånden, Kristuslikhet, betydningen av bekjennelse og en levende tro. Dette har gitt mange av oss en langt sterkere bevissthet om vår identitet, og dermed har behovet for arbeidsfrihet økt. Det kan virke skremmende på mange som er gjort passive av «Tradisjonsforbundet», eller de «viselige», som gjennom årtier har fryktet at noen skal bli forankret i noe annet enn kirkebenken.

Nå kan vi ikke trekke oss unna lenger. Mange er syke, svake og fulle av frykt, bl.a. fordi de er ulydige mot sin store gave og oppgave i Guds plan. Husk at når man bare følger med strømmen, mister man det levende Ordet i sitt indre og utsetter seg selv for angrep.

Frigjørelse innebærer alltid en høy pris.

Tenk f.eks. på Moses, Josva, Gideon, Jeremia eller et hvilket som helst annet menneske Gud har brukt, mennesker med den samme natur som oss. Guds kall skjøv alle kompleksiteter til side. Til og med Moses hadde frykt og tvil: «Hvordan skal jeg kunne gjøre dette?» Men han festet sitt blikk på den gudsåpenbaring han hadde i sitt liv, og forandret dermed historien. Ved å holde Guds Ord i din ånd kjæreste enn din sosiale posisjon eller din rikdom, kan befrielse for hele nasjoner vinnes. Det er nettopp derfor debattene går i så høye bølger, mange er de som vil knekke motet i en eller annen altfor ukontrollerbar gudsmann.

Les lignelsen om såmannen i Mark 4, 14-20. Denne lignelsen forteller om bedrøvelser og vanskeligheter som kommer for Ordets skyld, og her er det snakk om det Ordet du har i ditt indre og som du har bestemt deg for å adlyde. Guds Ord er det kors vi må bære - særlig når det går på tvers av de tankebygninger som omgivelser, mobbere og pastor «Peace-maker» på «Gamlehjemmet» har prentet inn i oss. La oss snakke ut med Gud og velsigne hverandre.

Kristen enhet bygger ikke på at vi sitter i samme kirke, men bare på Forsoningens evige grunn. Hvis vi er fylt med Guds Ånd og respekterer det unike i hverandre, vil vi erfare at Gud virkelig lever og at Han har bare én menighet - Bruden som alltid har elsket triumferende forkynnelse om seier over den onde. Å avvise hverandre og snakke om «parakirkelig» (utenom-kirkelig) virksomhet er av den onde - man må være ufrelst for å være utenfor!

Jeg er uavhengig av alle, men samtidig er jeg en kjærlighetsgave til deg. Det er Herren som skal prøve vårt verk. La oss gi hverandre frihet slik at de mange pund kan bli forvaltet på en god måte. Før aldri frykt inn i livet til dine søsken, oppmuntre dem derimot til å strekke seg på en enda djervere måte etter Guds beste for deres liv, så Guds rike kan få større framgang.

Månedens bønn: Vi takker deg, Far, for hverandre, og vi vil love deg at vi aldri skal tale ondt om hverandre så lenge vi lever. Tilgi meg om jeg i min vantro har hindret et annet menneske i å forvalte det du hadde gitt. Takk at vi er ett folk og at din salvelse vil fordype vår kjærlighet. Amen.

Neste gang vil jeg vise deg hvordan man lytter til Guds røst. 🕊

Frimodig- hetens kilde

Vi tilbyr deg sommerens sterkeste forkynnelse av Bill Stenberg som levende kristne behøver akkurat nå.

Samlet i ett album får du høre om:

- * Hvordan fostre en nasjon
- * Overnaturlig tro
- * Hvordan kjenne Jesus personlig

3 kassetband i et album for bare kr 100:- + porto.

Bestilling sendes til:
Sky Light Mission
Box 7
S-610 54 Nävekvarn Sverige
Tlf: 095 46 155 12389
eller 095 46 155 50855

HERMON
HØYFJELLSSENTER

3577 Hovet
Tlf. 067/88 532

Vi ønsker velkommen til fjells enkeltpersoner - grupper. Turprogram, fiske, svømmebasseng, boblebad, sauna. Dusj & toalett på alle rom og hytter.

Andakt hver dag.

Meget gunstige priser.

TØNSBERGS KRISTNE BOK- OG MUSIKKHANDEL. BENYTT SPESIALFORR. MED DET STORE UTVALGET!

KRISTNE BØKER

fra alle forlag.
BIBLER OG TESTAM.
SALMEBØKER
ANDAKTSBØKER
BIBEL-LEKSIKON

Stort utvalg i
KRISTNE PLATER
OG KASSETTER fra
Norge, Sverige, Engl., USA.
KLASSISK MUSIKK
NOTER OG
SALMEBØKER

GITARER:

«Ibanez»
«Levin»
Strenger
Kasser
Rekvisita

**VIDEO-
UTLEIE**

Godt utvalg i
positiv video
til hjem, skole
og foreninger.

**VIDEOBOX-
UTLEIE.**

GULLTRYKK

Navn på Bibler m.m.
Visittkort
Kopiering av
attester m.m.

**KORT, PAPIR,
GAVEART.,
FOTOALBUM,
PLAKATER.**

Kristen Bok
og Musikk a/s
Øvre Langgt. 50
3100 Tønsberg
Tlf. 033 - 16 705

Vi sender portofritt over hele landet.

Den lokale menighet - Guds strategi

Del 1

Tekst: Cecilie Croissant
Tegning: Rolf Janson

Det mest fantastiske med tiden vi lever i er at dette er tiden da en hær av helt «alminnelige» troende vil bli reist opp for å åpenbare Guds rike i denne verden. Dette er en storhetstid for alle troende som velger og våger å satse for Jesus!

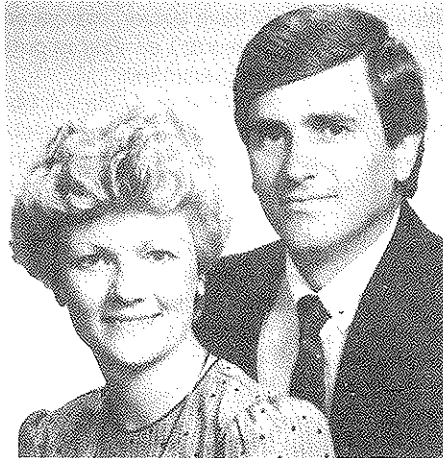
Aldri før

Det er kanskje ikke før vi tar et tilbakeblikk på århundrene etter middelalderens mørke og ser hvordan Gud målbevisst har arbeidet for å gjenopprette sin Menighet, at vi virkelig begriper hvilken tid av himmelsk klimaks vi er inne i. Aldri før har så store skarer av troende hatt så stor forståelse av hva det egentlig vil si å være en kristen. I store deler av verden har Guds folk begynt å se at Guds liv i den troende betyr kontinuerlig seier. Sannheten om djevelens totale nederlag blir innprentet i kristne overalt. Visjonen og byrden for verdensevangelisering blir tent i stadig flere. Åndelige gaver blir oppdaget og utviklet. Aldri før har slike masser av troende blitt mobilisert som nå, og aldri før har så mange troende opplevd å bli brukt så mektig som de kommer til å bli brukt nå. Hele denne utrolige gjenoprettelsen har hatt én hensikt: At Gud skal bli herliggjort og uttrykt fullt ut gjennom Menigheten, slik at verden kan komme til Ham, den levende Gud, og bli frelst.

Gud mobiliserer

Gud er en stor Gud! Han vil ikke bare åpenbare sin herlighet gjennom enkelte ledere og forkynnere. Fordi Han ønsker å frelse massene i verden, salver og mobiliserer Han hærer av troende. Vi vet at nå er tiden da Gud vil gi verden en demonstrasjon som den aldri har sett maken til. Og Han kommer ikke til å gjøre det i første rekke gjennom enkelt-mennesker, men gjennom sitt legeme. Det er kun når troende blir bygget sammen til et åndelig hus hvor Gud kan åpenbare seg selv, at gjennomgripende vekkelse vil finne sted.

Paulus, som fikk i oppdrag å forklare Jesu Kristi frelsesverk og sannheten om den nye skapningen for Menigheten, fikk også åpenbart hvordan Guds store plan

Cecilie Croissant står sammen med sin mann John som ledere av Kristus Kirken i Bærum.

skulle bli fullført. Paulus tenkte alltid i flertall. Målet var at «legemet skulle bli bygd opp» og «bli en bolig for Gud», slik at den kunne «romme Kristi fylde». Han så tydelig at Menigheten er et uttrykk for Jesus Kristus på jorden på samme måte som Jesus var det fulle uttrykk av Gud, «forklarte Faderen» og var Guds Ord som ble kjød, dvs. Guds evige plan som fikk fysisk uttrykk og realitet. «Likesom du har sendt meg til verden, har også jeg sendt dem til verden» (Joh 17,18).

Som Jesu legeme er Menigheten gjenomsyret med Hans eget liv og Hans herlighet - ja, den er Jesus i kjøtt og blod. Kun Menigheten med alle dens gaver og tjenester samlet i lokale legemer, kan gi det nødvendige uttrykk av Jesus Kristus på hvert sted. Evangeliserings-kampanjer og kris-

tent TV er gode hjelpemidler som vi trenger. Men lokalmenigheten er og blir Guds hovedstrategi for åndelig vekst og utbredelse av evangeliet.

En visjon

For at Guds verk skal gå fram på et sted, må det opprettes et legeme av troende som blir knyttet sammen under én visjon. Det er slutt på tiden da man i årevis kunne sitte som passiv iaktager uten ansvar i menigheten, eller man kunne vandre fra den ene menigheten til den andre. Det er slutt på tiden da man kunne leve som «konferanse-kristne» i stedet for å gi seg selv og sin energi til arbeid mot et felles mål. For nå er Gud i ferd med å samle sitt folk i sterke menigheter som har ett sinn og én motivasjon. Slik vil kreftene bli forent, og vi kan gå til effektive angrep på fienden!

I sin bok *Den radikale kristne* hevder Arthur Wallis at det største som skjedde på pinsedag, ikke var at 120 enkeltmennesker ble fylt av Guds Ånd, men at disse 120 ble smeltet sammen til *ett åndsfylt legeme!* Denne kraften er ikke først og fremst for våre individuelle liv, men for at vi skal finne vår plass på legemet og fungere maksimalt. Han sier videre at individualisme må drepes ved korset hvis Guds verk skal gå fram. Dette er sterke, men sanne ord.

En bibelsk menighet har utrolig styrke, ikke bare fordi kreftene er samlet, men også fordi enorme krefter blir frigjort ved enhet. Allfor mye åndelig kraft har vært spredt, og da har den liten effekt. Vi trenger virkelig åndelige ledere som kan samle kreftene slik at Jesu verk blir utført!

Første post

Lokalmenigheten vil konsentrere kreftene, men det er ikke nok. Kraften må bli utnyttet og kanalisert slik at Gud kan få fram det resultat Han ønsker. I et mektig fossefall finnes det enorme mengder av energi, men hvis denne energien ikke blir utnyttet, har fossen liten verdi. Vi kan ha store menigheter der det er masse kraft til stede, hvor det er god forkynnelse og sterke møter. Men hvis ikke kraften i alle de troende blir kanalisert og gjort effektiv ved at den enkelte blir satt i stand til å fungere i sin tjeneste, er det egentlig ingen erobrende menighet, intet fungerende legeme, men kun et undervisnings- eller helbredelsessenter.

Vekkelsen i disse dager kommer til å skje gjennom en enorm mobilisering av troende. Derfor er lokalmenigheten første post på Guds program. Det er der de troende kan bli istandsatt til tjeneste. Tjenestegavene er Jesu gaver til de troende for å utruste dem. De gir de troende visjon og retning, og de lærer dem å frigjøre Den Hellige Ånds kraft i deres liv ved å undervise dem og trene dem opp i deres tjenester og gaver:

«Og det er han som gav noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, hyrder og lærere, for å sette de hellige i stand til tjenestegjerningen, så Kristi legeme kan bli bygd opp, til enhet i tro på Guds Sønn og kjennskap til ham, til manns modenhet, til det aldersmål som kan romme Kristi fylde» (Ef 4,11-13).

Gud som virker

Ordet «energeio» er ett av de greske ordene for kraft, og det betegner en kraft som er effektiv, kraft som er sendt ut for å oppnå et spesielt resultat. Det er kraft i virksomhet. Energeio er ofte oversatt til norsk med ordene «virker» eller «virksom». De følgende vers er sant om oss individuelt, men de bør først og fremst sees i menighetsammenheng:

«...og hvor overvettets stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft...» (Ef 1,19).

«Men han, som ved den kraft som virker i oss, kan gjøre uendelig langt ut over alt vi ber om eller forstår, ham tilhører æren i menigheten og Kristus Jesus» (Ef 3,20-21).

«For det er Gud som virker i dere både å ville og å virke for hans gode vilje» (Ef 2,13).

Guds enorme kraft, den samme kraft som reiste Kristus opp fra de døde, er i oss med en helt bestemt hensikt: Å nå denne generasjonen for Jesus. Det er Guds gode vilje. Uten denne kraften er oppgaven umu-

Det er viktig å være samstemt. Vi kan kun fungere maksimalt sammen med de andre i kristi legeme.

Vi søker aktiv, selvstendig
REKLAMEKONSULENT
- til annonsesalg og annet reklamesalg.

Søkere må ha grunnleggende
handelsutdanning eller relevant
praksis. Provisjonslønn.

X-ART
Reklamebyrå a/s

Skriftlig soknad sendes

P. B. 213
3081 Holmestrand

Sett Hvetekornet i bokhyllen!

Vi har flotte plastikkpermer med plass til en årgang av Hvetekornet. Send inn kr. 45,-, og du får tilsendt en Hvetekornperm. Se på side 2 for adr. og giro til Hvetekornet.

lig. Kraften blir frigjort og utnyttet gjennom de troendes gaver og tjenester, og de fem ledertjenestene er innsatt av Gud for å oppføre de troende til deres tjenester.

Lokalmenigheten er Guds strategi til vekkelse fordi den konsentrerer kreftene og kanaliserer dem til effektiv virksomhet slik at Guds store plan blir utført! Og tjenestegavene er nøkkelen. En bit her og en der av usammenhengende undervisning på tilfeldige møter, kassetter etc. vil ikke istandsette deg på langt nær så fullstendig og raskt som en organisert, planmessig undervisning ledet av Den Hellige Ånd i en bibelsk menighet. Gud er ordens Gud og Han har et mål med alt Han gjør. Derfor er det meget viktig at du finner din plass i en lokal menighet og er trofast med. Der vil du få de beste vekstmuligheter og bli med i Guds hær.

«La oss ta vare på hverandre og oppten- ne hverandre til kjærlighet og gode gjerninger, og la oss ikke holde oss borte fra vår menighets samling, som noen pleier å gjøre, men formane hverandre, og det så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg» (Heb 10,24-25). Dette er Guds befaling til troende i vår tid. Gud salver tjenestegavene Han har satt over deg og legger ned i dem budskap, åpenbaring og personlig omsorg for deg. Gud bruker dem til å lede deg inn i Hans vilje for ditt liv! Kan du se hvor viktig det er at du er trofast? Vi kommer sammen for å bli satt i stand til å tjene Jesus!

Gud har konstruert menigheten for vekkelse! Bibelsk strukturert og salvet med Den Hellige Ånd er Guds menighet det beste og mest effektive redskap. Svaret på millioner av menneskers fortapte tilstand er sterke, salvede, lokale menigheter som går fram etter Guds ledelse. Gud har lagt ønsker og gaver ned i deg! Han lengter etter at de skal bli utviklet og komme i funksjon. Han vil løfte ditt liv opp på høyeste plan og salve deg. Guds satser på deg i sin plan og hensikt for den tid vi nå er gått inn i!

Arnfinn Clementsen VEKKELSE FOR VÅR TID

**Innta
vekkelsen**

Vekkelse er først og fremst et verk av Den Hellige Ånd. Likevel er det vårt ansvar å berede vei og innta vekkelsen. Gud har alltid samarbeidet med sitt folk, og det er en misforståelse at vi skal sitte «med hendene i fanget» og vente på vekkelsens tider. Vekkelsestid er det når Guds folk inntar det Gud har lovet, nemlig menneskers frelse og vekst for Guds forsamling.

Gud har skapt sin menighet til framgang. Guds liv bor i forsamlingen, og når Jesus proklamerer sin menighet, erklærer Han: «Dødsrikets porter skal ikke få makt over den». Det betyr at all djevelens makt ikke kan hindre Guds folk i å få seier. Men vi må gå inn i den seier Han har gitt oss.

Vi leser i Det gamle testamentet om hvordan Gud løste sitt folk Israel ut fra Egyptens slaveri. Det tragiske er at de kom inn i en 40-årig ørkenvandring, noe Gud aldri hadde tenkt. Løfteslandet, Kanaan, lå der som et seiersområde og ventet på dem! I stedet for å gå inn og innta det, gikk de sin tradisjonelle gang rundt og rundt i ørkenen og levde på et minimum i forhold til Kanaans velsignelser. Den generasjon som Gud på en fantastisk måte førte ut av Egypt, hadde ikke tro for å gå videre inn i neste fase, og hele generasjonen døde i ørkenen. De som hadde opplevd «Ut-av-Egypten-vekkelsen» kunne også blitt med i «Inn-i-Kanaan-vekkelsen» om de hadde gått i tro. Jeg tror at Kanaan er et bilde på det overflodslandet som Gud har gitt sin menighet, men vi må også innta det som Gud har gitt oss.

Guds menighet er like lite som Israelsfolket skapt for ørkenen. Vi er skapt for Kanaan. I Kanaan er det også fiender og motstand, men der er det stadig mer land å innta. Kontinuerlig vekkelse og framgang er linjen i Løfteslandet. Der ser man med takknemlighet tilbake på de gamle vekkelser uten å sitte fast i dem, men man går trofsrikt ut for å berede vei og innta stadig ny vekkelse: *Vekkelse for enhver tid og enhver generasjon.*

Vi er det folket som Herren vil bruke i denne tiden. La oss begynne å gå i tro. §

FOR EN TID SOM DENNE

Tekst: Per Inge Pihlstrøm

Art. 2

JESUS – EN MANN MED INITIATIV

Når vi betrakter Bibelens galleri av troshelter, blir Jesus stående som den som eier det sterkeste, mest levende og dynamiske initiativ.

Det hender alltid noe rundt Jesus. Han ser stadig ut til å befinne seg i sentrum av Faderens vilje. Når Han kommer inn i bildet, blir Han alltid midtpunkt i det som skjer. Han har initiativ.

Det var dette som utmerket Ham framfor fariseerne og de skriftlærde. Selv «vanlige folk» kunne konstatere at det var noe ved Jesus som var annerledes. Han forkynnte på en annen måte, og med Hans forkynnelse fulgte en rekke hendelser som understreket budskapet. Det var til og med fariseerne klar over - og bekymret over. Folk så noe attraktivt i den utstråling av liv som fantes rundt Jesus, og de ville gjerne bane vei for Hans åndsliv inn i sine sammenhenger - som frisk, ny vin i tomme og tørre skinnsekker, som et nytt tøystykke på en slitt, gammel frakk.

Selv Jesu disipler sto mange ganger hjelpesløse overfor situasjoner. Men i det samme øyeblikk som Jesus kom til, skjedd det noe. Han hadde et ord, en handling, et svar som forundret og fikk de andre til å være stille. Hvordan kunne Jesus få et slikt initiativ?

Jeg er overbevist om at det var fordi Jesus hadde tro når de andre bare så det umulige. Tenk f.eks. på det som hendte ved Lasarus grav, fortalt i Joh 11,40-43. De var samlet rundt graven: Søsken, venner, naboer, Jesu disipler. Alle som var til stede, så ut til å være offer for et hendelsesforløp de ikke forsto, alle unntatt Jesus! Han innleder med en merkelig bønn: «Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. Jeg visste at du alltid hører meg. Men jeg sier dette for folkets skyld som står omkring, så de skal tro at du har sendt meg.»

Gjennom sin nære omgang med Faderen hadde Jesus fått en slik fortrolighet

med Gud at Han med rette kunne si at deres vilje og hensikt var smeltet sammen til ett. Utfra denne enhet taler Jesus, og Hans rop trenger inn i dødsriket og tvinger dødens makt til å trekke seg tilbake, og Lasarus kommer ut.

Vi kan konstatere at Jesu trosliv er basert på denne ekte grunntrygghet i forholdet til Faderen. I Joh 5,19 uttrykker Jesus det på følgende måte: «Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. Det Faderen gjør, det gjør også Sønnen.»

Tro er altså å ha et slikt forhold til Faderen at man vet noe om hva Han er i ferd med å gjøre. Det betyr at det finnes ulike former for tro. Den «frelsende tro», dvs. den tro som jeg første gang kommer til Gud på for å bli mottatt og født på nytt, er naturligvis en vandring ut i det uvisse. Jeg strekker meg ut til Gud - om Han finnes - og ber til Ham - om Han hører - og venter et svar - om Han svarer. Men den troen byttes siden ut med en ny overbevisning, og trosvissheten vokser i mitt innerste.

«Trosundervisningen» vekker til tider heftige følelser, og en del kristne blir svært indignerte over uttalelser som at enkelte ikke «har tro for å bli helbredet». De oppfatter en slik uttalelse som undervurdering av menneskers gudsforhold, frelseserfaring, helliggjørelse osv. Men dersom Paulus kunne se på en person om han hadde tro for å bli helbredet, må det også være mulig å kunne konstatere det motsatte.

Det finnes sikkert flere mennesker som lik George Müller driver et omfattende arbeid for Guds Rike gjennom å «tro inn» hvert eneste øre. Det finnes like sikkert andre som ikke har en slik tro. Å selge alt og bryte opp for å begi seg til et helt nytt

kontinent og forkynne evangeliet for helt nye mennesker, krever tro. Noen har den, andre ikke.

Den tro vi snakker om her er ikke motsetningen til vantrø, dvs. den hardhjertede fornekerens bitre motstand mot Gud og troen på Ham. Vi snakker om den voksende troen som får sin næring i Guds Ord og slik inntar nye områder i troens land. Denne troen må oppøves. Det er kanskje slik at jeg i dag har tro for å be Gud om 100 kroner. Ber jeg da om 100 000, går jeg utenfor min tro, og risikoen for at det blir en negativ erfaring for mitt trosliv, er stor. Om jeg derimot bygger trinn for trinn på min erfaring i troen, vil jeg oppdage at den samme åndelige lov som fungerte da jeg trodde for 100 kroner, også gjelder for 100 000!

Det samme gjelder også for helbredelse. Det er ingen prestasjonstro, men helt enkelt et tillitsforhold til Gud som Herren vil føre oss inn i. Slik vokser troen og kan bære frukt på nye områder.

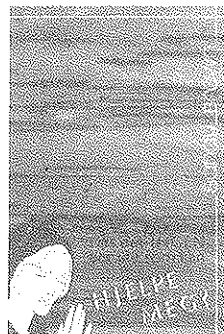
Jesu omgivelser fokuserte på det umulige. Så lett det er å fanges av det! Vi lytter til verdens nyheter og gripes av mismot. Har du ikke stusset over at når verden skal rapportere, finnes det knapt én god nyhet for tusen dårlige? Men takk og lov, vi er ikke avhengige av den informasjonskilden. Guds Rikes nyhetsformidling sier: «Makten er i Jesu hender. Djævelen blir presset tilbake på alle områder.»

Det var seiersvissheten i Jesu liv som ga Ham troens initiativ. 🍌

Finnes det ingen der ute?

Årets evangeliseringsbok fra Rhema

Sandy Brewn er født og oppvokst i Las Vegas, USA. Som mange andre i spillebyen begynte hun å arbeide som cocktail-servitrisse på en av de mange kasinoene i byen. Etterhvert ble hun nedbrutt av alkohol og narkotika, og en dag bestemte 3-barns moren seg for å ta sitt eget liv.

Når du leser dette levende dramaet kommer du til å plages sammen med henne, og du kommer til å kjenne smerten, mishandlingen, uroen og skrekken for selve livet, du kommer til å reise med henne når hun nesten kjørte ut i en mørk evighet. Du kommer til å rope sammen med henne: «Men kunne jeg ikke få en sjans i livet?»

Og siden kommer du til å reise deg opp med henne til et nytt liv i solskinet, og oppdage at du har en sjanse til i livet og en vei ut av hvilken umulig situasjon som helst som du befinner deg i.

Pris kr. 35,-

Ved kjøp av 10 bøker - 30%

Ved kjøp av 30 bøker - 50%

RHEMA-MEDIA

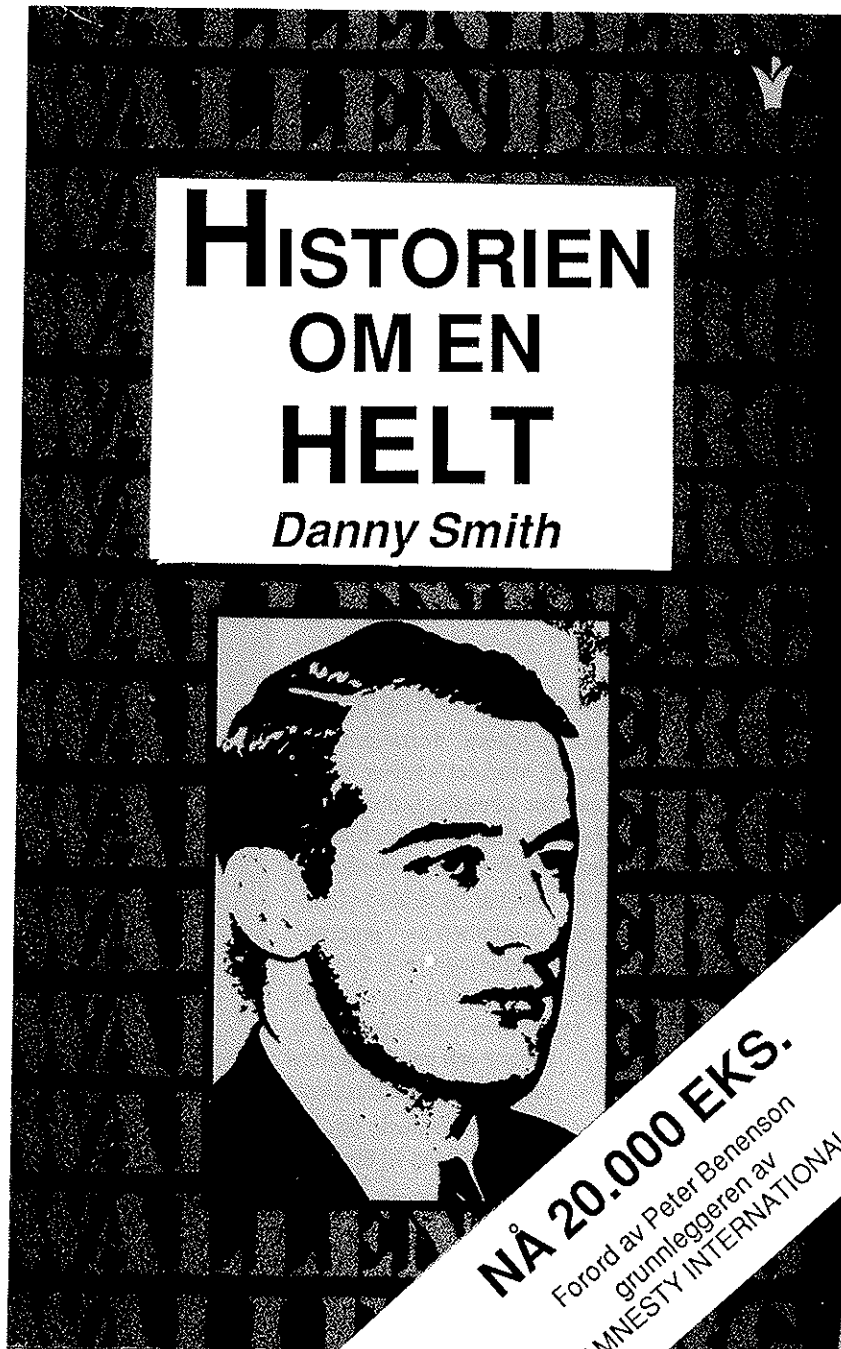
Tlf. (05) 23 56 18 • Boks 320 • 5001 Bergen

Hermon Forlag

KJEMPENYHET

HELE HISTORIEN OM TV-SERIEN I NRK

Du får den i
bokhandelen eller
direkte fra

Hermon Forlag
3577 Hovet

Ordretelefon: 067-88 560 (Hele døgnet)

KUN
38,-

NYE BØKER

David Wilkerson: DEN SISTE BASUN

Wilkerson er tidligere kjent som forfatter av "Visjoner" og "Festen er over". Mesteparten av det profetiske budskap han bragte her har allerede blitt oppfylt. Denne gang skriver han for *tredje* og *siste* gang! "Den siste basun" er et meget sterkt profetisk budskap til menigheter og kirker i USA og resten av verden. Vi stilles snart ansikt til ansikt med enorme katastrofer, og Gud vil rense sin menighet i tiden foran Jesu gjenkomst. *Ditt liv vil bli forandret ved lesning av denne boken!*

Poc. 160 sider

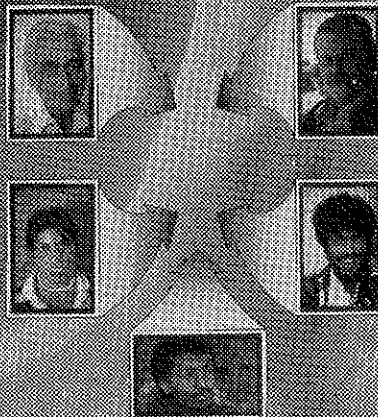
Kr. 38,-

NÅ
NYTT
OPPLAG

ENDELIG PÅ NORSKI!

FISKERE OG JEGERE

Jay & Meridel Rawlings

Amel Edition

Rawlings: Fiskere og jegere

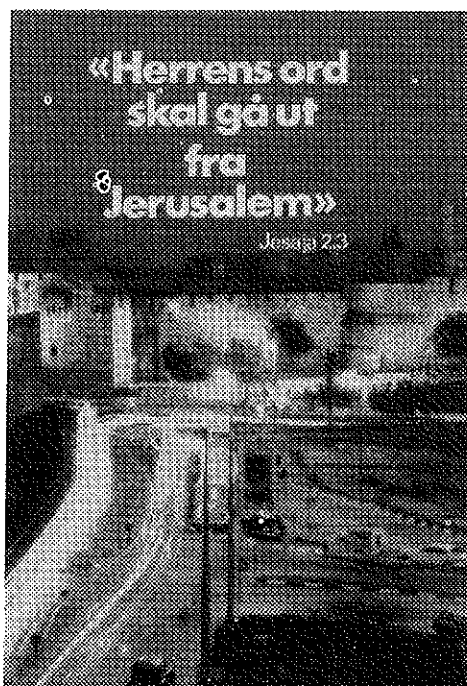
"Fiskere og jegere" forteller historien om Jay og Meridel's reiser til mer enn 95 nasjoner for å besøke jødiske samfunn og bønnfalle dem om å dra hjem til Israels land, i oppfyllelse av profetien i Jeremia 16, 14-16. Den har også med vitnesbyrd fra andre "fiskere" samt noen av "jegerne" (PLO terrorister). Meridel Rawlings' bok forteller historien om kristne som er for Israel, og som reiser jorden rundt med budskapet om at

jødene må vende hjem til sitt land og til Jerusalem.

Det er en historie om tro, kjærlighet og medmenneskelighet, og om kjærlighet til det jødiske folk.

Teddy Kollek, borgermester i Jerusalem.

160 sider Kr. 38,-

HERRENS ORD FRA JERUSALEM hft.

I en hel uke i april var 153 menn og kvinner fra 25 nasjoner samlet der hvor Elias bygget sitt alter. De var samlet for at Herrens Ord til verden i dag skulle bringes ut til hele jordens ender. Mektige og sterke budskap fra Herren ble gitt gjennom europeiske, afrikanske, asiatiske og amerikanske kvinner og menn som lever i en profetisk tjeneste. Dette heftet er en samling av de viktigste budskap fra Karmel-konferansen og den store samlingen i Jerusalem uken etter. Heftet anbefales for alle som vil lytte til hva Herren har å si til vår tid. Kr. 25,-

HERMON FORLAG 3577 HOVET
Ordretelefon: 067 88 560 (Hele døgnet)

DEN TREDJE BØLGEN

Art. 7.

Dr. C. Peter Wagner

120- FELLESSKAPET

Det er en ting å lage teorier og skrive om Den tredje bølgen. Det er noe annet å sitte på første benk og erfare den. En viktig del av min erfaring av Den tredje bølgen har jeg fått gjennom en søndagsskoleklasse for voksne som jeg var med på å starte i min egen menighet i California for fire år siden. Vi ga den navnet «120-Fellesskapet», oppkalt etter de som var samlet på Øvresalen pinsedag.

Klassen begynte godt med 88 til stede på samlingen. Jeg trodde at mange av dem bare var nysgjerrige, og at frammøtet ville

synke etter hvert. Men frammøtet holdt holdt seg rundt 90 i ett år, og i løpet av det andre året vokste klassen til 236 påmeldte og ca. 200 var til stede på møtene. Dette har overrasket meg. Ifølge teoriene er dette to til tre ganger den størrelsen en slik klasse burde ha. Når jeg skriver dette planlegger vi da også å dele klassen, og la 50 stykker starte en ny gruppe.

I begynnelsen var det ingen som hadde tenkt at vår klasse skulle bli noe annet enn de andre voksen-klassene i kirken. Ca. 80% av de voksne medlemmene i kirken er med i en slik søndagsskoleklasse. Fordi menigheten er så stor (3500 medlemmer og 3000 på møtene), er det nødvendig med slike klasser hvis det skal kunne vokse fram et personlig fellesskap mellom medlemmene.

Vi begynte først med å studere Apostelgjerningene. Min mening var å gå raskt gjennom denne boken for så å gå videre til et annet emne. Men noe uventet skjedde. Vi oppdaget snart at 120-Fellesskapet ikke bare *studerte* Apostelgjerningene, men også begynte å *leve* i det. Dette fikk meg til å slå ned farten i undervisningen og gå dypere inn i teksten. Da jeg gjorde det, oppdaget vi at Den Hellige Ånds kraft begynte å manifestere seg på uvanlige måter blant oss. Syke mennesker ble helbredet. Demoner ble kastet ut. De fattige ble hjulpet. Stadig fikk vi høre om mirakuløse bønnesvar. 120-Fellesskapet hadde blitt en del av Den tredje bølgen!

En av årsakene til at klassen vokste så raskt åndelig, var at Gud tidlig sendte oss flere mennesker med rik åndelig utrustning og riktig motivering. De hadde et dypt ønske om å bli «Ordets gjørere», ikke bare dets hørere. Mange av dem hadde aldri deltatt i en søndagsskoleklasse for voksne tidligere. Noen kom fra andre klasser. Etter hvert som nyheten om Guds kraft spredte seg, fikk vår menighet også en del nye medlemmer fra andre kirker. Dette var mennesker som følte at de ikke fikk tilstrekkelig næring eller anledning til å tjene i menigheten til tilhørte. Gud sendte oss folk med gaver til å administrere, tjene, hjelpe, helbrede, befri, profetere, oppmuntre, bedømme ånder, be, gi og andre tjenester.

Jeg er dypt takknemlig til Gud for de tjenester og gaver han sendte vår klasse. Jeg har underviser i full stilling ved et teologisk seminar i tillegg til at jeg står i en nasjonal og internasjonal forkynnertjeneste. Jeg er ikke med i lederskapet i menigheten jeg tilhører, min posisjon der skiller seg ikke fra et hvilket som helst annet vanlig medlem. Jeg har gitt meg til min menighet, men den tiden jeg kan bruke til å tjene der, er begrenset. Det er grunnen til at jeg gleder meg over å se at en stor del av tjenesten blir tatt hånd om av andre.

Hva ligger bak den uvanlige kraften i 120-Fellesskapet? Jeg har grunnet på dette en tid, og tre ting kommer stadig for meg når jeg skal prøve å forklare det: Bønn, hengivelse og tjeneste.

Bønn. Jeg har alltid trodd på bønn og jeg

har alltid bedt, om enn ikke alltid på måte som jeg har følt meg helt tilfreds med. Men takket være forbønnsstjenesten til flere av medlemmene i 120-Fellesskapet, har jeg nå for første gang i mitt liv begynt å forstå *kraften* i bønn.

For en tid siden spurte min pastor: «Hva er hemmeligheten med 120-Fellesskapet?» «Bønn!» svarte jeg straks. Svaret mitt var mye mer enn en from bemerkning. I senere artikler vil jeg dele med dere noen av de dramatiske forandringene disse bønnene har ført til i mitt liv, bl.a. en spesiell krisetid da de reddet livet mitt. Her kan jeg bare nevne at bønn er en sentral del av vårt fellesskap.

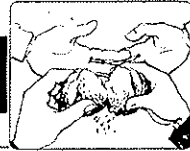
Vi har flere medlemmer med en spesiell forbønns gave; andre som ikke har denne gaven, disiplinerer seg til å be regelmessig for en del bønnebegjær. Vi har en bønnekjede som settes i funksjon i kritiske situasjoner, en forbønnsnatt hver måned og en meningsfull bønnestund hver gang vi møtes i klassen. I tillegg har vi et bønneteam som ber med uvanlig kraft for de syke og trengende i minst en time etter hver klasse.

Hengivenhet. Jeg tror ikke at noen i vår klasse føler at vi er så hengivne som vi skulle være. Men selv om det alltid er mulig å gå dypere inn i dette, kan jeg ærlig si at medlemmene i vår klasse satser mer på fellesskapet enn gjennomsnittet. Klassen møtes kl. 7.30 søndag morgen og samlingene varer til 9.15. Det å stå opp så tidlig søndag morgen er vanskelig for mange mennesker. Vi spiser frokost sammen, bruker mye tid på å dele ting med hverandre, vi ber for hverandre og vi har bibeltimer som vanligvis fører til diskusjoner i klassen. De fleste er der fordi de tror at de kan gi noe til andre. Det fører til det tredje punktet:

Tjeneste. 120-Fellesskapet tror på teologi en om Kristi legeme. Hvert lem er gitt en eller flere åndelige gaver for at hele legemet skal kunne fungere. Jeg legger stor vekt på å hjelpe hver enkelt som er med i klassen til å oppdage, utvikle og bruke sin åndelige gave. Klassens leder, Louie Ellsworth, har f.eks. gaven til å administrere, noe som er en enorm fordel for meg. Jeg behøver ikke lenger bekymre meg for den praktiske styringen av klassen. Jeg har også oppdaget at ti stykker i klassen har hyrdegaver: seks kvinner og fire menn. Disse ti, sammen med andre som har den samme gaven, sørger for at flokkens hyrde-behov blir møtt. Mitt ønske er at behovene blant medlemmene i 120-Fellesskapet skal bli så godt møtt der, at de sjelden eller aldri behøver å spørre lederskapet i menigheten.

Er dette en fare for lederskapet i menigheten? Absolutt ikke. De forstår og er enige i teologien om Kristi Legeme, og de støtter det som skjer. Jeg skal skrive mer om 120-Fellesskapet siden, for jeg føler det er et konkret eksempel på hvordan Den Hellige Ånds tjeneste i Den tredje bølgen kan bli en del av tradisjonelle, evangeliske kirker. ✍

Oversatt ved Anne Hove Sunnarvik

Denne spalten er åpen for alle som har lyst til å skrive noe som kan virke til kristen oppbyggelse og ettertanke. Send dikt, vers, andakter eller andre skriftlige former til redaksjonens adresse. Husk å skrive kort og rett på sak.

Skapende tro gjennom tilbedelse og lovsang

«Så kom og la lovsangen runge på bølgende hav som på land. Snart synges med jublende tunger på livsflodens herlige strand.»

Ja, kom og la oss prise og tilbe Herren for Han er god! Vi er Jesu medarvinger. Med Ham har vi vunnet den endelige seier. Han har gitt oss retten til å trå fienden (Satan) under våre føtter. Herren lengter enda mer enn oss etter å velsigne sin menighet. Det var derfor Han ga oss del i arven, Den Hellige Ånd som pant og troens skjold. «Så kan vi da, brødre, i kraft av Jesu blod, med *frimodighet* tre like inn i helligdommen» (Heb 10,19).

Det er stort å vite at vi kristne i dag står innfor vekkelens siste tider. Salme 46,5-7 forteller oss om en STRØM av glede: «Dens bekker gleder Guds stad (Guds menighet), den høyestes hellige bolig.» Å, la

oss få kjenne og smake Åndens herlige strøm i vår menighet, i vårt land, ja, i hele verden! Vi står selv for valget om vi vil kaste oss ut på dypere vann og innta flere av velsignelsene, eller om vi vil være tilfredse med å bli inne på strandkanten. Valget burde være såre enkelt for den som har smakt Jesus og erfart Ham som Herre i sitt liv.

Guds ord sier i Matt 21,22: «Alt det dere ber om i tro i deres bønner, skal dere få». Det står *ikke* kanskje, løftet er altså fullstendig. Pris skje Gud!

«For Guds ord er skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom og kløver sjel, ånd, marg og ben og dømmer hjertets tanker og planer. Alt ligger nakent og åpent for han som vi skal stå til regnskap for» (Heb 4,12-13).

«Alt er mulig for den som tror. *Intet* skal være umulig for dere» (Matt 17,20).

Hjelp oss derfor, Herre, til å lytte etter hva Ånden sier til oss både som enkeltmenesker i våre lønnekammer og i vår menighet. Hjelp oss å vandre i Ånden slik at Ånden kan virke med troens gaver til velsignelse i vårt daglige liv. Gjennom dette kan vi få oppleve vekkelser, helbredelser og mirakler, ja, skarer av bønnebarn vil bli frelst og vunnet for himmelens rike.

Takk og lov for at løftene *aldri* svikter oss, nei, de står evig fast. Hvor herlig og stort. Pris skje Gud.

«Syng en ny sang for Herren. Lovsyng ham i de frommes forsamling» (Sal 149,1).

Kom, la oss juble for Herren og rope høyt av fryd for vår frelses klippe. La oss tre fram for ham med lovsang og tilbedelse og hylle han som har kjøpt oss til frihet. La oss prise Gud i Åndens frie liv. Kjære brødre og søstre i Herren: La oss bringe Kongen tilbake i triumf, for Gud har innsatt sin konge på Sion. Halleluja, vi kan virkelig fryde oss over Hans verk!

Bjørn R. Hansen, Oslo

Takk, Gud!

Jeg takker deg, Gud, for dagen i dag
For solen som varmer mitt kinn.
For fuglenes sang og blomstenes prakt
Ja, alt har en skjønnhet som du har skapt.

Jeg takker deg, Gud, for dagen i dag
Din velsignelse strømmer mot meg.
Din omsorg og godhet,
Du verner om meg, du skjermer den vei
jeg skal gå.

Jeg takker deg, Gud, for dagen i dag
La gleden fylle meg helt.
La lovsangens toner stige opp til min Gud
Og freden vil fylle mitt sinn.

«DYNAMITT
MELLOM TO PERMER

HVA SKJER NÅR EN MENIGHET OG MENNESKENE DER GIR SEG HELT TIL HERREN?

160 sider. Kr. 45,-

- ENDELIG ER PASTOR JACK HAYFORDS «KLASSIKER» KOMMET PÅ NORSK!
- Dette er historien om den lille, resignerte menigheten, «The Church on the Way», som lærte at VEIEN TIL VELSIGNELSE OG VEKST, GÅR GJENNOM YDMYKHET, ERKJENNELSE – OG DEN HELLIGE ÅNDS LEDELSE!
- Dette er ikke en bok om de «rette metoder», men om MENNESKER SOM ER VILLIGE NÅR HERREN JUSTERER KURSEN!
- Les boka – og BLI INSPIRERT!

Hos bokhandelen – eller direkte fra:
(Etter 21. okt. 1986)

Kilden Media

Nesjarveien 1
N-3960 Stathelle
Norway
Tlf.: (035) 62 110
Bank: 7309 05 00349

HJEM I STUA

KASSETTER FRA SOMMERSTEVNET I

SARONS DAL

KUN KR. 30,- PR. KASSETT

TALER:

.... stk. SH 1234	ARIL EDVARDSEN I
.... stk. SH 1235	STANLEY SJÖBERG I
.... stk. SH 1236	STANLEY SJÖBERG II
.... stk. SH 1237	ERIK LARSSON
.... stk. SH 1238	STANLEY SJÖBERG III
.... stk. SH 1239	ARIL EDVARDSEN II
.... stk. SH 1240	KAJ HOLTTI
.... stk. SH 1241	ÅGE ÅLESKJÆR I
.... stk. SH 1242	JOHN OLAV LARSEN
.... stk. SH 1243	BJØRN BERGMANN I
.... stk. SH 1244	ASBJØRN JOHANSEN
.... stk. SH 1245	ÅGE ÅLESKJÆR II
.... stk. SH 1246	BJØRN BERGMANN II
.... stk. SH 1247	ARNFINN CLEMENTSEN
.... stk. SH 1248	ARVID FOSSE I
.... stk. SH 1249	ARIL EDVARDSEN III
.... stk. SH 1250	ARVID FOSSE II
.... stk. SH 1251	ÅGE ÅLESKJÆR III
.... stk. SH 1252	ASBJØRN JOHANSEN
.... stk. SH 1254	ÅGE ÅLESKJÆR

TITTEL:

Folkevekkelse i vår generasjon	Lørd. kveld 12/7
Din utvikling - vår framtid	Sønd. form. 13/7
Den fullkomne frelse	Sønd. kveld 13/7
Kristi legeme reiser seg	Mand. form. 14/7
Hele familiens frelse	Mand. etterm. 14/7
Den nye sangen	Mand. kveld 14/7
Gud elsker det umulige	Tirsd. form. 15/7
Følg Jesu eksempel	Tirsd. etterm. 15/7
Hvile i bønnen	Tirsd. kveld 15/7
Hva ser du?	Onsd. etterm. 16/7
Kunsten å glemme det som ligger bak	Onsd. kveld 16/7
Kraftevangellisering	Torsd. etterm. 17/7
Farvel LO-DEBAR	Torsd. kveld 17/7
Menighetsfornyelse i dag	Fred. form. 18/7
Sinnets fornyelse	Fred. etterm. 18/7
Det kommer alltid en ny morgen	Fred. kveld. 18/7
Født til tjeneste	Lørd. form. 19/7
Menigheten som vekkelsesredskap	Lørd. etterm. 19/7
Evangeliet - et kall til krig	Lørd. kveld 19/7
Å leve maksimalt!	Sønd. kveld 20/7

VIDEO

VIDEO

TALER:

.... stk. 86004	ARIL EDVARDSEN
.... stk. 86005	STANLEY SJÖBERG
.... stk. 86006	ARIL EDVARDSEN
.... stk. 86007	JOHN OLAV LARSEN
.... stk. 86008	ASBJØRN JOHANSEN
.... stk. 86009	ARIL EDVARDSEN
.... stk. 86010	ASBJØRN JOHANSEN
.... stk. 86011	ÅGE ÅLESKJÆR

TITTEL:

Folkevekkelse i vår generasjon	Lørd. kveld 12/7 - 86
Jesu seier - fiendens nederlag	Sønd. kveld 13/7 - 86
Den nye sangen	Mand. kveld 14/7 - 86
Hvile i bønnen	Tirsd. kveld 15/7 - 86
Kunsten å glemme det som ligger bak	Onsd. kveld 16/7 - 86
Det kommer alltid en ny morgen	Fred. kveld 18/7 - 86
Evangeliet - et kall til krig	Lørd. kveld 19/7 - 86
Å leve maksimalt!	Sønd. kveld 20/7 - 86

KR. 195,- PR. STK.

NB! På samtlige videokassetter er det rikelig med sang i tillegg til taler

Ja, send de kassettenes vi har satt antall foran til:

Navn:

Adresse:

SEND DIN
BESTILLING TIL

LOGOS FORLAG
POSTBOKS 8,
4480 KVINESDAL

(043) 50 419

MIRAKEL

konferanse

BERGEN: 15.-19. oktober
DRØBAK: 22.-26. oktober

Joe Martin, USA

Joe Martin er 32 år. Han arbeidet for Jimmy Swaggart i 4 år før han startet menigheten Word of Life i Virginia Beach i 1980. Foruten å være pastor har Herren også salvet han i en helbredelse og mirakeltjeneste. Mange sterke helbredelser har skjedd gjennom Joe Martins tjeneste. Blinde har fått synet igjen, mange har blitt reist opp fra rullestolen, døve har fått hørselen tilbake. Pastor Joe Martin fremholder at uten Jesus kan han intet gjøre, og han gir Jesus all ære for de mirakler som skjer.

Jesus er svaret på alle dine behov!

Jan Hanvold

JESUS
I
SENTRUM

Prosperity Singers

JOEANNE BIGELOW: Da jeg ble bedt for til helbredelse for det blødene tannkjøttet mitt, ble ørene mine helbredet også. Jeg hadde hatt problemer med dem helt siden jeg var liten. Gud vet nøyaktig hva vi trenger.

DEE MASSARO: Jeg mottok min helbredelse der jeg satt. Influensaen forsvant fullstendig.

DENISE SMITH: Jesus helbredet senebetennelse i bena, føttene og anklene.

MARSHA KNEER: Jeg brukte briller i 17 år og synet ble bare værre med årene. Jeg gikk frem til forbønn og kort tid etter la jeg merke til at jeg kunne se klarere uten briller enn med. Brillene mine knakk og jeg gikk til legen for å få utstedt nye briller, men etter undersøkelsen sa legen at jeg ikke trengte å bruke briller i det hele tatt. Øynene mine var blitt fullstendig normale.

MIRAKEL

seminarer

BERGEN:

Onsdag 15.10 kl 19.00 i Grand Selskapslokaler.
Torsdag 16.10 kl 14.00 og 19.00 i Grand Selskapslokaler.
Fredag 17.10 kl 14.00 i Grand Selskapslokaler.
kl 19.00 i Gimle skoles aula.
Lørdag 18.10 kl 14.00 og 19.00 i Gimle skoles aula.
Søndag 19.10 kl 14.00 og 19.00 i Gimle skoles aula.

DRØBAK:

Onsdag 22. oktober til og med søndag 26. oktober.
Hver dag kl 14.00 og kl 19.00. Alle møtene holdes på Ny Visjons konferansesenter i Sagavn. 13.

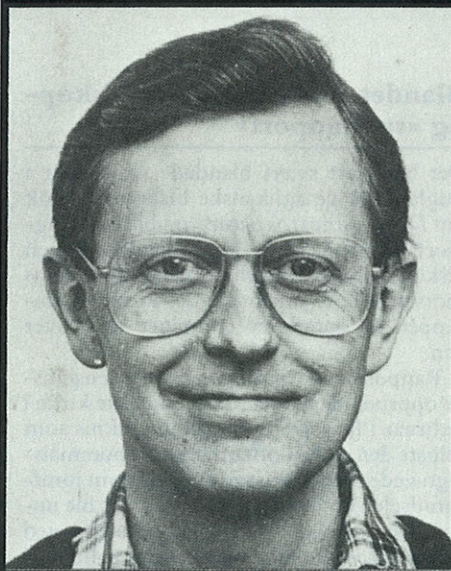
Boks 159, Sagavn. 13,
1440 DRØBAK
NORGE Tlf: 02 / 93 38 60

hvete Kornet Kommer i november-nummeret

Alv Magnus
ny leder i
Ungdom i Oppdrag

«← **NORGE**
MÅ
KRISTNES
PÅ NY!»

Svein Nilsson
på familiefesten:

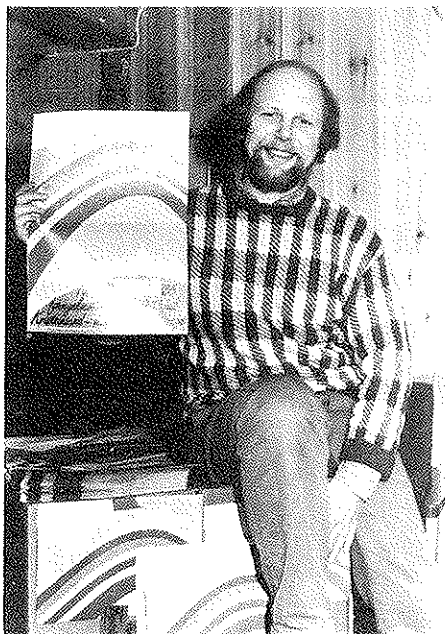
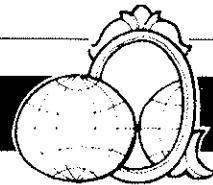
«**Et folk
skal
fødes**»

På sjelsorgs-
seminar
med
**Dr. SVEN
REICHMANN**

Edin Løvås
om:
**Vårt legeme
og
Gudstjeneste**

**hvete
Kornet**
– **Et redskap
til fornyelse
og vekst!**

Oase-bevegelsen 10 år

I februar 1977 ble de første Helligånds-seminarene arrangert i indremisjons-lokalet Storsalen i Oslo. Dette ble starten på det som etter hvert er blitt kjent som Oase-bevegelsen. Gjennom de store sommerstevnene og de mer lokale «distrikts-Oase»-samlingene har denne fornyelsesbevegelsen innen den norske kirke fått bety mye for både prester og legfolk, lutheranere og frikirkelige.

En nøkkelperson gjennom hele Oase-bevegelsens historie har vært Jens-Petter Jørgensen, som i de fleste av disse ti årene har vært knyttet til Indremisjonselskapets bibelskole i Staffeldtsgate i Oslo. De siste par årene har han vært ansatt som daglig leder ved Oase-kontoret i Oslo.

Oase ønsker å forsterke sin virksomhet i tida som kommer. - Ett stevne hver sommer er ikke tilstrekkelig, innrømmer Jens-Petter Jørgensen. Derfor kommer Oase til å oppruste det lokale arbeidet og oppmuntre til dannelse av «Oase-grupper» i menigheter og foreninger, dvs. bibel- og bønnegrupper. - Jeg er mer dristig i dag enn tidligere når det gjelder dette, sier Jørgensen som har innsett at med bare ett stevne i året, er det lett å havne i en situasjon der frustrerte karismatikere sitter rundt om i landet og bare venter på neste stevne.

På et av de første Oase-stevnene oppfordret begeistret en av lederne, Jan Gossner, de som hadde opplevd fornyelsen til å dra hjem og vise seg for prestene. Hans tanke var at de som hadde opplevd noe med Gud, skulle reise hjem til sine menigheter og med full kraft vitne om fornyelsen gjennom sitt liv og sin tjeneste. Det han ikke hadde regnet med, var den motstanden mange møtte både fra prester og andre i menigheten. - Det er ikke nok bare å gå inn i menigheten og si at nå er fornyelsen etablert der, sier Jens-Petter Jørgensen.

I utgangspunktet er Oase ment å være en fornyelsesbevegelse innen Den norske kirke

og dens forskjellige organisasjoner og foreninger, men Jørgensen innser at det nok kan skje at også Oase blir en egen organisasjon. - Jeg er ikke så naiv at jeg ikke innser det, sier han. - Men jeg håper Oase kan forbli en uavhengig bevegelse så lenge som mulig.

En annen i Oase-bevegelsens lederskap, fakultetslektor Tormod Engelsviken, har tatt til orde for at Oase må forsterke sin karismatiske profil og ikke være så opptatt av det lutherske. Jørgensen mener også at det er den karismatiske profilen som nær sagt er Oases eksistensberettigelse. Men han tilføyer at den åndelige erfaringen også må få konsekvenser for hva slags syn en har på andre spørsmål, f.eks. sosial-etikk og andre samstidsproblemer.

Oase-bevegelsen kan altså se tilbake på ti års virksomhet og vitnesbyrd. Likevel er det fremdeles mye uvitenhet om hva Oase står for, selv om det skrives mindre mot bevegelsen nå enn for noen år siden. Jørgensen viser til dette når det er spørsmål om Oase er mer akseptert nå enn før.

Den type uforstand Oase-folket oftest møter er den som går på at det skal være en motsetning mellom evangelisering og fordyppelse. Oase har som ideal at det kristne livet skal få utfolde seg. Deres forkynnelse har i løpet av disse ti årene fått et markant nedslag i kristenfolket, selv om det ikke direkte preger menighetene.

Nils-Petter Enstad

Må Israel betale for gullkalven?

Det er nesten ingen ende på stridsspørsmålene mellom Israel og landets arabiske naboer. Her er ett av de nyeste «påfunnene»:

En egyptisk historiker hevder at Egypt burde kreve 300 millioner kroner i erstatning fra Israel for gullkalven jødene laget en tid etter at de hadde forlatt Egypt for 3000 år siden. Historikeren har kommet fram til dette tallet ved å studere de gamle faraøenes regnskapsbøker. Han hevder at israelittene utførte store mengder gull ulovlig da de forlot Egypt, og at det var dette gullet som ble brukt til avgudsbildet. Den egyptiske historikeren mener til og med at denne «gull-eksporten» rystet Egypts økonomi så kraftig at det i sin tur førte til faraøenes fall.

Den israelske radioen har som svar på denne utfordringen stilt et motkrav. Israelittene arbeidet i Egypt i 200 år uten lønn. Så dersom Egypt forlanger erstatning for gull jødene tok med seg, bør Israel få etterbetalt lønnen deres forfedere ble snytt for i Egypt - med indeks-tillegg for 3000 år.

Missionsbaneret

Svensk TV-team til Kina

Spennende oppgaver venter et team fra svensk TV2 denne høsten. De er det første vestlige TV-team som har fått tillatelse til å lage en reportasje om den kristne kirken i Kina. Dette er et resultat av forhandlinger mellom Sveriges Television og kinesisk TV. Teamet kommer til å filme gudstjenester i Shanghai, besøke Kinas kristne råd og det teologiske seminaret i Nanjing.

Fra Hemmets Vän

Graham-kampanje i Paris

Billy Graham besøkte Frankrike i september for første gang siden 1963. Kampanjen, som ble holdt på Bercy-stadion i Paris, er den største evangeliserings-kampanjen i landets historie. Bercy-stadion rommer 20 000 mennesker, og møtene ble satellitt-overført til en rekke andre byer i Frankrike og Sveits.

Den evangeliske kristenheten i Frankrike samarbeidet om å arrangere denne kampanjen. Men menighetene er små og spredt, og *Mission France* var derfor et stort trosskritt. Kristne grupper og enkeltmennesker i Storbritannia ble mobilisert til forbønn og økonomisk støtte.

Frankrike er Europas største misjonsfelt med 54 millioner innbyggere. Av disse er 75% katolikker, 16% bekjennende ateister og 2% protestanter. Dessuten finnes det 4,6% muslimer og 1,1% jøder. Bare 6% av katolikkene går i kirken, og antallet evangeliske kristne utgjør bare ca. 0,63% av befolkningen.

Vi vil komme tilbake med rapport fra kampanjen senere i *Speilet*.

Fra Hemmets Vän

Blandet mottakelse for biskoplig «trosrapport»

Det har vært svært blandede reaksjoner i England på de aglikanske biskopenes bok om *Den kristne tros natur* som ble offentliggjort i London i våres. Den liberale teologen biskop Jenkins i Durham er skuffet. Hans motstandere er misfornøyde, mens erkebiskopen i Canterbury er meget stolt over den.

Rapporten ble til på bakgrunn av en ganske opprivende debatt i Den engelske kirke i ferbruar i fjor. Det var biskop Jenkins som utløste den da han offentlig satte spørsmålstegn ved sentrale kristne dogmer som jomfrufødselen og den tomme grav. Det ble under debatten også satt spørsmålstegn ved kirkens trogrunnlag og om dens rolle som troens og dogmenes vokter. Bispekollegiet i The Church of England tok opp hansken og laget en betraktning over disse emnene sammen med biskopene i Skottland og Wales. De klarte det noen ikke trodde var mulig, nemlig å lage en uttalelse som alle kunne gå inn for, og som nå er kjent som *The Nature of Christian Belief* (Den kristne tros natur).

På en pressekonferanse sa erkebiskop Runcie at de har valgt ord som ikke etterlater noen tvil om at alle biskopene tror på Jesu oppstandelse i tråd med den universelle kirke, uten å ekskludere de biskoper som er enige i den teologiske betydning av både jomfrufødsel og oppstandelse selv om de reserverer seg mot det historiske i dette. - Således er det en «både-og-rapport», sa Runcie. - Den understreker en tro som er avhengig av Guds mysteriøse åpenbaring, samtidig som den minner oss om kirkens oppgave å hjelpe verden til å forstå at det å forstå troen er en uendelig prosess. Den åp-

ner for en kritisk vurdering av de historiske begivenheter, samtidig som den påpeker at det er grenser for hva en kan nå med en slik kritisk studie, sa Runcie blant annet.

Fra Norsk Økumenisk Pressebyrå

Hva skjer i OFK?

I den siste tiden har det skjedd vesentlige endringer i arbeidet Oslo Fullevangeliske Kirke (OFK) driver. Hans Bratterud, som tidligere stod sentralt i nesten alle virkegrener, har nå overført store deler av sitt ansvar til andre medarbeidere. Grunnen er at han ønsker å prioritere arbeidet med europeisk satellitt-misjon, og å fordele det økonomiske ansvaret på de ulike virkegrener.

Per Sæterp har overtatt det daglige ansvaret for menigheten selv om Bratterud fremdeles formelt står som pastor, mens Thomas Evensen har overtatt som ansvarlig redaktør for OFK-Radio. Evensen forteller i en artikkel han har kalt *På kanten av stupet* i siste OFK-Nytt (8/86) at radioen sliter med store økonomiske problemer.

Arbeidet med satellitt-virksomheten er delt opp i flere selskaper, eid av henholdsvis Hans Bratterud og Jan Hanevold, Sven Olav Iversen som også var vært med å startet Kristus-Kirken i Bærum.

Bratterud må nå trekke seg ut fra den franske satellitten de hittil har leid sendetid på, og søker å få leie tid på den skandinaviske satellitten Inter-Satt. Det trengs betydelige summer til TV-utstyr, programproduksjon og satellitt-leie om arbeidet fortsatt skal holdes i gang, og Bratterud har gått ut med brev til en lang rekke enkeltpersoner med bønn om økonomisk støtte.

Kings Kids

I likhet med så mange andre kristne arbeidere, begynte dette også i California, USA. Pastor Dale Kaufmann ønsket å se større resultater av sitt arbeid enn det han gjorde, og ba Gud gi ham en annen oppgave. Hans drøm var å se nasjoner forvandlet. Guds svar var at i så fall måtte han begynne med barna. Pastor Kaufmann sluttet som menighetsforstander og begynte å arbeide med søndagsskolene.

Av og til tok han barna med ut og lot dem opptre. Det viste seg å være en fin måte å evangelisere på. Barn når lett fram til menneskers hjerter fordi de utstråler slik renhet, er Kaufmanns erfaring. Etter hvert fikk han kontakt med Youth With A Mission og flyttet til deres hovedbase på Hawaii.

I år er det 11 år siden dette begynte, og idéen med Kings Kids (Kongens Unger) har spredt seg til mange deler av verden, bl.a. til Sverige. Der arrangerte Ungdom med Uppgift for første gang i sommer leir og turné for 35 barn. De fleste barna var svenske, men det var også en del norske og finske barn med sammen med noen fra Nederland, USA og Ny Zealand. Barn under ni år må ha en av foreldrene med. Fra 9 til 12 år kan de «adopteres» av en annen familie, og de som har passert 12 år, regner man med at greier seg med voksenlederne. 20 voksne tok seg av de 35 barna i sommer.

Programmet de turnerte med i Sverige var 45 minutter fylt med smittende glede. De sang om Jesus, sanger fylt av lovsang og tilbedelse, og ønsket tilskuerne «Velkommen i vår familie». Etter forestillingen gikk de barna som ønsket det, og det var de fleste, rundt og snakket med tilskuerne. Lederne legger vekt på at barna ikke skal presses inn i et «voksent evangeliseringsmønster», men må få frihet til å gjøre det på sin måte.

Konge-barna opptrådte på punk-rockerklubber midt på natten og opplevde at de store, tøffene guttene falt i gråt. De opptrådte i kirker og fikk føre lunkne kristne tilbake til et levende gudsforhold. De opptrådte på Skansen og viste Medel-Svenson hvor han kan finne sunn, ekte glede.

Men sangen og dansen er ikke de sentrale i opplegget. Det viktigste er å lære barna å kjenne Guds stemme og la dem få et forhold til Ham som en far som elsker dem. Derfor

blir det lagt stor vekt på undervisning både på leiren og under turnéen. Dagsprogrammet er tøft, men barna ser ut til å trives med det og kommer gjerne igjen år etter år.

Når de får spørsmål om det er rett å manipulere barn på denne måten, svarer lederne for Kings Kids i Sverige, Lars og Åsa Gisel: - I det lange løp går det ikke an å manipulere barn, for de er mestere i å se ektheten hos de voksne. Har vi ikke selv det vi prøver å overføre til dem, gjennomskuer de oss snart. Men ser de en voksen som virkelig har med Gud å gjøre, følger de etter.

- Vi skal ikke være så redde for indoktrinering. Politiske systemer har forstått hvor viktig det er å trene barna og de unge. Kommunistpartiet i Sovjet har sitt barne- og ungdomsarbeid, det samme hadde Hitler. Men vi kristne tror det er rett å ikke påvirke barna i den viktigste og mest mottagelige alderen. Saken er bare at hvis ikke vi gjør det, vil noen andre gjøre det i stedet for oss. Intet menneske går upåvirket gjennom livet. Vi ønsker å påvirke dem til et dypt, personlig og varig forhold til deres Far i himmelen.

Fra Missionsbaneret

Gudstjeneste stoppet

Ifølge sikre kilder i Ungarn grep politiet inn og stoppet gudstjenesten i en uavhengig frimenighet i byen Zalaegerszeg i den vestlige delen av landet den 11. mai. Politiet sa de betraktet møtet som illegalt og anholdt pastoren, Tibor Levai, for forhør. Det er Kes-ton College som melder dette.

Menigheten tilhører en karismatisk gruppe menigheter som kaller seg *De troendes kristne fellesskap*. Den største gruppen holder til i Budapest hvor det antas å være rundt 500 medlemmer i menigheten. En talsmann for myndighetenes kontor for religiøse saker sier i en kommentar at grupperingen ikke «har noen rett til å ha gudstjenester i landet» fordi de ikke er registrert som tros-samfunn. Kontoret har avslått en søknad om slik godkjenning, men *De troendes kristne fellesskap* har en ny søknad inne nå. Myndighetenes talsmann mente de ville komme fram til en fornuftig ordning med menighetsfellesskapet, men antydte at dette ikke ville bli påskyndet av utenlandsk innblanding.

Fra Norsk Økumenisk Pressebyrå

Hotell-direktør på bibelskolebenken:

«GUD VIL NOE MER»

Etterutdanning er aktuelt innen mange bransjer i dag, men ennå er det ikke vanlig at folk som er sterkt opptatt i yrkeslivet, tar et år på bibelskole. Men Birgit og Tore Haugerud, kjent for mange som vertskapet på Haugen Hotell, Geilo, dro i høst sammen med barna til Sverige for å ta et år på bibelskolen *Livets Ord*. Vi spurte Tore Haugerud hva som kunne få en opptatt hotellmann til å sette av et helt år til videreutdanning på det åndelige plan . . .

- Vi har opplevd at Gud ville noe mer med stedet enn bare hotelldrift. Dette følte vi spesielt sterkt i perioden 1979-1980 da vi la om fra rekreasjonshjem til vanlig hotell. Mye av det vi fikk tro for da, har skjedd, bl.a. at vi har fått en bred kontaktflate med forskjellige kristne miljøer i Norge.

Det var en radikal forandring å legge om fra rekreasjonshjem til hotell-bedrift i turistnæringen med kristne konferanser og arrangementer av ulike slag. Det var tøft å gå ut på det Gud talte til oss om, men vi har fått se gode frukter av det. Hotellet er åpent for alt Guds folk, så her kan det den ene uken være preste- eller ekteskapsseminar og den neste uken tros- eller fornyelsesseminar. Men vi opplever at Gud vil enda noe mer med det vi står i.

Personlig har vi lengtet etter å få bedre muligheter til stillhet, et sabbatsår med tid til ungene og hverandre. Med hotell-drift er det å stå på til alle døgnets tider året rundt, sier Haugerud som sammen med sin hustru nå har drevet hotellet i sju år. - Men det aller viktigste er at vi i en tid har følt en stadig sterkere hunger etter å kunne fordype oss mer i Guds Ord. Vi aner også at vi skal inn i en tjeneste med å formidle Guds Ord mer direkte i forskjellige sammenhenger.

- Hvorfor valgte dere akkurat Sverige og Livets Ord?

- Jeg har fått mye inspirasjon gjennom å lese litteratur som oppmuntrer meg i troen på forsoningsverket og hva vi har i Jesus Kristus. Først drømte jeg om å dra på bibelskole i USA, men da vi var på et besøk ved bibelskolen Livets Ord i Uppsala, fant vi ut at forholdene for oss som familie lå bedre til rette der. Det ligger også såpass nær at vi har muligheter til å dra hjem og se til hotellet en gang imellom.

- Så dere kommer til å ha en viss kontakt med driften hele tiden?

- Vi kommer til å dra hjem med jevne mel-

lomrom og delta på en del arrangementer. Det daglige ansvaret kan vi legge over på min svigermor, som jo har drevet stedet i en halv mannsalder tidligere, og på et vennepar som har stått med oss både i visjon og arbeid i flere år. Dette har vi planlagt helt siden årsskiftet, så vi tror det skal gå greit.

- Vil dere fortsette hotelldriften på sammen måte når dere kommer tilbake?

- Det vil vi. Haugen vil fortsatt være et konferanse-hotell, men det vi vil bestrebe oss på, er å drive det enda bedre, gjøre det til et enda mer attraktivt sted. Lavsesongen vil vi prøve å utnytte bedre til spesielle arrange-

menter, bibeluker o.l. En slik tid av året er perioden fra oktober og fram til jul. Vi har jo allerede en del slike tilbud, og vi ønsker å utvikle denne siden av driften videre, sier Tore Haugerud og legger til med begeistring: - Vi opplever det som et privilegium å få være sammen rundt Bibelen et år. ☺

FIRE-konferanse for Europa

Alle som skulle ønske de kunne ha vært med på FIRE-konferansen i Zimbabwe som vi rapporterte fra i vårt sommer-nummer, bør sette et kryss på kalenderen for 1987. Fra torsdag 6. til søndag 9. august 1987 arrangerer nemlig Reinhard Bonnke og hans organisasjon Euro-Fire in Stuttgart, Vest-Tyskland.

De har leid Martin-Schleyer-Hallen med 11 000 sitteplasser og inviterer alle som «har en byrde for de fortapte sjeler, har bedt og fortsatt ber om vekkelser i Europa, ønsker å være brukbare på verdens misjonsfelter eller har et brennende ønske om å se et gjennombrudd i bruken av Åndens gaver.» Arrangørene regner med stor oppslutning fra hele verden. Møtene vil gå på tysk og engelsk med simultantolkning til andre europeiske språk.

Reinhard Bonnke sammen med en rekke andre velkjente forkynnere vil undervise om forskjellige sider ved evangeliseringsarbeidet. (Navn og emner er ikke klarlagt ennå.) Kveldsmøtene vil gi rom for kraft-evangelisering - forkynnelse og demonstrering av budskapet om Jesus Kristus ved at sjeler blir frelst, syke blir helbredet og bundne blir satt fri. Om formålet med konferansen sier Bonnke at den skal være som startssignalet for at «Herrens herlighet skal rulle over Europa».

Ønsker du mer informasjon, henvend deg til:

Christ for All Nations; Little Cornbow/Halesowen; West Midlands, B63 3AJ, England

Fra Revival Report

Kristenhets og dårlig journalistikk

Sveriges største morgenavis, *Dagens Nyheter*, kjørte i sommer en artikkel-serie mot det de karakteriserte som «Sveriges kristne høyre». En lang rekke enkeltpersoner og organisasjoner ble beskyldt for å være kristne høyre-ekstremister under amerikansk innflytelse. Ved å forvanske, forfalske, gi løsrvene sitater og utelate fakta som ville motsi DN's teorier om en konspirasjon, har de fått fram bildet av et organisert nettverk av

høyrevridde, kristne organisasjoner som er en fare for demokratiet. Tidsskriftet *Exodus* er blant de uthengte, det samme er *Hemmets Vän*, *Förbedjare för Sverige*, *Ungdom med Uppgift*, *Full Gospel Business Men*, *Livets Ord* og mange flere.

En allment akseptert regel for god journalistikk er å kontakte de som kritiseres for å få med deres kommentarer og forklaringer. Dette har DN konsekvent unnlatt å

gjøre i arbeidet med serien *Det skjulte høyre*. Resultatet er en serie full av oppspinn der de utvalgte ofrene dømmes uten å få forsvarer seg. Flere av organisasjonene har klaget til DN over behandlingen, forlangt at deres versjon får komme til orde og meldt saken til presseombudsmannen.

Sjefsredaktør Olof Djurfelt i den store kristne avisen *Dagen* sier i en lederartikkel som kommenterer saken:

«Her har Sveriges største morgenavis med tilgang til enorme journalistiske ressurser, tillatt seg selv å bedrive overflatisk journalistikk som ved hjelp av løsrvene sitater skal bevisse sammenhenger og kontakter som knapt finnes, og som ved hjelp av enkelte detaljer i en persons fortid gjør han eller henne suspekt. Til og med det faktum at man har en helt tradisjonell kristen seksualmoral og derfor avviser all seksuell aktivitet utenfor ekteskapet, blir gjort til en detalj i et konservativt, politisk syn. Slik kan man

ikke arbeide hvis man vil gi et emne seriøs journalistisk belysning.»

Redaktør i *Hemmets Vän*, Stig Hällzon, sier i en lederartikkel at han og de andre i staben ikke kjenner noen frykt eller uro pga. det som er skrevet om dem. «Sannheten har alltid seiret», mener han og fortsetter: «Det er beklemmende at blant dem som har satt i gang denne forfølgelsen, finnes mennesker som tilhører kristne samfunn. De gjør seg selv og sine samfunn en skjebnesvanger bjørnetjeneste ved å stille seg på parti med kristendommens fiender.»

Vi må i denne sammenhengen uttrykke vår uro over at kristne aviser i vårt land ukritisk tar inn feilaktige rykter om kristne virksomheter. Særlig har virksomheten som «Livets Ord» driver, blitt utsatt for regulær mobbing av løssalgspresen, noe som flere norske aviser ukritisk har gjengitt. F.eks. heter det at de anklager «funksjonshemmede og syke for å være besatt av djevelen». Om dette har Ulf Ekman tidligere sagt: «Vi har funksjonshemmede mennesker både på bibelskolen og i menigheten. Gud elsker mennesker med handikap, og det ville være helt fremmed for oss å si noe nedsettende om dem.» Men når krefter innen massemedia ønsker å forfølge en gruppe kristne, tas det lite hensyn til sannheten. Man fabrikerer et skremmebilde av den aktuelle virksomheten, og angriper så denne mediaskapte «virkelighet». Her gjelder ordet om ikke å forveksle A-vis med B-evis.

Massekommunikasjon nødvendig

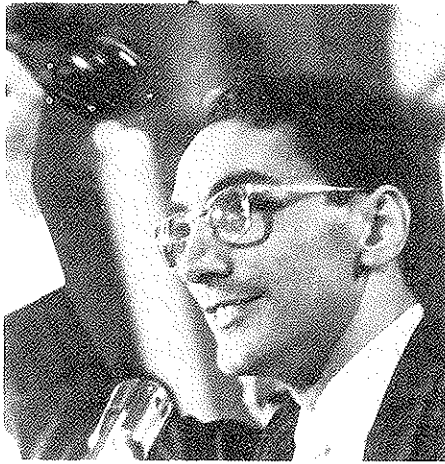
I løpet av de siste fem årene har kristen masse-kommunikasjon nådd et stadig økende antall mennesker.

I 1983 distribuerte De forente bibelselskaper 497,7 millioner bibler, ny-testamenter og bibeldeler på 1800 forskjellige språk. Dette blir et gjennomsnitt på 1,4 millioner skrifter pr. dag.

I 1985 ble kristne filmer vist for et publikum tilsvarende 1,4 millioner hver kveld. Samme år nådde kristne radio- og TV-sendinger 23% av jordens totale befolkning hver måned eller oftere. I gjennomsnitt blir det 37 millioner nye mennesker hver dag.

Slik masse-kommunikasjon er eneste mulighet for kristen virksomhet til å holde tritt med befolkningsveksten på 84 millioner i året, mener den kristne statistikeren David Barrett.

Fra Pulse

Målle preker igjen

Lesere som har levd noen år, vil kanskje huske den svenske evangelisten Målle Lindberg. For de som ikke har hørt om ham før, kan vi fortelle at han var en av Sveriges mest omtalte evangelister på begynnelsen av 60-tallet. Og at han ble omtalt og omstridt hadde han for en stor del «æren» eller «skylden» for selv. Han var full av liv og utradisjonelle innslag, som f.eks. da han iført hvit dress lot seg fire ned fra et helikopter blant 17 000 måpende tilskuere i Örn-sköldsvik.

Det begynte med teltmøter i Målilla i Kalmar län for 25 år siden. 6000 mennesker samlet han der i og omkring teltet sitt. Møtene fortsatte utover vinteren, og Målle hevder at han er den første som har holdt teltmøter vinterstid. Noen intensive år fulgte.

Men selv om Målle elsket å stå i rampelyset, ble det til slutt for mye. - Jeg fikk vanskelig for å sove, forteller han. - Angsten kom over meg og til slutt måtte jeg ligge med lyset på. - Urbrent, sa legene. Målle forsvant fra teltmøte-seriene og dermed fra sensasjonspressens førstesider.

Sin åndelige fornyelse fikk han mange år senere under et møte i Sarons Dal i Norge. - Jeg fikk oppleve en fornyelse av mitt åndelige liv, og kallet til å forkynne evangeliet ble tent på nytt, forteller han.

Tidligere var Målle Lindberg i høyeste grad sin egen, men nå tilhører han pinsenmenigheten Smyrna i Göteborg. - Jeg står i pinsenmenighet, men jeg passer overalt, forsikrer han. - Det kan være litt tamt i mange vekkesmøter, men når jeg får slippe til, blir det en helt annen dreis på sakene. Men nå vet jeg hvor grensene går, det gjorde jeg visst ikke riktig før.

I dag reiser Målle i åtte av årets måneder. Han har invitasjoner nok til å fylle tre-fire kalendere framover, men han ønsker ikke å binde seg for så lang tid. I hemmelighet drømmer han om en turné med Carola. - Jeg ser behovet for å gjøre plattformen romsligere; vi må nå enda flere med evangeliet, forklarer han. Dessuten går han med planer om å skrive sine memoarer. Tittelen er klar. Boka skal hete *Sigøynerpredikanten som ble en legende*.

Fra Svenska Journalen

Norsk kirkesamfunn-statistikk

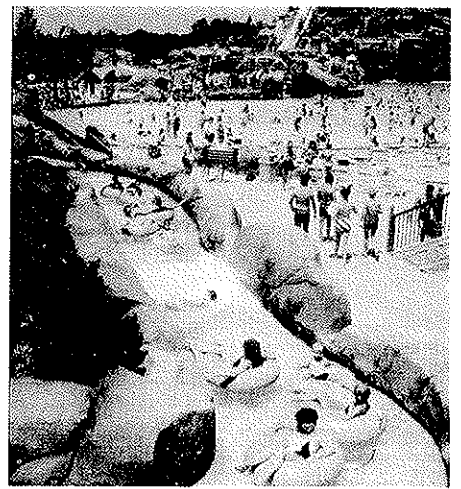
De trossamfunnene som vokser raskest i Norge, er de som fanger opp innvandrerne, i første rekke den romersk-katolske kirke og islam.

Den Romersk Katolske Kirken har størst framgang av de kristne kirker her i landet. Den har økt sitt medlemstall fra 4753 i 1950 til 18 218 medlemmer i 1985. Antallet muslimer er fordoblet fra 1984 til 1985, og det er nå registrert 8214 muslimer i Norge, mot 1006 i 1980. Bare 5-6 nordmenn er blitt muslimer i løpet av de siste 5 årene.

Jehovas Vitner driver omfattende virksomhet i Norge. De har økt sin tilslutning fra 2135 i 1950 til 8014 i 1985.

Størst av kirkesamfunnene utenfor statskirken er pinsevevnen med 43 247 medlemmer i 1985. Den Evangelisk Lutherske Frikirke hadde 20 123 medlemmer, metodistene 15 618, baptistene 12 458, adventistene 6690 og Det Norske Misjonsforbund 6 569. Det Mosaiske Trossamfunn har nå 1004 medlemmer i Norge. Human Etisk Forbund er registrert i oversiktene fra Statistisk Sentralbyrå første gang i 1983 med 11 977 medlemmer. I 1985 hadde de vokst til 28 852.

Fra Utsyn

De frommes Disneyland

Når middelalderens kristne kjente behov for fellesskap og åndelig fornyelse, dro de på pilgrimsferd til hellige steder. Amerikanske kristne med det samme behovet drar nå i milliontall til Heritage USA, et 5750 hektar stort kristent ferieparadis i Nord Carolina. Det er TV-evangelisten Jim Bakker og hans kone Tammy som har bygget opp dette stedet til 175 millioner dollar, eller ca. 1,2 milliarder kroner. Det meste av pengene er samlet inn via TV-programmene hans.

Som tredje generasjon pinsevevnn tilbrakte Jim Bakker mange av sin barndoms sommerferier på kristne sommer-stevner. Familien leide enkle camping-hytter satt opp rundt et møte-telt eller en forsamlingshall. - De fleste av våre stevne-områder ble bygget i en tid da folk var fornøyd med camping-hytte-standard. Vi kristne har ikke fulgt med på at nå ønsker publikum større komfort også på ferie. Jeg ønsker å skape et kristent ferie-sted med moderne standard, sier Bakker om tankene med Heritage USA.

Det har han gjort. Sist sommer besøkte nesten 5 millioner mennesker stedet, mange av dem partnere som har gitt 1000 dollar og dermed får rett til tre netter gratis pr. år på ferielandets hotell. Ellers koster et dobbeltrom opptil 1000 kroner pr. natt.

Du som inte var med!

Priser: Hela serien i 2 etuier 895:- + porto | LIVETS ORD BANDTJÄNST Box 24050
Enskilda band 28:-. Dubbelband 40:-/möte | 750 24 Uppsala. 018-15 79 40

Troskonferensen i Uppsala var fantastisk! Jesus gjorde under og bekräftade Ordet som förkunnades. Köp hem banden och ta del av lovsången, undervisningen och väckelseandan!

TK301 Människans stora behov av kärlek	Sten Nilsson, mand kl 15 00
TK302 Låt inte djävulen stjåla det Gud har gett dig	Ulf Ekman, mand kl 19 00
TK303 Du när Guds kraft och kärlek i dig	Rudy Vrtachnik, tisd kl 9 00
TK304 Hur skall väckelsen inasneras?	Ulf Ekman, tisd kl 10 30
TK305 Fordrått och bli helad	Sten Nilsson, tisd kl 15 00
TK306 Pastorssom Effektiv i tjänsten	Åge Åleskjaer, tisd kl 15 00
TK307 Var med i det Gud gör idag	Lester Sumrall, tisd kl 19 00
TK308 Du är smord med helig Ande och kraft	Åge Åleskjaer, onsd kl 9 00
TK309 Josef - trons raketbanan	Lester Sumrall, onsd kl 10 30
TK310 Hur du kan bli fri från tråkian	Ulf Ekman, onsd kl 15 00
TK311 Pastorssom Fråmgången i Jesu liv	Rudy Vrtachnik, onsd kl 15 00
TK312 Mitt personliga vittnesbörd, del 1	Lester Sumrall, onsd kl 19 00
TK313 Mitt personliga vittnesbörd, del 2	Rudy Vrtachnik, onsd kl 23 00
TK314 Ungdomsmöte "Gå med Gud"	Åge Åleskjaer, torsd kl 9 00
TK315 Herren vill göra dig till en älsklåga	Lester Sumrall, torsd kl 10 30
TK316 Sju steg till råddande och auktoritet	Åge Åleskjaer, torsd kl 15 00
TK317 Låt dig flöda med den helige Ande	Lester Sumrall, torsd kl 15 00
TK318 Pastorssom "Principer for framgång i tjänsten"	Lester Sumrall, torsd kl 19 00
TK319 Paulus - ärtusenödet man	Rudy Vrtachnik, torsd kl 23 00
TK320 Ungdomsmöte "Gud vill använda dig"	Rudy Vrtachnik, fred kl 9 00
TK321 Profetia till omöjliga situationer	Åge Åleskjaer, fred kl 10 30
TK322 Få tro på att Herren är med dig	Ulf Ekman, fred kl 15 00
TK323 Pastorssom "Sju nycklar till framgångsrik tjänst"	Sten Nilsson, fred kl 15 00
TK324 Blodsfordbunds förmåner och privilegier	Åge Åleskjaer, fred kl 19 00
TK325 "Hur du får dig gå på vatten", del 1	Åge Åleskjaer, fred kl 19 00
TK326 "Hur du får dig gå på vatten", del 2	Åge Åleskjaer, fred kl 23 00
TK327 Ungdomsmöte "Mitt personliga vittnesbörd"	Åge Åleskjaer, lörd kl 9 00
TK328 Ett evangelium i kraft	Ulf Ekman, lörd kl 10 30
TK329 Guds tilltal i profeta	Sten Nilsson, lörd kl 15 00
TK330 Pastorssom "Bor i hopplosa situationer"	Rudy Vrtachnik, lörd kl 15 00
TK331 Jesus genom skrifterna	Ulf Ekman, lörd kl 19 00, del 1
TK332 "Seger över religiös förtöjelse"	Ulf Ekman, lörd kl 19 00, del 2
TK333 "Seger över religiös förtöjelse"	Ulf Ekman, sönd kl 10 00
TK334 Avslutningsmöte "Väckelse har och nu"	

Som på tilsvarende verdslige steder kan gjestene spille tennis, ride eller sole seg. Stedets nyeste attraksjon er et vannland til 12 millioner dollar med verdens største bølgebasseng og en 150 meter lang sklie som sender de badende nedover med en fart på 60 km. i timen. Når de er lei av å bade, kan gjestene gå på handletur i stedets «Storgate». Har kan de nyte den eneste dødsynd pinsevenner ser ut til å være henfalne til-fråtsing - i diverse godter-butikker og konditorier. I bokhandelen like ved siden av finnes et rikholdig utvalg av slankebøker for de med dårlig samvittighet og for mange kilo. Og leketøysbutikkene tilbyr dokker som synger «Jesus elsker alle barna» i stedet for «Bæ, bæ, lille lam».

Av mer «kristne» aktiviteter tilbyr Heritage USA besøk i Billy Grahams barndoms-hjem, sjelesorg og forbønn på «Øvresalen», dåp i svømmebassenget hver torsdag, kristen teater-restaurant, et påskespill med diverse tekniske finesser på amfi-scenen hver kveld. Natterangerne kan delta i en enkel nattverdsgudstjeneste kl. 02.00.

Og enda flere tilbud er på trappene: En bibelsk temapark til flere millioner dollar, et «sandslott» med restaurant og en kopi av Jerusalem på Jesu i tid i full størrelse.

Men for mange av gjestene er den virkelige attraksjonen å få se sine TV-stjerner Jim og Tammy Bakker i virkeligheten. Og å komme til Heritage USA er som å gå rett inn i fjernsynets fantasi-verden og oppdage at den er virkelighet.

Fra Newsweek

Populær nærradioserie

Omlag 20 forskjellige nærradiostasjoner spredd over hele landet sender nå serien *Veien gjennom Bibelen* som det kristne produksjonsselskapet Euromedier står bak. Nylig gikk program nr. 400 i denne serien på lufta.

Hvert program varer i 15 minutter, og det er Øyvind Brakvatne, landssekretær i

Kristelig Kringkastingslag og tidligere metodistprest, som lager programmene. Brakvatne forteller at serien er laget etter en amerikansk modell, men at han foretar en løpende, grundig og selvstendig bearbeidelse av materialet før han går i studio. Serien har da også fått en meget personlig form.

De nærradioene som bruker *Veien gjennom Bibelen* sender alle det samme programmet den samme dagen. Hver uke lages det fem nye program. Serien pløyer ikke gjennom Bibelen fra A til Å på den måten at den begynner med Adam og arbeider seg systematisk fram til Åpenbaringen. Brakvatne er opptatt av å vise at hele Bibelen henger sammen, og derfor veksler det litt med stoff GT en uke og stoff fra NT en annen.

Hvor mange program *Veien gjennom Bibelen* vil komme til å omfatte før den er ferdig, er det vel ikke noen gitt å vite ennå, men at mange setter pris på den og følger nøye med, er hevet over tvil.

Nils-Petter Enstad

Suksess for kristen paviljong

I løpet av de to første månedene av verdensutstillingen *Expo 86* i Canada, besøkte 3,5 millioner mennesker utstillingen. Av disse var 200 000 innom den kristne paviljongen, Løftespaviljongen, som det kristne, kanadiske TV-selskapet *Crossroad Christian Communications* hadde ansvaret for. Paviljongen tilbød en 40 minutter lang musikalforestilling kalt *Bokrullen*.

Fra Charisma

***** KONFERENSEN *****

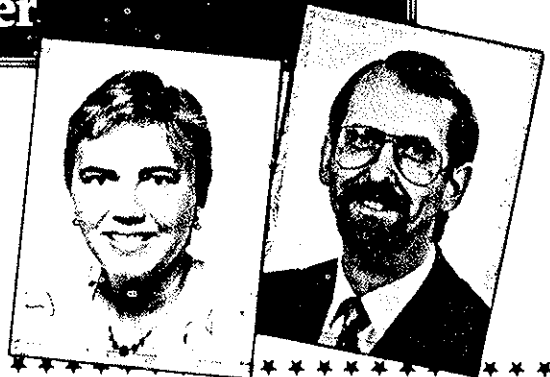
Jesus helar och upprättar

14-16 november

TALARE:

Linda Graaf-Bergling
Gunnar Bergling

Team: c:a 20 förebedjare/själavårdare.

VI HAR GLÄDJEN ATT INBJUDA DIG TILL EN HELG SOM ÄR EN
MÖTESPLATS MELLAN DIG OCH MIRAKLERNAS JESUS.

Kom och förvänta dig en radikal förändring i ditt liv. Kom och lär dig att vara en kanal för hans kärlek.

PLATS: CELSIUSSKOLAN i UPPSALA buss: 6 Björkgat 8 (centralt)

MAT OCH LOGI: Ordnas själv. Cafeteria finns (korv, smörgåsar.)

TIDER: Fredag: 19.00 Lördag-Söndag: 10.00, 14.00, 19.00. (Tid är inbokad för ledarundervisning).

ANMÄLNINGSavgift: 100:-. Insättes på postgiro: 4931456-0.

ANMÄLAN: Skriftligen till: Birgitta Klasson, Diamantstigen 45, 19633 KUNGSÄNGEN. Tel: 0758/738 87

(Broschyr kan beställas)

*Barnmöten med utflykt
ordnas hela helgen.*

ARR: STIFTELSEN ARKEN— "en oas av kärlek"

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

SÅ UT HVETEKORNET

Overalt hvor Hvetekornet blir sådd ut, forventer vi at det skal spire og gro for Guds rike. I en tid da den nordiske kristenheten hemmes av isolasjon, motsetninger, og kritikk vil Hvetekornet gi kjennskap til alt det positive og gode som også skjer.

Hvetekornet vil oppmuntre, inspirere, utfordre kristne i alle leire ved å være en kanal for «hva Ånden sier til menighetene» i dag.

Nå kan du få være med og **SÅ UT HVETEKORNET** over bygd og by, og på den måten være med på å skape et åndelig klimaskifte over Norden.

Les mer på side 29 inni dette nummeret!

